

د مالک عیسیٰ مسیح په حقله د حضرت لوقا زیرے

پېژندگلو

د حضرت لوقا زیرے د یو خط په شکل کښې دے چې تیوفیلوس ته لیکلے شوے دے. کله چې حضرت لوقا رسول د حضرت عیسیٰ مسیح په حقله ډېر په احتیاط سره حقائق راټول کړل نو بیا یې دا زیرے ولیکلو. حضرت لوقا د حضرت عیسیٰ د پېداښت نه مخکښې خبرې، د هغه خدمت، مرگ او د مرو نه د بیا ژوندی پاڅېدلو په حقله لیکل کړی دی. حضرت عیسیٰ خپل خدمت د روح القدس په طاقت سره کولو، او د خلاصون د زیری اعلان به یې کولو. هغه بې شمېره خپل رحم غریبانانو او هغه خلقو ته چې هیچا به یې تپوس نه کولو څرگند کړے دے. هغه پېشگوئی پوره کړه او خپل مقصد یې سر ته ورسولو چې ورک شوی ولټوی او بچ یې کړی. حضرت لوقا زمونږ سوچ او خیال دې خبرې ته راگرځوی چې خدای پاک په خپله د تاریخ لوی واکدار دے چې په کائنات کښې یې لوی بدلون راوستے دے په کوم کښې چې ورومبی وروستی او وروستی ورومبی شول، کبرژن عاجز کړے شول او عاجزان لوی کړے شول. حضرت لوقا د پېشی په لحاظ طبیب وو او د پولوس رسول نزدې ملگرے وو، او د هغه ټولې خبرې یې په تفصیل سره ولیکلې. د حفظ کولو دپاره ۶:۲۲ آیت "تاسو بختور یئ کله چې خلق تاسو نه نفرت کوی او د خپل مینخ نه مو شری او درته سپکې سپورې وائی او د ابن آدم د مریدی په وجه په تاسو الزام لگوی."

۱) دېرو خلقو په دې لاس پورې کړې دې چې د هغه واقعاتو ترتيب وار بيان وکړي کوم چې زمونږ په مينځ کښې تير شوي دي. (۲) بلکې هغوی مونږ ته خبرې حواله کړې دي او چا چې دا واقعات د سر نه په خپلو سترگو ليدلي وُو هغوی د زيری خادمان وُو. (۳) نو زه هم په خپل وار، اې خوره تيوفيلوسه، ستا دپاره د پوره تحقيق نه پس دا ټولې خبرې په ترتيب سره ليکم. (۴) دا د دې دپاره چې ستا په هغه خبرو پوره يقين وشي د کومو نه چې ته خبر کړې شوي يې.

د حضرت يحيى د پېدايښت پېشگوټي

۵) د يهوديه د هيروديس بادشاه په زمانه کښې يو يهودي امام وو چې نوم يې زكرياه وو. دې د ابياه د خاندانه وو. د هغه ښځه د هارون د اولاده وه. د هغې نوم اليشبع وو. (۶) دوی دواړه د خدای پاک په وړاندې رښتيني وُو او د مالک خدای ټول حکمونه او قانونونه يې بې عېبه منل. (۷) خو د هغوی اولاد نه وو ځکه چې اليشبع شنېده وه او دوی دواړه د پېر عمر وُو. (۸) يو ځلې چې د زكرياه د خاندان د خدمت وار وو او هغه د امامت فرض پوره کولو، (۹) نو د امامت د طريقې په مطابق د هغه د نامي هسک راووتلو چې د مالک خدای کور ته ننوځي او خوشبوئي وسيزي. (۱۰) دا د خوشبويي د سيزولو وخت وو او بهر ټوله جمع په عبادت کښې مشغوله وه، (۱۱) چې د مالک خدای يوه فرېسته د خوشبويي د قربان گاه ښي طرف ته ولاړه ښکاره شوه. (۱۲) د دې په ليدلو زكرياه هېران شو او يرې واخستو. (۱۳) خو فرېستې هغه ته وفرمائيل، ”زكرياه. يرېره مه. ستا دعا قبوله شوه، ستا د ښځې اليشبع به يو زوی وشي او ته به د هغه نوم يحيى کېږدي. (۱۴) ستا زړه به د خوشحالي نه ټوپونه وهي او دېر خلق به د هغه په پېدايښت خوشحاله شي، (۱۵) ځکه چې هغه به د مالک خدای په نزد لوی وي. هغه به مې او شراب کله هم نه څښي، د مور د گېډې نه به هغه په روح القدس معمور وي، (۱۶) او هغه

به ډېر بنی اسرائیل د مالک خدای پاک لارې ته راوړوی. (۱۷) هغه به د الیاس په روح او طاقت د مالک نه وړاندې روان وی، چې د پلارانو په زړونو کښې خپلو بچو دپاره دوباره مینه واچوی او چې نافرمانه د صادقانو حکمت ته راوگرځوی او خلق د مالک خدای د تابعداری دپاره تیار کړی. (۱۸) زکریاه فرښتې ته وفرمائیل، ”زه څنگه په دې باور کولې شم؟ زه په خپله بوډا یم او زما ښځه هم بوډی ده.“ (۱۹) فرښتې جواب ورکړو چې، ”زه جبرائیل یم، زه د خدای پاک په حضور کښې ودرېږم او زه یې تا سره د خبرو کولو او د دې زېری درکولو دپاره رالېږلې یم. (۲۰) خو اوس واوره چې تۀ به د خبرو طاقت بائیلې او د دې کار د کېدو پورې به ستا خولۀ بنده وی ځکه چې تا په ما باور ونۀ کړو، او په خپل مقرر وخت به زما خبره صحیح ثابته شی.“ (۲۱) په دې دوران کښې خلق د زکریاه په انتظار ؤو او سوچ یې کولو چې هغه د خدای په کور کښې ولې دومره ایسار شو. (۲۲) کله چې هغه راووتو نو د هغوی سره یې خبرې نۀ شوې کولې او هغوی پوهه شو چې هغه د خدای په کور کښې څۀ رويا ولیده. او هغوی ته یې اشارې کولې خو ژبه یې نۀ چلېده. (۲۳) کله چې د هغه د خدمت ورځې ختمې شوې نو زکریاه کور ته لاړو. (۲۴) د دې نه پس د زکریاه ښځه الیشبع امیدواره شوه او پینځۀ میاشتې هغې خپل ځان پټ وساتلو. (۲۵) دا یې وویل چې، ”دا د مالک خدای رضا ده چې اوس هغه زما سترگې اوچتې کړې او زه یې د بنی آدمو په وړاندې په خپل فضل سره د سپکاوی نه بچ کړم.“

د حضرت عیسی د پېدايښت پېشگوڼې

(۲۶) بیا د هغې په شپږمه میاشت خدای پاک جبرائیل فرښته د گلیل ناصرت نومې ښار ته یوې پېغلې ته ورولېږله (۲۷) چې کوژدن یې د داؤد د خاندان یوسف نومې سړی سره شوې وه او د دې پېغلې نوم مریم وو. (۲۸) هغې ته فرښته ښکاره شوه او ورته یې وفرمائیل، ”مبارک شه. په تا ډېر فضل شوی دے، مالک خدای ستا مل دے.“ (۲۹) هغې چې څۀ وفرمائیل مریم په هغې ډېره فکرمنده شوه او حېرانه وه چې د دې مبارکۍ

خه مطلب دے. (۳۰) بيا فرښتې هغې ته وفرمائيل چې، ”مريمې. یربره مه. خدائ پاک په تا مهربانه شوې دے. (۳۱) گوره، ته به امیدواره شي او يو زوی به دې وشي او ته به د هغه نوم عیسی کېږدې. (۳۲) هغه به لوی وی او هغه به د خدای تعالی زوی وبللے شي. مالک خدای پاک به هغه ته د خپل نیکه داؤد تخت ورکړی. (۳۳) هغه به د تل دپاره د یعقوب په خاندان بادشاهی کوی او بادشاهی به یې هیڅکله نه ختمیږی. (۳۴) مريمې وفرمائيل چې، ”دا څنگه کېدے شي؟ زه خو لا واده شوې هم نه یم.“ (۳۵) فرښتې جواب ورکړو، ”روح القدس به په تا نازل شي او د خدای تعالی قدرت به په تا سورے وکړی او په دې وجه به هغه مقدس ماشوم د خدای پاک زوی بللے شي. (۳۶) بله دا چې ستا خپلوانه الیشبع هم امیدواره ده او په زور عمر به زوی راوړی او څوک چې په شنډه مشهوره وه، د هغې د امیدواری شپږمه میاشت ده. (۳۷) ځکه چې هیڅ یو کار د خدای پاک دپاره ناممکنه نه دے.“ (۳۸) مريم وفرمائيل چې، ”زه د مالک خدای وینځه یم. تا چې خه فرمائیلی دی، هم داسې دې وشي.“ بيا فرښته د هغې نه لاره.

د بی بی مريمې د الیشبع سره ملاقات

(۳۹) په دغه وخت مريم نېغه راپاڅېدله او يو ښار ته لاره کوم چې د يهوداه په غریزه علاقه کېږي وو. (۴۰) هغه د زکریاه کره ورغله او په الیشبع یې سلام واچولو. (۴۱) کله چې الیشبع د مريمې سلام واورېدو نو ماشوم د هغې په گېډه کېږي په ټوپونو شو نو الیشبع د روح القدس نه معموره شوه. (۴۲) او په زوره یې ووئیل، ”په ټولو ښځو کېږي ته مبارکه یې او ستا د گېډې مېوه مبارکه ده. (۴۳) زه څوک یم چې زما د مالک مور دې زما ټپوس له راشي؟ (۴۴) چې څنگه ستا سلام زما تر غوږو شو نو زما په گېډه کېږي زما بچي ټوپ ووهلو. (۴۵) څومره بختوره ده هغه چې په دې یې ایمان دے چې د مالک خدای قول به پوره شي.“

د بی بی مریمې حمد و ثنا وئیل

۴۶) او مریمې وفرمائیل چې، ”اے زما زړه. د مالک خدای لوی بیان کړه. ۴۷) اے زما زړه. خوشحالی وکړه، خوشحالی وکړه. زما د خلاصوونکی خدای پاک په نوم، ۴۸) چې هغه د خپلې عاجزې وینځې په حال دومره لوی نظر کړی دی. د نن ورځې نه پس به راتلونکی ټولې پیړۍ ما ته بختوره وائی. ۴۹) ځکه هغه زما دپاره دومره لوی کارونه کړی دی. د هغه نوم پاک دی. ۵۰) او څوک چې د هغه نه یربزی، په هغوی د هغه رحم پیړۍ په پیړۍ دی. ۵۱) او هغه کارونه چې د هغه لاس کړی دی، د هغه قوت څرگندوی. کبرژن او مغروره یې په خپلو خیالونو سره دانه وانه کړی دی. ۵۲) هغه حکمرانان د تختونو نه راغورزولی دی خو غریبانان یې لویو مرتبو ته رسولی دی. ۵۳) اوږی یې په ښه څیزونو ماړه کړی دی او مالدار یې تش لاس شړلی دی. ۵۴) هغه د خپل خادم بنی اسرائیل مدد کړی دی، لکه چې زمونږ نیکونو ته هغه وئیلی وو، ۵۵) هغه په ابراهیم او د هغه په اولاد رحم کول چې هېر نه کړل.“ ۵۶) مریم د الیشبع سره درې میاشتې پاتې شوه او بیا کور ته واپس راغله.

د حضرت یحییٰ پېدايښت

۵۷) بیا د الیشبع د بچی پېدا کېدو وخت پوره شو او د هغې زوی پېدا شو. ۵۸) هر کله چې د هغې گاونډیانو او خپلوانو دا واورېدل نو ډېره زیاته خوشحالی یې ورسره وکړه چې مالک خدای پرې لوی رحم وکړو. ۵۹) او هغوی په اتمه ورځ بیا راغلل چې ماشوم سنت کړی او هغوی دا غوښتل چې د هغه د پلار نوم زکریاه پرې کېږدی. ۶۰) خو د هغه مور ورته وئیل چې، ”نه. دې به یحییٰ بللې شی.“ ۶۱) خو هغوی وئیل چې، ”ستا په خاندان کېنې خو د هیچا هم داسې نوم نشته.“ ۶۲) بیا هغوی د هغه د پلار نه په اشارو تپوس وکړو چې، ”د دې نوم څه اېښودل په کار دی؟“ ۶۳) هغه د لیکلو یوه تختی راوغوښته او په دې ټول حېران شول چې هغه دا ولیکل چې، ”د دې نوم به یحییٰ وی.“

٦٤ سمدستی د هغه شونډې او ژبه آزاد شول او هغه گویا شو او د خدائ پاک ثنا یې وویلله. ٦٥ ټول گاونډیان په دې خبره هیبت واخستل او دا خبرې د یهودیه په غریزه علاقه کښې هرې خوا ته خورې شولې. ٦٦ چا چې دا واورېدل په هغوی ډېر اثر وشو او وې وئیل چې، ”د دې ماشوم نه به خه جوړېږي؟“ ځکه چې د مالک خدائ لاس د ده په سر دے.

د حضرت زکریاه نبوت

٦٧ بیا د هغه پلار زکریاه د روح القدس نه معمور شو او دا پېشگوڼې یې وکړه، ٦٨ ”ثنا دې وی د بنی اسرائیل په مالک خدائ پاک، ځکه چې هغه په خپلو بندیانو نظر وکړو، او هغوی یې په بیعه واخستل او آزاد یې کړل. ٦٩ او د خپل خادم داؤد په کور کښې یې یو زورور خلاصونکے پیدا کړو. ٧٠ او لکه چې هغه د ورومبو مقدسو نبیانو په خوله څو پېړۍ وړاندې وعده کړې وه ٧١ چې هغه به مونږ د خپلو دشمنانو نه خلاص کړی او د هغوی ټولو د لاسونو نه څوک چې راسره کینه ساتی. ٧٢ او دا چې هغه به زمونږ په پلار نیکه رحم وکړی او خپله مقدسه وعده به یاده ساتی. ٧٣ هم دا قسم هغه زمونږ د پلار ابراهیم سره کړے وو، ٧٤ چې هغه به مونږ د دشمنانو د لاسه بچ ساتی، او د یرې نه به امان راکړی ٧٥ چې مونږ ټول عمر په پاکی او په صداقت د هغه عبادت وکړو. ٧٦ او اے زما وړوکیه، ته به د خدائ تعالیٰ نبی بللے شي ځکه چې ته به د مالک په وړاندې تیر شي چې د هغه لارې تیارې کړې، ٧٧ او ته به د هغه خلق په دې پوهه کړې چې خلاصون د گناهونو په معافی کښې دے. ٧٨ زمونږ د خدائ پاک د خالص رحم په وجه به د سحر نمر په مونږ راوخېژی، ٧٩ او په هغوی به وځلېږی څوک چې په تیاره کښې او د مرگ په سوری کښې ناست وی او چې زمونږ قدمونه د خیر او سلامتی په لاره سم کړی.“ ٨٠ څنگه چې دغه ماشوم لوئېدو نو روحانی قوت یې موندو او تر هغې ورځې پورې په بیابان کښې اوسېدو ترڅو چې هغه بنی اسرائیلو ته ښکاره راڅرگند شو.

د حضرت عیسیٰ پیدائست

۲

۱) په هغه ورځو کښې د رومی قیصر اوگوستوس د طرف نه دا فرمان جاری شو چې په رومی بادشاهی کښې دې د ټولو خلقو مردم شماری وشي. ۲) دا ورومبی مردم شماری وه چې د شام د گورنر کیرینیوس په وخت کښې وشوه. ۳) د دې دپاره هر یو کس خپلې خپلې ښارې ته د مردم شماری دپاره لارو. ۴) نو دغه شان یوسف هم د گلیل د ناصرت نه یهودیه ته لارو چې د داؤد په ښار په بیت لحم کښې خپل نوم ولیکي ځکه چې هغه د داؤد د خاندان نه وو. ۵) او هغه سره د مریمې لارو څوک چې د هغه ځنگله وه او هغه د مخکښې نه امیدواره وه. ۶) او کله چې هغوی لا هلته کښې وو نو د هغې ماشوم د پېدا کېدو ورځې پوره شوې، ۷) او د هغې اول زوی پېدا شو. هغې هغه په اوږنی کښې ونغښتو او په یو اخور کښې یې کېښودو ځکه چې په سرائی کښې د هغوی دپاره ځای نه وو.

شپونکی او فرښتي

۸) هم په دغه علاقه کښې څه شپونکی وو چې په پتو کښې یې د شپې د خپلو رمو څوکیداری کوله، ۹) چې ناگهانه د مالک خدای فرښته د هغوی په وړاندې راڅرگنده شوه او د مالک خدای نور د هغوی چارچاپیره خور شو او هغوی یرې واخستل. ۱۰) خو فرښتي هغوی ته وفرمائیل چې، ”یربرئ مه. ما تاسو له یو ښه زبرې راوړې دے چې د ټولو خلقو دپاره به یوه لویه خوشحالی وی. ۱۱) نن د داؤد په ښار کښې ستاسو خلاصونکې پېدا شوی دے چې هغه مسیح مالک دے. ۱۲) او ستاسو دپاره د هغه دا ښه ده چې تاسو به یو ماشوم په اوږنی کښې انغښتې په اخور کښې ومومئ.“ ۱۳) ناگهانه د هغې فرښتي سره د آسمانی لښکر یوه ډله راڅرگنده شوه او د خدای پاک دا ثنا یې وویلې چې، ۱۴) ”د خدای پاک حمد دې وی پاس په آسمان کښې، او په زمکه دې د هغه خلقو دپاره خیر او سلامتی وی د چا نه چې هغه رضا دے.“ ۱۵) کله چې فرښتي د

هغه ځايه آسمان طرف ته رخصت شوې نو شپونكو يو تر بله ووئيل، ”ځئ چې اوس سمدستی بيت لحم ته لاړ شو او دا شوې كار ووينو كوم چې مالک خدائى مونږ ته څرگند كړي دى.“ (١٦) هغوى په منډه لارل د مريمې او يوسف پته يې ولگوله او هغه ماشوم يې په اخور كښې پروت وموندلو. (١٧) كله چې هغوى هغه ماشوم وليدو نو زر يې دا خبره خوره كړه څه چې دوى ته د هغه په حقله وئيلې شوى ؤو. (١٨) او د دې شپونكو خبره چې چا واورېدله، ټول حق حېران شول. (١٩) خو مريمې په دې ټولو واقعو سوچ كولو او په زړه كښې يې ساتلى. (٢٠) خو شپونكو په واپس تلو كښې د خدائى پاك ثناء صفت بيانولو ځكه چې بلکل هر څه يې هغه شان وليدل او واورېدل لكه څنگه چې فرېښتې ورته فرمائيلې ؤو. (٢١) اته ورځې پس هغه سنت شو او د هغه نوم يې عيسى كېښودو. دا هغه نوم وو چې د هغه د مور په گېډه كېدو نه مخكښې فرېښتې په هغه اېښودې وو.

د خدائى په كور كښې د حضرت عيسى پېش كول

(٢٢) نو د موسى د شريعت په مطابق چې د هغوى د څلوېښتې ورځې پوره شوې نو يروشلم ته يې بوتلو چې مالک خدائى ته يې پېش كړي، (٢٣) لكه چې د مالک خدائى په شريعت كښې ليكلې دى چې، ”هر ورومبې نر ماشوم چې پېدا شى هغه به مالک خدائى ته وقف شى.“ (٢٤) نو هغوى بيا د مالک خدائى د شريعت په مطابق قربانى وكړه، يعنې يوه د كړكورو جوړه يا د كونترو دوه بچي. (٢٥) په هغه ورځو كښې په يروشلم كښې شمعون نومې يو سرې وو. هغه رښتيني او پرهيزگاره وو، څوك چې د بنى اسرائيلو د بچ كېدو په طمع وو او د روح القدس نه معمور وو. (٢٦) روح القدس هغه ته دا پېغام وركړې وو، ترڅو پورې چې تا د مالک خدائى مسيح ليدلې نه وى تر هغې به ته نه مړې. (٢٧) نو هغه د روح القدس په هدايت د خدائى كور ته راغلو. او كله چې د عيسى مور پلار هغه ماشوم عيسى دننه راوړو چې د شريعت په مطابق يې خدائى ته وقف كړى، (٢٨) نو شمعون هغه په غېږ كښې واخستو او د خدائى پاك ثنا يې ووئيله، او داسې يې ووئيل

چې، (۲۹) ”اے مالک، نن تہ خپل خادم د خپلې وعدې په مطابق په سلامتۍ سره

رخصتوې، (۳۰) ځکه چې ما په خپلو سترگو ستا هغه خلاصون ولیدلو (۳۱) چې تا د

ټولو قومونو په وړاندې تیار کړې دے. (۳۲) هغه به د د غبریهودیانو دپاره رڼا وی او بنی

اسرائیلو ته به جلال ورکړی.“ (۳۳) د ماشوم مور او پلار هغه خبرو ته گوته په خولہ وو

کومې خبرې چې د هغه په حقله وئیلے شوې. (۳۴) بیا شمعون د هغه دپاره برکت

وغوښتو او د هغه مور مريمې ته يې ووئیل چې، ”دا ماشوم په بنی اسرائیلو کښې د پېرو

د بربادېدو او آبادېدو دپاره مقرر شوے دے، او د خدائ پاک د طرف نه داسې نښه ده

چې پېر خلق به د هغه مخالفت کوی (۳۵) ځکه چې د پېرو خلقو د زړونو پټ خیالونه به

ښکاره شی. او د غم په وجه به ستا حال داسې وی لکه ستا زړه چې په توره وهلے

شوے وی.“ (۳۶) په دغه ورځو کښې د آشر په خپل کښې حنا نومې یوه پېغمبره وه

څوک چې د فنواېل لور وه. هغه پېره بوږی ښځه وه او د واده په اووم کال کونډه شوې

وه، (۳۷) او بیا د څلورو اتیاو کالو پورې کونډه وه. هغې د خدائ د کور د تلو راتلو

پابندی کوله، شپه او ورځ به يې روژې ساتلې او دُعا به يې کوله (۳۸) نو په هغه ساعت

هغه راغله او د خدائ پاک شکر يې وکړو. نو هغې هغه ټولو خلقو ته د هغه ماشوم په

حقله خبرې وکړې چې د یروشلم د آزادی په انتظار وو. (۳۹) هرکله چې یوسف او مريم

د مالک خدائ د شریعت په مطابق هر څه پوره کړل نو هغوی په گلیل کښې خپلې

ښاريې ناصرت ته واپس شول. (۴۰) نو دغه ماشوم لوئېدو، قوت او حکمت يې موندلو او

د خدائ پاک فضل ورسره وو.

حضرت عیسی د خدائ په کور کښې

(۴۱) د عیسی مور پلار به هر کال یروشلم ته د فسحې اختر له تلل. (۴۲) او چې هغه د

دولسو کالو شو نو هغوی د خپل دستور په مطابق د اختر دپاره لارل. (۴۳) نو چې د اختر

ورځې پوره شوې او هغوی کور ته واپس روان شول نو عیسی په یروشلم کښې ایسار شو

خو مور پلار ته يې پته نه وه. (٤٤) او هغوى ټوله ورغ په دې خيال سفر وكړو چې گڼې هغه به په قافله كښې چرته وى، خو ماښام يې بيا په خپلو خپلوانو او دوستانو كښې د هغه لټون شروع كړو. (٤٥) چې وې نه موندلو نو يروشلم ته راواپس شول چې هلته يې ولټوى. (٤٦) په درېمه ورغ يې هغه د خدائ په كور كښې ناست وموندلو چې د اُستازانو سره ناست وو او د هغوى خبرو ته يې غوږ نيولې وو او تپوسونه يې ترې كول. (٤٧) او هغوى ټول چا چې د هغه خبرې واورېدې، د هغه په پوهه او په جوابونو اريان دريان وو. (٤٨) مور پلار د هغه په ليدو حق حېران شول او د هغه مور ورته ووييل چې، ”زويه. تا مونږ سره داسې ولې وكړل؟ ستا پلار او ما ته ډېر په فكرمندی سره لټولې.“ (٤٩) هغه ورته وفرمائيل چې، ”تاسو زه ولې لټولم؟ تاسو ته پته نه وه چې ما ته د خپل پلار په كور كښې پاتې كېدل په كار وو؟“ (٥٠) خو هغوى د هغه د خبرې په مطلب ونه رسېدل. (٥١) بيا هغه د هغوى سره ناصرت ته واپس لاړو او د هغوى د تابعدارى لاندې يې وخت تېرولو. مور يې دا ټولې خبرې په زړه كښې پټې وساتلې. (٥٢) او د عيسى حكمت او ونه لوئېدل او د خدائ پاك او د بنى آدمو په نظر كښې يې قبوليت وموندو.

د حضرت يحيى بېتسمه وركوونكى وعظ كول

٣ (١) د قيصر تيبريوس د حكومت په پېنځلسم كال كښې پنتوس پيلاطوس د يهوديه گورنر وو او هيروديس د گليل گورنر، د هغه ورور فيليپوس د اُتوريه او تراخونيتيس او ليسانياس د ابيلىنې گورنران وو. (٢) د مشرانو امامانو اناس او كائفس په وخت كښې د زكرياه په زوى يحيى باندې په بيابان كښې د خدائ پاك كلام نازل شو. (٣) هغه د اُردن په ټوله سيمه كښې گېرچاپېره وگرځېدو او دا بيان يې كولو چې د توپې بېتسمه واخلى او ستاسو گناهونه به معاف شى. (٤) څنگه چې د يشعيا نبي په صحيفه كښې ليكلې شوى دى چې، ”په بيابان كښې د نعرې وهونكى آواز دى چې، د مالِك خدائ لاره جوړه كړئ او د هغه لارې نېغې كړئ. (٥) هره دره به پكه شى، هره غونډۍ او غر

به هوار شی. ڪاره به نبغ ڪرے شی، او ناهمواره لار به هواره ڪرے شی. (۶) او ٽول مخلوق به د خدائ پاڪ خلاصون ووينی. (۷) گن خلق بهر راوتل چي د يحيی نه بيتسمه واخلی خو هغه هغوی ته وفرمائیل چي، ”اے د مارانو بچو، تاسو ته چا خبردارے درڪرو چي د راتلونکی غضب نه وتبستی؟“ (۸) نو داسي ڪارونه وڪري چي ورنه ستاسو د توپي ايستلو پته ولگی. تاسو خان سره داسي سوچ مء ڪوی چي گني تاسو د ابراهيم اولاد يی، حڪه چي زه درته دا وایم چي خدائ پاڪ د دي ڪانو نه هم د ابراهيم دپاره اولاد پيدا ڪولے شی. (۹) اوس هم د ونو جرړو ته تبر نيولے شوے دے او هره هغه ونه چي بنه مېوه نه نیسی هغه به پرې ڪرے شی او د اور لمبو ته به اچولے شی. (۱۰) خلقو ترې تپوس وڪرو، ”نو بيا مونڙ خه وڪرو؟“ (۱۱) هغه جواب وركرو چي، ”د ڪوم سري سره چي دوه قميصونه وی، يو دي هغه له وركري چي د چا سره يو هم نه وی، او د چا سره چي خوراک وی هغه دي هم داسي وڪري.“ (۱۲) حيني محصولچيان هم بيتسمي اخستلو له راغلی وُو او هغوی ترې تپوس وڪرو چي، ”استاده. مونڙ خه وڪرو؟“ (۱۳) هغه ورته وفرمائیل چي، ”ستاسو دپاره چي خه مقرر شوی دی د هغي نه زیات مء اخلی.“ (۱۴) سپاهيانو هم ترينه دا تپوس وڪرو چي، ”مونڙ خه وڪرو؟“ هغوی ته يي وفرمائیل چي، ”د چا نه په زوره پېسي مء اخلی او په چا د دروغو الزام مء لگوی، په خپله تنخواه صبر ڪوی.“ (۱۵) خو ٽول خلق د مسیح په انتظار وُو او د يحيی په حقله يي په خپلو زړونو ڪبني سوچ ڪولو چي گني هغه به مسیح وی. (۱۶) خو يحيی هغوی ٽولو ته وفرمائیل چي، ”زه تاسو له په اوبو بيتسمه درڪوم خو خوک چي راتلونڪے دے هغه زما نه ڀر زورور دے، او زه د هغه د پېزار د تسمو د پرانستلو جوگه هم نه یم. هغه به تاسو ته په روح القدس او په اور بيتسمه درڪوی. (۱۷) بناخي د هغه په لاس ڪبني ده. هغه به خپل درمند په بنه شان پاڪوی او غنم به په خپله خمبه ڪبني جمع ڪوی، خو بوس به په هغه اور ڪبني سوزوی چي هيڃڪله نه مری.“ (۱۸) په دي شان سره هغه خلق نور هم ڀاڀه ڪول او زبرے يي ورته اورولو. (۱۹) خو يحيی هيروديس گورنر د خپل ورور د بنخي هيرودياس سره په واده ڪولو او په نورو بدو ڪارونو ملامته ڪرو. (۲۰) خو د دي

ټولو بدو کارونو دپاسه یې یحییٰ گرفتار کړو او په قېدخانه کېنې یې واچولو.

د حضرت عیسیٰ بیتسمه

٢١) کله چې ټولو خلقو بیتسمه واخسته نو عیسیٰ هم بیتسمه واخسته، او چې دُعا یې کوله نو آسمان پرانستې شو، ٢٢) او روحُ القُدس د یوې کونترې په شکل په عیسیٰ راکوز شو او د آسمان نه یو آواز راغلو چې، ”ته زما محبوب زوی یې، ستا نه زه راضی یم.“

شجره د حضرت عیسیٰ

٢٣) خه وخت چې عیسیٰ خپل خدمت شروع کړو نو تقریباً د دېرشو کالو وو او د خلقو په خیال د یوسف زوی وو، زوی د عیلي، ٢٤) زوی د متات، زوی د لیوی، زوی د ملکی، زوی د ینا، زوی د یوسف، ٢٥) زوی د متتیا، زوی د عاموس، زوی د نُوم، زوی د اِسلیا، زوی د نجی، ٢٦) زوی د ماعت، زوی د متتیا، زوی د شمعی، زوی د یوسیچ، زوی د یوداه، ٢٧) زوی د یوحنا، زوی د ريسا، زوی د زُرُبابل، زوی د شلتی اېل، زوی د نیری، ٢٨) زوی د ملکی، زوی د ادی، زوی د قوسام، زوی د المدام، زوی د عیر، ٢٩) زوی د یشوع، زوی د اِلی عزر، زوی د یوریم، زوی د متات، زوی د لیوی، ٣٠) زوی د شمعون، زوی د یهوداه، زوی د یوسف، زوی د یونام، زوی د اِلیاقیم، ٣١) زوی د ملیاه، زوی د مِناه، زوی د متتاه، زوی د ناتن، زوی د داؤد، ٣٢) زوی د یسی، زوی د عوبید، زوی د بوعز، زوی د سلمون، زوی د نحشون، ٣٣) زوی د عمی نداب، زوی د ادمین، زوی د ارنی، زوی د حصرون، زوی د فارص، زوی د یهوداه، ٣٤) زوی د یعقوب، زوی د اِسحاق، زوی د اِبراهیم، زوی د تارح، زوی د نحور، ٣٥) زوی د سروگ، زوی د رعو، زوی د فلج، زوی د عبر، زوی د سلح، ٣٦) زوی د قینان، زوی د ارفکسد، زوی د شیم، زوی د نوح، زوی د لمک، ٣٧) زوی د متهوشله، زوی د حنوک، زوی د

يارد، زوئ د مهلل ايل، زوئ د قينان، (٣٨) زوئ د انوش، زوئ د شيث، زوئ د آدم چي د خدائ پاك د طرف نه وو.

د حضرت عيسى آزمېښت

٤ (١) عيسى چي د روح القدس نه معمور وو او د اردن د سيند نه واپس شو نو روح القدس هغه بيابان ته بوتلو، (٢) چرته چي هغه تر څلوېښتو ورځو پورې په بيابان كښي د ايليس په لمسون كښي و آزمائيلې شو. په دې دومره ورځو كښي عيسى هيڅ ونه خوړل او په آخر كښي هغه نار نهور شو. (٣) ايليس هغه ته ووييل چې، ”كه ته د خدائ پاك زوئ يې نو دې كاني ته حكم وكړه چې روتې شي.“ (٤) عيسى جواب وركړو، ”صحيفي فرمائي چې، بني آدم تش په روتې نه پائي.“ (٥) بيا ايليس هغه په لوړه وخبڅولو او د دنيا ټولې بادشاهي يې د سترگو په رپ كښي وربښكاره كړې. (٦) او ايليس ورته ووييل چې، ”زه به د دې ټولو اختيار تا له دركړم او هغه شان او شوكت هم چې د دې سره تړلي وي ځكه چې دا ما ته په اختيار كښي راكړې شوي دي او زه يې هغه چا له وركوم چا له چې يې زما زړه غواړي. (٧) كه ته ما ته صرف سجده وكړې نو دا هر څه به زه تا له دركړم.“ (٨) عيسى جواب وركړو، ”صحيفي فرمائي چې، ته تش مالِك خدائ پاك ته سجده كوه او صرف هم د هغه عبادت كوه.“ (٩) بيا ايليس هغه يروشلم ته بوتلو او د خدائ پاك د كور د مينارې په سر يې ودرولو او ورته يې ووييل چې، ”كه ته د خدائ زوئ يې نو خپل ځان دلته نه ښكته وغورزوه، (١٠) ځكه چې صحيفي وائي چې، هغه به ستا په حقله خپلو فرښتو له حكم وركړي چې ستا حفاظت وكړي. (١١) او هغوي به تا په خپلو لاسونو كښي پورته كړي هسې نه چې په كاني تيندك وخورې.“ (١٢) عيسى هغه ته جواب وركړو، ”دا وئيلې شوي دي چې، تاسو په خپل مالِك خدائ پاك آزمېښت مه كوئ.“ (١٣) دغه شان چې د ايليس ټول لمسون سر ته ورسېدو نو هغه يې تر بلې موقعې پورې ځانله پرېښودو. (١٤) بيا عيسى د روح القدس د قدرت نه معمور كليل ته واپس

راغلو او په ټول مُلک کښې د هغه آواز ه گېرچاپېره خوره شوله. (١٥) او هغه د هغوی په عبادتخانو کښې تعلیم ورکولو او ټولو خلقو د هغه لوی بیانوله.

په ناصرت کښې د حضرت عیسیٰ رد کېدل

(١٦) بیا هغه ناصرت ته راغلو چرته چې هغه لوی شوې وو او د سبت په ورځ عبادتخاني ته د معمول په مطابق لاړو. هغه د کلام د تلاوت دپاره ودرېدلو، (١٧) او ورته د یسعیاہ نبی طومار ورکړې شو. هغه طومار کولاو کړو او هغه خائ ته راغلو چې په کښې لیکلی ؤو چې، (١٨) ”د مالک خدای روح په ما نازل دے ځکه چې زه هغه مسح کړې یم، او دې له یې رالېږلے یم چې غریبانو له زیرے ورکړم، چې قېدیانو ته د آزادی اعلان وکړم او پندو ته د بینائی اعلان وکړم، او چې مظلومان آزاد کړم، (١٩) او په دې کال به د مالک خدای د احساناتو اعلان وکړم.“ (٢٠) هغه طومار ونغښتو، خادم ته یې واپس ورکړو او کښېناستو او په عبادتخانه کښې ټولو خلقو هغه ته نېغ کتل. (٢١) بیا هغه هغوی ته وفرمائیل، ”نن چې تاسو کوم کلام واورېدلو، نو هغه پوره شو.“ (٢٢) هغوی ټولو د هغه صفت وکړو او د هغه د خولې نه د داسې برکتناک کلام په اورېدو حېران شول. هغوی ووئیل چې، ”ولې دا د یوسف زوی نۀ دے څۀ؟“ (٢٣) بیا عیسیٰ وفرمائیل، ”بې شکه چې تاسو به ما ته دا متل ضرور واوروئ چې، حکیمه. خپل ځان روغ کړه او دا به ووايئ چې، تا چې هر څۀ په کفرنحوم کښې کړی دی مونږه هغه اورېدلی دی، هغه څۀ دلته په خپله ښاریه کښې هم وکړه. (٢٤) خو زه تاسو ته رښتیا وایم چې یو نبی هم په خپل ښار کښې چا قبول کړے نۀ دے. (٢٥) خو زه تاسو ته وایم چې د الیاس په ورځو کښې په بنی اسرائیلو کښې پیرې ضرورتمندې کونډې وې ځکه چې د درې نیمو کالو راسې باران نۀ وو شوې او په ټول مُلک باندې سخت قحط راغله وو. (٢٦) خو الیاس په دوی کښې یو ته هم د امداد دپاره ونۀ لېږلے شو بغیر د هغې غېر یهودی کونډې نه څوک چې د صیدا په علاقه د صارفت په ښاریه کښې اوسېدله. (٢٧) او بیا د الیشع نبی

په زمانه كښې په اسرائيل كښې ډېر جذاميان ؤو، خو د نعمان شامى نه بغير په هغوى كښې يو هم پاك نه كړى شو.“ (۲۸) په دې اورېدو د عبادتخاني ټول خلق په قهر شول. (۲۹) هغوى پورته شول، هغه يې د ښاريې نه بهر وويستو او د هغه غره سر ته يې بوتلو چې دغه ښاريه پرې آباډه وه، مطلب يې دا وو چې د هلته نه يې ښكته وغورزوى. (۳۰) خو هغه د هغوى د مينځ نه ووتو او لاړو.

پيريانو نيولې سرې

(۳۱) نو بيا د گليل كفرنحوم ښاريې ته په راكوزېدو عيسى د سبت په ورځ خلقو له تعليم وركولو. (۳۲) هغوى د ده په تعليم حق څه چې هغه په پوره اختيار سره خبرې كولى. (۳۳) په عبادتخانه كښې يو سرې وو چې پيريانو نيولې وو. هغه په زوره چې كړې، (۳۴) ”ته زمونږ نه څه غواړې اې عيسى ناصري؟ ته راغلي چې مونږ هلاك كړې څه؟ زه دې پېژنم چې ته څوك يې، ته د خدائ پاك قدوس يې.“ (۳۵) عيسى هغه ورتلو او وې وفرمائيل چې، ”غله شه او د ده نه راوځه.“ بيا پيرى هغه سرې د خلقو په مينځ كښې په زمكه راوويستو او بغير د څه نقصانه يې هغه پرېښودو. (۳۶) خلق حق څه چې شول او يو بل ته يې ووييل، ”د دې سرې په ژبه كښې څه كمال دى؟ هغه پوره په اختيار پيريانو ته حكم وركوى او هغوى راوځي.“ (۳۷) نو دغه شان د هغه په حقله دا خبره په ټول ملك كښې خوره شوه.

د ډېرو خلقو روغول

(۳۸) د عبادتخاني نه په وتو هغه د شمعون كور ته لاړو، د شمعون خواښې سختې تېې نيولې وه او هغوى هغه ته خواست وكړو چې مدد يې وكړه. (۳۹) هغه ورغى او د هغې په خوا كښې ودرېدلو او تبه يې ورتله، نو د هغې نه تبه لاړه، سمدستى پاڅېده او د هغوى په خدمت كولو شروع شوه. (۴۰) د نمر پرېوتو په وخت ټولو خلقو خپل دوستان خپلوان

چې په مختلفو بيمارو آخته ؤو، هغه له راوستل او هغه په هر يو باندې خپل لاسونه كېښودل او روغ يې كړل. (٤١) د ډېرو نه پيريان هم پاڅېدل او دا چغې يې وهلې چې، ”ته د خدائ پاک زوئ يې.“ خو هغه هغوى ورتل او د خبرو نه يې منع كړل ځكه چې هغوى ته پته وه چې دې مسيح دې.

زيرې د هر چا دپاره دې

(٤٢) چې سحر شو نو عيسى بهر يو خوشى بيابان ته لاړو خو خلقو د هغه تلاش شروع كړو نو چې وې موندلو په سخته يې ورته ووتل چې، ”مونږ نه مۀ ځه.“ (٤٣) خو هغه ورته وفرمائيل، ”په كار دى چې زۀ د خدائ پاک د بادشاهي زيرې نورو ښارونو ته هم ورسوم ځكه چې زۀ د دې دپاره رالېږلې شوې يم.“ (٤٤) دغه شان د يهوديه په عبادتخانو كښې يې بيان جارى وساتلو.

د اولنو مريدانو بلل

٥ (٤٥) يوه ورځ چې عيسى د ګنيسرت درياب په غاړه ولاړ وو نو لويه ګڼه ترې راچاپيره وه چې د خدائ كلام واوري، (٤٦) نو هغه دوه كښتۍ د اوبو په غاړه وليدلې چې ماهيګران ترې نه راکوز شوى ؤو او خپل جالونه يې وينځل. (٤٧) هغه يوې كښتۍ ته وروختو كومه چې د شمعون وه او هغه ته يې وفرمائيل چې، ”د غاړې نه يې لږه وراخوا كړه.“ بيا هغه په كښتۍ كښې كښېناستو او خلقو ته يې تعليم شروع كړو. (٤٨) هر كله چې هغه خبرې بس كړې نو شمعون ته يې وفرمائيل چې، ”ژورو اوبو ته لاړ شه او د ښكار دپاره خپل جالونه واچوه.“ (٤٩) شمعون ورته جواب وركړو، ”أستاذه. مونږ ټوله شپه خوارى وكړه خو هيڅ مو ونۀ نيول خو چې ته داسې وائې نو زۀ به جالونه ورواچوم.“ (٥٠) هغوى داسې وكړل او ډېر كبان يې راو نيول او د هغوى جالونه په شلېدو

شول. (۷) نو هغوی د بلی کشتی ملگرو ته چغې کړې چې، ”راشئ او زمونږ مدد وکړئ.“ هغوی داسې وکړل او دواړه کشتی یې دومره پکې کړې چې پوښو ته نزدې شوې. (۸) کله چې شمعون پطروس دا نظاره ولیدله نو د عیسی په پښو پرېوتو او وې وئیل چې، ”اے مالکه، زما نه لار شه ځکه چې زه گناه گاریم.“ (۹) ځکه چې هغه او د هغه ټول ملگری د ډېرو کبانو په لیدو سخت حېران شوی ؤو، (۱۰) او دغه شان د زبدي زامن یعقوب او یوحنا چې د شمعون ملگری ؤو هم حېران پاتې شول. عیسی شمعون ته وفرمائیل چې، ”مه یرېږه، د دې نه پس به ته انسانان نیسې.“ (۱۱) کله چې هغوی کشتی غاړې ته راوستلې نو هر څه یې پرېښودل او په هغه پسې روان شول.

د یو جذامی پاکول

(۱۲) یو ځلې هغه په یوه ښاریه کښې وو چې هلته یو سرې وو چې سخت جذام پرې لگېدلی وو. هغه چې کله عیسی ولیدو نو هغه ورته په سجده پرېوتو او منت زاری یې ورته وکړه چې، ”مالکه، که ته وغواړې نو ما روغولې شې.“ (۱۳) عیسی خپل لاس وراوږد کړو، او په هغه یې کېښودو او وې فرمائیل چې، ”آو، زه غواړم. پاک شه.“ او په هغه ساعت د جذام نه جک جوړ شو. (۱۴) عیسی هغه ته حکم ورکړو چې، ”گوره چې هیچا ته د دې په حقله څه ونه وائی.“ او وې فرمائیل چې، ”لار شه او خپل ځان امام ته وښایه او کومه شکرانه چې موسی مقرره کړې ده هغه ورکړه دا به د هغوی دپاره ستا د روغېدو گواهی شی.“ (۱۵) خو د هغه په حقله دا خبرې نورې هم خورې شوې. ډېر خلق د هغه اورېدو له راغونډېدل او د خپلو رنځونو نه روغېدل. (۱۶) او هغه به د دُعا دپاره خوشی بیابان ته تلو.

د یو شل سرې روغول

(۱۷) یوه ورځ عیسی تعلیم ورکولو او فریسیان او د شرعی عالمان ورته هم نزدې ناست

ۋو چي د گليل، د يهوديه او د يروشلم د هر کلي نه راغلی ۋو، او د مالک خدائ د شفا ورکولو قوت د هغه سره وو. (۱۸) نو بيا يو څو کسانو يو شل سرې په کت راوړو. هغوی کوشش وکړو چي هغه وردننه کړي او د عيسی په مخکښي يې کېږدي. (۱۹) خو گڼه دومره زياته وه چي هيڅ لاره يې ونه موندله. نو هغوی پاس وختل او بره د چت نه يې چوکي اخوا کړې او سورې وکړو او په بستره کښي يې رابښکته کړو او د خلقو په مينځ کښي يې د عيسی په مخکښي کېښودو. (۲۰) کله چي عيسی د هغوی ايمان وليدو نو وې فرمائيل، ”گرانه، ستا گناهونه معاف شول.“ (۲۱) نو د شرعي عالمانو او فريسيانو يو بل ته ووييل چي، ”دا څوک دے چي کفر وائي؟ د خدائ پاک نه بغير هم لا څوک د چا گناهونه بڅښلے شی څه؟“ (۲۲) خو عيسی د دوی په خيال پوهه وو چي دوی څه خيال کوي نو جواب يې ورکړو چي، ”تاسو په خپلو زړونو کښي داسي خيالونه ولې راوړي؟“ (۲۳) آيا دا آسانه خبره ده چي ووائي چي گناهونه دې معاف شو، او که دا چي ووائي چي پاڅه او وگرځه؟ (۲۴) خو دا ځکه چي تاسو په دې پوهه شی چي ابن آدم سره په دنيا کښي د گناهونو د بڅښلو اختيار هم شته.“ هغه شل سرې ته يې وفرمائيل چي، ”زه تا ته وایم چي پاڅه، او بستره دې واخله او کور ته ځه.“ (۲۵) او هغه د هغوی په وړاندې سمدستي پاڅېدو او هغه بستره چي دے پرې پروت وو، يې واخسته او کور ته روان شو او د خدائ پاک ثنا يې ووييله. (۲۶) هغوی ټول سخت حېران شول او د خدائ پاک ثنا يې ووييله او پرې واخستل او وې وويل چي، ”ن مونږ څه عجيبه کارونه وليدل.“

د حضرت عيسی متي رابلل

(۲۷) وروستو چي بيا عيسی بهر لاړو نو هغه لیوی نومي يو محصولچي وليدو چي د محصول په کُرسی ناست وو او هغه ته يې وفرمائيل چي، ”ما پسې راځه.“ (۲۸) او هغه پاڅېدو، هر څه يې پرېښودل او په هغه پسې روان شو. (۲۹) بيا وروستو لیوی په خپل کور کښي د عيسی لويه مېلمستيا وکړله. په دې مېلمنو کښي گڼ محصولچيان او نور خلق هم شريک وو. (۳۰) فريسيانو او د هغوی د فرقې د شرعي عالمانو د عيسی مريدانو

ته دا گيله وکړله چې، ”تاسو د محصولچيانو او گناهگارو سره ولې يو خائى روتې خورئ؟“ (٣١) عيسى هغوى ته جواب ورکړو چې، ”روغو خلقو ته د طبيب حاجت نه وى خو بيمارانو ته يې وى. (٣٢) زه د دې دپاره نه يم راغلى چې صادقانو ته دعوت ورکړم بلکې د گناهگارو دپاره چې توبه وکړي.“

د روژې په حقله تپوس

(٣٣) بيا هغوى عيسى ته وفرمائيل چې، ”د يحيى مريدان خو روژې نيسي او عبادتونه کوي او دغه شان د فريسيانو مريدان هم، خو ستا مريدان خورى څښي.“ (٣٤) عيسى جواب ورکړو، ”ولې تاسو په جنجيانو هغه وخت روژه نيولې شئ کوم وخت چې زلمې د هغوى سره وى؟“ (٣٥) خو يو وخت به راشي چې زلمې به د دوى نه بوتلې شى او دغه وخت به دوى روژې نيسي.“ (٣٦) عيسى هغوى ته دا مثال هم وفرمائيلو چې، ”هيڅوک هم د نوې چوغې نه د دې دپاره تپوه نه شلوى چې زړه پرې پيوند کړي. که چېرې هغه داسې وکړي نو هغه به په نوې چوغې کښې سورې وکړي او دا نوې ټوکړه به د زړې سره هيڅ سمون ونه خورى. (٣٧) او څوک هم نوى مې په زړو مشکونو کښې نه اچوي، گڼې نو نوى مې به مشکونه وشلوى او مې به ضائع شى او مشکونه به تباه شى. (٣٨) نو په کار دى چې نوى مې په نوؤ مشکونو کښې واچولې شى. (٣٩) او هر چا چې زارې مې څښلې وى د نوؤ ميو خواهش به نه کوي، ځکه چې هغه وائى چې زارې ښه دى.“

د سبت په ورځ وږى شوکول

٦ (١) نو يو ځل د سبت په ورځ عيسى د فصل په پټو تېرېدو او د هغه مريدانو وږى شوکول، هغه يې په لاسونو کښې مزل او خوړل يې. (٢) ځينو فريسيانو دا ووتل چې، ”تاسو هغه کار ولې کوئ کوم چې د سبت په ورځ ناروا وى؟“ (٣) عيسى ورله جواب

ورکړو، ”تاسو دا نه دی لوستلی کله چې داؤد او د هغه دوستان اوږی وُو نو هغوی څه وکړل؟“ (٤) هغه د خدای پاک کور ته ننوتو او پېش کړې شوې روتی یې راواخسته او وې خوږه، اګر چې هغه په دۀ او د دۀ په ملګرو ناروا وه او صرف اِمامانو ته روا وه. او هغه څه خپلو دوستانو له هم ورکړه.“ (٥) بیا هغه دا وفرمائیل چې، ”ابن آدم د سبت د ورځې مالک دے.“

د یو وُچ لاسی سړی روغول

(٦) د یو بل سبت په ورځ عیسیٰ عبادتخانی ته ننوتو او تعلیم یې ورکولو. هلته په ګڼه کښې یو سړی وو چې ښه لاس یې اوچ شوے وو. (٧) او د شرعې عالمانو او فریسیانو دې ته کتل چې عیسیٰ به د سبت په ورځ دے روغ کړی او که نه؟ د دې دپاره چې په هغه باندې د هغه خلاف څه اِزام ولګوی. (٨) خو هغه پوهېدو چې د دوی په زړونو کښې څه دی. نو هغه هغه سړی ته چې لاس یې وُچ وو، وفرمائیل چې، ”پاڅه او دلته ودرېږه.“ نو هغه پاڅېدو او هلته ودرېدلو. (٩) عیسیٰ بیا هغوی ته وفرمائیل چې، ”تاسو راته دا ووايئ چې د سبت په ورځ ښکې کول روا دی که بد، ژوند بچ کول که تباہ کول؟“ (١٠) هغه ټولو ته ګېرچاپېره وکتل او بیا یې هغه سړی ته وفرمائیل چې، ”خپل لاس اوږد کړه.“ نو هغه داسې وکړل او د هغه لاس روغ جوړ شو. (١١) خو هغوی د غصې نه سره شول او یو بل ته یې وویل چې، ”مونږ د عیسیٰ سره څه وکړو؟“

د دولسو رسولانو غوره کول

(١٢) هم په دغه ورځو کښې عیسیٰ غرونو ته لاړو چې دُعا وکړی او ټوله شپه یې د خدای پاک نه دُعا وغوښتله. (١٣) چې سحر شو نو هغه خپل مریدان راوبلل او د هغوی نه یې دولس کسان خوښ کړل او هغوی یې رسولان وبلل: (١٤) شمعون په چا چې هغه پطروس نوم کېښودو، او د هغه ورور اندریاس، یعقوب، یوحنا، فیلیپوس، برتلمای، (١٥)

متی، توما، د حلفی زوی یعقوب، او شمعون چي ورته ننگياله هم وئيلے شی، (۱۶) او د یعقوب زوی یهوداه، او یهوداه اسکریوتی چا چي وروستو د هغه جاسوسی وکره.

د حضرت عیسیٰ تعلیم او شفا ورکول

(۱۷) عیسیٰ د هغوی سره د غره نه راکوز شو او په هوار مېدان کښې ودرېدو. په دغه ځای کښې د هغه د مریدانو پله او پېر خلق، چي ټول د یهودیه او یروشلم او د صور او د صیدا د سمندری غاړې نه راټول شوی وو، (۱۸) او د هغه اورېدو ته راغلی وو او چي دوی د خپلو رنځونو نه شفا ومومی. او هغه څوک چي پیریانو نیولی وو، روغ شول. (۱۹) ټولو خلقو کوشش کولو چي لاس وروړی ځکه چي د هغه نه یو طاقت راوتلو او ټول به یې روغول.

برکتونه او غمونه

(۲۰) بیا عیسیٰ خپلو مریدانو ته مخ راواړولو او وې فرمائیل چي، ”تاسو بختور یئ چي غریبان یئ، ځکه چي د خدای پاک بادشاهی ستاسو ده. (۲۱) تاسو بختور یئ چي اوږی یئ، ستاسو لوږه به په مړېدو بدله شی. تاسو بختور یئ چي اوس ژاړئ، ستاسو ژړا به په خدا بدله شی. (۲۲) تاسو بختور یئ کله چي خلق تاسو نه نفرت کوی او د خپل مینغ نه مو شپری او درته سپکې سپورې وائی او د ابن آدم د مریدی په وجه په تاسو الزام لکوی. (۲۳) نو په هغه ورغ تاسو خوشحالی کوئ او په خوشحالی ټوپونه وهئ ځکه چي په آسمان کښې ستاسو دپاره لوی اجر دے. هم دغه شان د دوی پلار نیکونو هم د نبیانو سره دغه شان سلوک کړے وو. (۲۴) خو اے مالدارو. په تاسو افسوس دے ځکه چي تاسو خپل د خوشحالی دور تیر کړو. (۲۵) په تاسو افسوس چي اوس ماږه یئ ځکه چي تاسو به اوږی شی. په تاسو افسوس چي اوس خاندئ، ځکه چي تاسو به په غم آخته شی او ژاړئ به. (۲۶) افسوس دے په تاسو کله چي ټول خلق ستاسو بڼه تعریف کوی نو دغه

شان د هغوئ پلار نیکونو د دروغژنو نبیانو تعریف هم کولو.

دشمنانو سره مینه

۲۷) خو ما ته غورږ شئ چې زه درته څه وایم د خپلو دشمنانو سره مینه کوئ او څوک چې ستاسو نه نفرت کوی د هغوئ سره بڼه کوئ. ۲۸) د هغوئ دپاره برکت غواړئ څوک چې په تاسو لعنت کوی او د هغوئ دپاره دُعا کوئ څوک چې تاسو بې عزته کوی. ۲۹) که څوک تاسو په یو مخ ووهی نو هغه ته بل مخ هم ورواړوئ. که څوک ستاسو چوغه واخلي نو هغه ته خپل قمیص هم ورکړئ. ۳۰) څوک هم چې ستاسو نه څه وغواړی هغوئ له یې ورکړئ. کله چې تاسو نه څوک هم ستاسو څیز واخلي نو د هغه نه یې بیا تپوس مه کوئ. ۳۱) د نورو سره داسې سلوک کوئ لکه څنگه سلوک چې تاسو د ځان دپاره غواړئ. ۳۲) که تاسو صرف د هغوئ سره مینه کوئ څوک چې تاسو سره مینه کوی نو بیا تاسو د کوم اجر امیدوار یئ؟ ځکه چې گناه گار هم د هغه چا سره مینه کوی څوک چې د هغوئ سره مینه کوی. ۳۳) او که چرې تاسو د هغه چا سره نېکی کوئ څوک چې تاسو سره بڼه کړه کوی نو ستاسو څه اجر دے؟ ځکه چې گناه گار خو هم دغسې کوی. ۳۴) او که چرې تاسو تش هغه چا له قرض ورکوئ چې ستاسو باور وی چې تاسو ته به یې واپس کړی نو په دې کښې ستاسو اجر څه دے؟ ځکه چې گناه گار هم یو بل له قرض ورکوی او یو بل ته یې پوره واپس کوی. ۳۵) خو تاسو د خپلو دشمنانو سره مینه او نېکی کوئ او قرض بغېر د څه لالچه ورکوئ. نو تاسو به ډېر لوی اجر ومومئ. تاسو به بیا د خدای تعالی زامن شئ ځکه چې هغه په خپله هم په ناشکرو او په شریرانو مهربانه دے. ۳۶) ترس ناک شئ لکه څنگه چې ستاسو پلار هم ترس ناک دے.

په نورو خلقو الزام لگول

٢٧) په نورو الزام مۀ لگوئ نو په تاسو به هم الزام ونۀ لگولئ شئ. بل څوک مۀ مجرموئ نو تاسو به هم مجرم ونۀ گڼلئ شئ. معاف کوئ نو تاسو به هم معاف کړئ شئ. ٢٨) ورکړئ، نو تاسو ته به واپس درکړئ شئ. نو ستاسو جولی ته به ستاسو برخه بڼۀ منډلې درېلې بڼۀ پکه تر خولې خولې واپس ملاو شئ. نو چې څنگه تاسو د بل ناپ تول کوئ دغه رنگ به واپس ستاسو ناپ تول کولئ شئ. ٢٩) او عیسی هغوی ته یو مثال هم وئیلو چې، ”ولې یو پروند بل پروند ته لار بنودلئ شئ څۀ؟ آیا دواړه به په کنده کښې ونۀ غورزیږي څۀ؟ ٤٠) شاگرد د خپل اُستاز نه لوی نۀ وی خو هر هغه څوک چې پوره تربیت حاصل کړی نو هغه به د خپل اُستاز په شان شئ. ٤١) تاسو د خپل ورور د سترگې حسنی ته ولې گوته نیسئ خو په خپله سترگه کښې درته تیر نۀ بڼکاری؟ ٤٢) تۀ څنگه خپل ورور ته دا وئیلئ شې چې، وروره، راشه چې ستا د سترگې نه دا حسنی وياسم، خو حال دا چې په خپله سترگه کښې درته تیر نۀ بڼکاری؟ اے ریاکاره، اول د خپلې سترگې نه تیر وياسه، نو بیا به ستا سترگې وغړیږي چې د خپل ورور د سترگې نه حسنی وياسی.

ونه د مېوې نه پېژندلئ شئ

٤٣) هیڅکله بڼۀ ونه بده مېوه نۀ نیسی، او هیڅکله بده ونه بڼۀ مېوه نۀ نیسی، ٤٤) ځکه چې هره ونه په خپلې مېوې پېژندلئ کیري. تۀ د ازغو بوټو نه اینځر نۀ شې راټولولئ او نۀ د جاپو بوټو نه انګور راشوکولئ شئ. ٤٥) بڼۀ سرې به د خپل زړۀ د خزانې نه بڼۀ څیزونه راویاسی او بد سرې به د خپل زړۀ د بدې خزانې نه بدې خبرې وياسی، ځکه چې کومې خبرې چې په خولۀ راځی هغه د زړۀ نه راوځی.

دوه قسمه بنیادونه

٤٦) تاسو ما ته ولې مالک مالک وایئ او هغه کار هیڅکله هم نۀ کوئ چې زۀ یې درته

وايم؟ (٤٧) هر هغه څوک چې ما له راځي او زما خبرې اوري او عمل پرې کوي نو زه به تاسو ته وښايم چې هغه د چا په شان دے. (٤٨) هغه د يو داسې سړي په شان دے چا چې د کور جوړولو دپاره ښه ژور بنيادونه وکنستل او بنياد يې په پوخ گټ کېښودلو. او هر کله چې سېلاب راغلو نو په کور وروختو خو هغه يې ونه خوځولې شو ځکه چې هغه پوخ جوړ شوې وو. (٤٩) خو څوک چې زما خبرې اوري او عمل پرې نه کوي نو هغه د داسې سړي په شان دے چا چې د خپل کور بنياد د زمکې په مخ جوړ کړو. کله چې سېلاب راغلو نو په کور وروختو نو هغه يې راوغورزولو او بلکل تباہ يې کړو.

د صوبه دار د نوکر روغول

٧ (١) کله چې يې ټولې خبرې خلقو ته خلاصې کړې نو عيسی کفرنحوم ته لارو. (٢) هلته د صوبه دار يو نوکر وو کوم چې په هغه پېر گران وو. او هغه مرگي حال پروت وو. (٣) نو کله چې صوبه دار د عيسی په حقله واورېدل نو هغه يو څو يهوديان مشران وروپېرل او خواست يې ورته وکړو چې هغه راشي او د هغه نوکر له شفا ورکړي. (٤) هغوی عيسی له راغلل او پېر زاری منت يې ورته وکړو او ورته يې ووئيل چې، ”صوبه دار ستا د مدد حقدار دے، (٥) ځکه چې هغه زمونږ د قوم خوږمن دے او هغه زمونږ دپاره عبادتخانه هم جوړه کړې ده.“ (٦) عيسی د هغوی سره لارو. نو چې هغه کور ته نژدې شو نو صوبه دار يو څو دوستان په دې غرض وروپېرل چې، ”مالکه، نور تکليف مه کوه ځکه چې زه د دې جوگه نه يم چې ته زما کور ته راشي. (٧) زه په خپله خوځه هم نه يم نو په دې وجه زه تاسو ته حاضر نه شوم. خو که تاسو صرف حکم وکړئ نو زما نوکر به جوړ شي. (٨) ځکه چې زه پوهېرم چې زه په خپله د بل د حکم لاندې يم او سپاهيان زما د حکم لاندې دي. زه چې يو ته ووايم چې لار شه نو هغه لار شي، او چې بل ته ووايم چې دېخوا راشه، نو هغه راشي او چې خپل غلام ته ووايم چې داسې وکړه نو هغه يې هغه شان کوي.“ (٩) کله چې عيسی دا واورېدل نو د هغه ايمان ته حېران شو،

نو هغه گڼي ته وفرمائيل چې، ”زه تاسو ته دا وایم چې ما داسې ایمان په بنی اسرائیلو کښې چرته هم نه دے لیدلے.“ (۱۰) او هغه مشران چې کور ته واپس راغلل نو هغوی هغه نوکر روغ جوړ ولیدو.

د نائن د کونډې ښځې زوی ژوندے کول

(۱۱) پس له هغې عیسی نائن نومې ښارېې ته لاړو. د هغه سره خپل مریدان او نور گڼ خلق هم ورسره ؤو. (۱۲) کله چې هغه د ښارېې دروازې ته ورسېدلو نو یوه جنازه یې ولیده. دغه جنازه د یوې کونډې د یک یو زوی وه او د دې سره د ښارېې گڼ خلق ؤو. (۱۳) کله چې مالک عیسی هغه ولیدله نو زړه یې پرې وسوزېدلو او وې فرمائیل، ”بس نوره مه ژاړه.“ (۱۴) د دې سره هغه وروړاندې شو او د جنازې په کت یې لاس کېښودلو او جنازه وړونکی ودرېدل. بیا هغه وفرمائیل چې، ”راپاڅه اے زلمیه.“ (۱۵) هغه مړے کېښناستو او په خبرو یې شروع وکړه او عیسی هغه خپلې مور ته بیا حواله کړو. (۱۶) په هغه ټولو خلقو باندې زبردسته یره خوره شوله او هغوی ټولو د خدای پاک ثنا ووئېله او وې وئیل چې، ”زمونږ په مینځ کښې یو لوی نبی رابښکاره شوے دے او خدای پاک د خپلو خلقو د مدد دپاره راغله دے.“ (۱۷) عیسی چې څه کړی ؤو هغه قیصه د یهودیه په ټوله علاقه او خوا او شا کښې خوره شوه.

د حضرت یحیی پېغام وړونکی لېږل

(۱۸) د یحیی مریدانو هغه په دې هر څه خبر کړو. هغه خپل دوه مریدان راوغوښتل (۱۹) او مالک له یې ولېږل چې تپوس وکړی چې، ”ته هغه راتلونکے یې یا دا چې مونږ د بل چا انتظار وکړو؟“ (۲۰) هغه پېغام وړونکی عیسی له لارل او ورته یې ووئیل، ”بپتسمه ورکوونکی یحیی مونږ تا له رالېږلی یو چې تپوس وکړو چې ته هغه راتلونکے یې که مونږ د بل چا انتظار وکړو؟“ (۲۱) هم په هغه ساعت عیسی پېرو خلقو ته د بیماریانو نه شفا

ورکړله، طاعون او بد پیریان یې لرې کړل او ډېرو ږندو له یې بینائی ورکړه. (۲۲) بیا هغه هغه مریدانو ته جواب ورکړو چې، ”لاړ شئ او هر څه چې تاسو اورئ او گورئ هغه یحییٰ ته ووايئ چې ږانده بیا کيږي، شل گرځي، جذامیان پاکيږي، کانه اوري، مری بیا ژوندی کيږي او غریبانان ښه زیره اوري. (۲۳) او بختور دی هغه څوک چې ما نه ازاروی. (۲۴) کله چې د یحییٰ مریدان رخصت شول نو عیسیٰ د هغه په حقله خلقو ته وفرمائیل چې، ”تاسو د څه لیدلو دپاره بیابان ته تلئ وئ؟ یوه لوڅه چې باد خوځوله څه؟ (۲۵) نو بیا تاسو د څه لیدو له وتلی وئ؟ یو کس چې قیمتی جامې یې اچولې وې؟ گورئ، د چا چې قیمتی لباس وی او عېش عشرت کوی هغوی په محلونو کښې ژوند کوی. (۲۶) نو بیا تاسو بهر د څه لیدو له وتلی وئ؟ یو نبی لیدو له؟ او، زه دا وایم چې د یو نبی نه هم ډېر لوی. (۲۷) دا هغه څوک دے چې د چا په حقله چې لیکلے شوی دی چې، ”گوره، زه خپل پېغمبر ستا نه وړاندې لېږم چې ستا مخې ته لاره تیاره کړی. (۲۸) زه تاسو ته وایم د زمکې په مخ بل څوک د یحییٰ نه لوی نشته خو بیا هم د خدای پاک په بادشاهی کښې د ټولو نه کمزورے کس د هغه نه لوی دے. (۲۹) او ټولو خلقو چا چې د عیسیٰ خبرې واورېدلې نو سره د محصولچیانو یې د خدای پاک لار سمه وگڼله ځکه چې د یحییٰ نه یې بېتسمه اخستې وه، (۳۰) خو بې د فریسیانو او د شرعې د عالمانو نه چا چې د هغه د بېتسمې نه انکار کړے وو او د ځان دپاره یې د خدای پاک د حکم نه مخ اړولے وو. (۳۱) ”د دې پیړۍ د خلقو مثال په څه درکړم؟ هغوی د چا په شان دی؟ (۳۲) هغوی په بازار کښې د ناستو ماشومانو په شان دی څوک چې یو بل ته چغې وهی او وائی چې، مونږ تاسو ته شپیلۍ وغږولې او تاسو گډا ونه کړه. مونږ ژړا انگولا وکړه او تاسو ویر ونه کړو. (۳۳) ځکه چې بېتسمه ورکونکے یحییٰ راغلو چې هغه نه روتی خوږله او نه یې مے څښل نو تاسو وئیل چې، په هغه پیریان ناست دی. (۳۴) او کله چې ابن آدم راغلو چې خوری څښی نو تاسو وایئ چې، ده ته وگورئ. دا گڼپور شرابی د محصولچیانو او گناهگارو دوست دے. (۳۵) خو بیا هم حکمت په خپلو کارونو کولو صادق ثابت شو.“

یوه گناهگار ه بنځه معاف کول

۳۶ یو فریسی د عیسی مېلمستیا وکړله. هغه د فریسی کور ته لاړو او خوراک ته

کېښناستو. ۳۷ نو په هغه ښار کېښې یوه زناکاره بنځه چې د عیسی د راتلو نه خبر شوله

چې د یو فریسی په کور کېښې مېلمه دے نو قیمتی عطریې د مرمرو په عطردان کېښې

راوړل. ۳۸ هغه د عیسی د پښو سره وروستو ودرېدله او په ژړا شوه او د هغه پښې د

هغې په اوبښکو لمدې شوې او هغه هغې په خپلو وېستو وچې کړې او ښکل یې کړې او

عطریې پرې واچول. ۳۹ کله چې د هغه کوربه فریسی دا ولیدل نو د ځان سره یې

وویل، ”که دا سره چرې رښتینې نبی وے نو هغه به په دې خبر وے چې دا لاس

وروړونکې بنځه څوک ده او دا څنگه بنځه ده یعنې یوه گناهگار ده.“ ۴۰ عیسی د هغه

په زړه پوهه شو او ورته یې وفرمائیل چې، ”شمعونه. زه تا ته څه وئیل غواړم.“ هغه

ووئیل چې، ”ووايه مالکه.“ ۴۱ عیسی ورته وفرمائیل چې، ”د یو سودخور دوه

قرضداري وؤ. یو ته یې پینځه سوه دیناره قرض وؤ او په بل یې پنځوس. ۴۲ د دواړو

سره د قرض ورکولو هیڅ درک نه و نو دواړو ته یې وبخښل. نو اوس ووايه چې په دې

دواړو کېښې به د هغه سره زیاته مینه کوم یو کوی؟“ ۴۳ شمعون جواب ورکړو، ”زما په

خیال چې کوم سړی ته یې زیاتې وبخښلې.“ عیسی وفرمائیل چې، ”بې شکه ته صحیح

وايې.“ ۴۴ بیا یې ښځې ته مخ ورواړولو او شمعون ته یې وفرمائیل چې، ”ته دا بنځه

وینې؟ زه ستا کور ته راغلم او تا زما د پښو دپاره اوبه قدرې هم رانه کړې خو دې ښځې

زما پښې په خپلو اوبښکو لمدې کړې او هغه یې په خپلو وېستو وچې کړې. ۴۵ تا زه

ښکل قدرې نه کړم خو د کوم وخت نه چې زه راغله یم هغه لگیا ده زما پښې ښکلوی.

۴۶ تا زما سر په تېلو غوړ نه کړو او هغې زما په پښو عطر واچول. ۴۷ زه تا ته دا وایم

چې هغې دومره مینه وکړله ځکه چې د هغې ډېر گناهونه بخښلې شوی دی. د چا چې لږ

گناهونه بخښلې شوی وی هغه لږه مینه کوی.“ ۴۸ بیا عیسی هغې ته وفرمائیل چې،

”ستا گناهونه وبخښلې شول.“ ۴۹ نو مېلمنو په خپلو کېښې ووئیل چې، ”دے لا څوک

دے چې گناھونه ہم بختی؟“ (۵۰) او بیا عیسیٰ هغې بختی ته وفرمائیل چې، ”تہ خپل ایمان بچ کرې، په خیر لاره شه.“

د حضرت عیسیٰ زانہ مریدانې

۱) د دې نه پس عیسیٰ بشار په بشار او کلی په کلی گرځېدو، بیان یې کولو او د خدای پاک د بادشاهی زیرے یې اورولو. او هغه سره هغه دولس مریدان هم وو، (۲) او یو څو بختی وې څوک چې د پیریانو نه خلاصې شوې وې او د رنځونو نه جوړې شوې وې. په دوی کبني مریم چې د مگدلینی په نوم یادېده د چا نه چې اووه پیریان شړلے شوی وو، (۳) او یوانه چې د هیرودیس د خوزا نومې ناظر بخته وه او سوسناہ او نورې پیرې بختی چې په خپل مال دولت یې د هغوی خرجه کوله.

د زمیندار مثال

(۴) او پېر خلق د مختلفو بشارونو نه عیسیٰ ته راجمع کېدل نو هغه په دې مثال کبني خبرې وکړې، (۵) ”یو زمیندار د تخم کړلو دپاره بهر لارو نو چې کله هغه په خپل پتی کبني تخم نوستلو نو څه تخم ترې نه په لاره پرېوتو او د پنبو د لاندې شو او د هوا مارغان راغلل هغه یې وخوړو. (۶) څه تخم په کایزه زمکه پرېوتو او څه وخت پس زرغون شو او اوچ شو ځکه چې د نمی کمے وو. (۷) او څه تخم په غنو کبني پرېوتو، ازغی ورسره لوی شول او فصل یې لاندې کړو. (۸) او څه تخم په زرخیزه زمکه پرېوتو او راوتوکېدو او لوی شو یو په سل غله یې وکړه.“ هر کله چې عیسیٰ دا وفرمائیل نو آواز یې وکړو، ”که څوک د اورېدو غوړونه لری نو هغه دې واورى.“

د مثالونو مطلب

٩ د هغه مريدانو تپوس ترې وکړو چې د دې مثال مطلب څه وو؟ (١٠) نو هغه و فرمائيل چې، ”تاسو ته دا موقع درکړې شوې ده چې د خدای پاک د بادشاهۍ په رازونو پوهه شئ، خو زه د نورو دپاره په مثالونو کښې تعليم ورکوم، ”هغوی گوري خو ويني نه، اوري خو پوهيږي نه.“

د زميندار د مثال تشریح

١١ د دې مثال مطلب دا دے چې تخم د خدای پاک کلام دے. (١٢) او د لارې په غاړه هغه څوک دی چې څوک دا اوري خو وروستو ايليس راشی او هغه کلام د هغوی د زړه نه يوسی، هسې نه چې ايمان راوړی او خلاصون بيا مومی. (١٣) په کانيزه زمکه د کرلې شوی تخم مثال د هغه چا دے چې هر کله چې کلام واورى په خوشحالی سره يې قبول کړی خو جرړې يې نه وی او د لږ وخت دپاره پرې ايمان راوړی نو د آزمېښت په وخت کښې تيندک وخورى. (١٤) او په غنو کښې د پرېوتلی تخم مثال د هغه چا دے څوک چې کلام واورى خو نوره وده يې د مال دولت لالچ او د ژوند د خوشحالو په وجه مری خپه کړی او مېوه يې پخه نه شى. (١٥) خو د ښې زمکې مثال د هغه چا دے څوک چې په ښه او پاک زړه سره کلام واورى او پرې مضبوط شى او په دې د صبر مېوه راوړى.

د ښانک د لاندې ډيوه

١٦ داسې هيڅوک نشته چې ډيوه بله کړی او بيا يې د لوبښې د لاندې پته کړی او يا يې د کت لاندې کېږدی بلکې هغه يې په ډيوټ ږدی چې هر راتلونکې کس يې رڼا ووينى. (١٧) داسې پت څيز نشته چې هغه به ښکاره نه شى او نه داسې پت راز شته چې هغه به ښکاره نه شى. (١٨) نو خبردار شئ چې تاسو څنگه اورئ ځکه چې د هر چا سره چې

خه وی هغه له به نور هم ورکړې شی، او د چا سره چې خه نه وی هغه نه به هغه خه هم واخستلې شی چې ورسره وی.“

د حضرت عیسیٰ رشتینې رسته دار

١٩) بیا د عیسیٰ مور او وروڼه راغلل خو د گنې له کبله هغه ته وروڼه رسېدل. ٢٠) چا هغه ته ووئیل چې، ”ستا مور او وروڼه بهر ولاړ دی، هغوی تا سره ملاوېدل غواړی.“ ٢١) هغه جواب ورکړو، ”زما مور او زما وروڼه هغه څوک دی چې د خدای پاک کلام اوری او عمل پرې کوی.“

د حضرت عیسیٰ په دریا ب کښې طوفان ودرول

٢٢) یوه ورځ عیسیٰ د خپلو مریدانو سره په کشتی کښې سور شو او ورته یې وفرمائیل، ”راځئ چې د دریا ب پورې غاړې ته لاړ شو.“ نو هغوی روان شول. ٢٣) او کله چې هغوی په کشتی کښې روان وو، نو هغه اوده شو. خو په دریا ب کښې یو زورور طوفان راغلو، او کشتی د اوبو نه په پکېدو شوه او هغوی په سخته خطر کښې وو. ٢٤) مریدان هغه له ورغلل او په چغو یې رابېدار کړو، ”مالکه، مالکه، مونږ پوښو.“ هغه بېدار شو او سیلی او د اوبو چپې یې ورتلې. طوفان ودرېدو نو په هغه ساعت قلاړه قلاړی شوه. ٢٥) هغه ترې تپوس وکړو، ”ستاسو ایمان چرته دے؟“ هغوی په یره او حېرانتیا یو بل ته ووئیل چې، ”دا لا خه قسم سرې دے چې هوا او چپو له حکم ورکوی او هغوی یې حکم منی؟“

په گراسینیانو کښې د پیریانو نیولې سرې روغول

٢٦) بیا عیسیٰ د خپلو مریدانو سره د گراسینیانو علاقې ته ورسېدلو کوم چې د گلیل په

بله غاره وو. (٢٧) څنگه چې عيسی وچي ته راکوز شو نو يو سرے يې وليدو چې پيريانو نيولے وو او د ډېر وخت نه يې نه خو جامي اغوستي وې او نه کور کښي اوسېدلے وو خو په قبرستان کښي ډېره وو. (٢٨) کله چې هغه عيسی وليدلو نو چغې يې کړې او سجده يې ورته وکړه او دا چغې يې وهلې، ”اے عيسی، د خدای پاک زويه، ته زما نه څه غواړي؟ د خدای تعالی دپاره ما مة په عذابوه.“ (٢٩) ځکه چې عيسی پيريانو ته حکم کړے وو چې دې سرې نه راوځي. ډېر ځله يې هغه نيولے وو او د حفاظت د کبله به په زنجيرونو کښي وتړلے شو او زولنی به ورواچولے شوې خو هر ځل به هغه ځان خلاصولو او پيريانو به هغه بيابان ته بوتلو. (٣٠) بيا عيسی د هغه نه تپوس وکړو چې، ”نوم دې څه دے؟“ هغه ووييل چې، ”زما نوم لښکر دے،“ ځکه چې هغه ډېرو پيريانو نيولے وو. (٣١) هغوی منت زاری ورته وکړه چې دا حکم مة راکوه چې تاترين ته وغورزېږي. (٣٢) نو هلته د غره په خوا کښي د خنزيرانو يوه لويه رمه څرېده او پيريانو منت زاری ورته وکړه چې، ”مونږ له اجازت راکړه چې په دوی کښي ورننوځو.“ نو هغه هغوی له اجازت ورکړو. (٣٣) بيا پيريان د سرې نه راووتل او په خنزيرانو کښي ورننوتل او ټوله رمه په منډه شوه او د کمر نه ښکته درياب ته پرپوته او ډوبه شوه. (٣٤) د خنزيرانو ساتونکو چې دا وليدل نو وتښتېدل. هغوی ښار او بانډو ته دا خبر ورسولو. (٣٥) او خلق د دې تماشي دپاره بهر راووتل. کله چې هغوی عيسی له راغلل هغه سرے چې پيريان ترې تللی ؤو يې وليدو چې جامي يې اغوستي وې او سم دم د عيسی په پښو کښي ناست وو او هغوی وپرېدل. (٣٦) کومو خلقو چې دا واقعه ليدلې وه هغوی نورو ته ووييل چې دا پيريانو نيولے سرے څنگه روغ شو. (٣٧) نو د گراسينيانو د ملک ټولو خلقو عيسی ته منت زاری وکړه چې د دې علاقې نه لاړ شه. ځکه چې هغوی ډېر يرې اخستی ؤو. نو هغه کشتي ته وختلو او واپس لاړو. (٣٨) د کوم سرې نه چې پيريان پاڅېدلی ؤو هغه ورته خواست وکړو چې ورسره ملگرے شي. خو عيسی هغه رخصت کړو او ورته يې وفرمائيل چې، (٣٩) ”خپل کور ته واپس لاړ شه او هغه هر څه بيان کړه چې خدای پاک ستا دپاره وکړل.“ هغه لاړو په ښار کښي هرې خوا ته وگرځېدو او چې عيسی د هغه

دپاره څه کړی وُو هغه یې خلقو ته بیان کړل.

د حضرت عیسیٰ یوه جینی راژوندی کول او یوې ښځې له شفا ورکول

٤٠) کله چې عیسیٰ راوایس شو نو خلقو ورته هرکلی ووی ځکه چې هغوی ټول ورته په انتظار وُو. ٤١) بیا یائیر نومې یو سرے راغلو چې د عبادتخانی یو مشر وو. هغه د عیسیٰ په پښو پرېوتو او منت زاری یې ورته وکړه چې، ”ما سره کور ته لاړ شه.“ ٤٢) ځکه چې د هغه د دولسو کالو یک یو لور وه چې مرگی حال وه. کله چې عیسیٰ ورسره لاړو نو د خلقو په ګڼه کښې راګېر شو. ٤٣) په هغوی کښې یوه ښځه وه چې د دولسو کالو راسې یې وینه بهېدله او هیچا یې علاج نه شو کولے. ٤٤) هغه د شا د طرفه راغله او د هغه د جامو لمن له یې لاس وروړو او سمدستی یې وینه ودرېده. ٤٥) عیسیٰ وفرمائیل، ”دا چا ما له لاس راوړو؟“ ټول منکر شول او پطروس وویل، ”مالکه، ګڼه درباندي راتوله ده او خلق درته راجختیری.“ ٤٦) خو عیسیٰ وفرمائیل چې، ”چا خو ما له لاس راوړو ځکه چې زه پوهه شوم چې یو طاقت ما نه بهر شو.“ ٤٧) کله چې ښځه پوهه شوه چې هغه پټېدے نه شی، نو په رپېدو سره راغله او د هغه په پښو کښې پرېوتله او د ټولو خلقو په وړاندې یې د دې اقرار وکړو چې هغې ولې هغه له لاس وروړو او ځنگه هغه سمدستی جوړه شوه. ٤٨) نو هغه هغې ته وفرمائیل چې، ”زما لورې، ستا ایمان ته روغه کړې، په خیر لاړه شه.“ ٤٩) هغه لا دا خبرې کولې چې د عبادتخانی د مشر د کور نه څوک راغلو چې خبر ورکړی چې، ”ستا لور مړه شوه او اُستاذ نور مة په تکلیف کوه.“ ٥٠) خو عیسیٰ چې دا واورېدل نو هغه ته یې وفرمائیل چې، ”پرېره مة. صرف ایمان وساته نو هغه به بچ شی.“ ٥١) کله چې هغه کور ته ورسېدو هغه د پطروس، یوحنا، یعقوب او د جینی د مور پلار نه علاوه ځان سره نور څوک ننوتلو ته پرې نه ښودل. ٥٢) هغوی ټولو د هغې جینی دپاره ژړا انګولا کوله. خو هغه وفرمائیل چې، ”مه ژاړئ، هغه مړه نه ده، هغه خو اوده ده.“ ٥٣) خو هغوی ورپورې وخنډل ځکه چې ښه خبر وُو چې هغه مړه

ده. (٥٤) خو عيسى هغه د لاسه ونيوله او ورته يې وفرمائيل چې، ”پاخه زما بچي.“ (٥٥) د هغې روح واپس راغلو، هغه سمدستی پاڅېده بيا هغه هغوى ته وفرمائيل چې هغې ته د خوړلو څه ورکړئ. (٥٦) د هغې مور پلار اريان دريان شول خو هغه هغوى ته حکم ورکړو چې، ”هر څه چې وشول دا چا ته مه وايئ.“

د دولسو رسولانو لېرل

٩ (١) بيا عيسى دولس مريدان راوغوښتل او هغوى له يې د پيريانو د شړلو او د بيماريانو د شفا اختيار ورکړو. (٢) او هغه هغوى د خدائ پاک د بادشاهي د بيانولو او د بيمارانو د شفا دپاره ولېرل. (٣) هغوى ته يې وفرمائيل چې، ”ځان سره هيڅ مه اخلي، نه امسا، نه تيلي، نه روټي او نه پېسې او نه دوېم قميص. (٤) کوم کور ته چې تاسو ننوځئ نو هلته پاتې شئ او هم هلته نه رخصت شئ. (٥) او کوم خلق چې تاسو قبول نه کړي نو چې کله تاسو د هغوى بناړ پرېږدئ نو د خپلو پښو نه دوړې وڅښئ چې د هغوى خلاف گواهي شئ.“ (٦) نو هغوى روان شول، کلي په کلي گرځېدل او په هر ځای کښې يې زيرے خورولو او بيمارانو له يې شفا ورکوله.

د هيروديس پرېشاني

(٧) اوس گورنر هيروديس هم د دې هر څه په حقله خبر شو او په سوچ کښې ډوب شو ځکه چې ځينې خلقو دا وئيل چې يحيى بيا د مرو نه راژوندې شوى دى. (٨) او چا وئيل چې الياس رابنکاره شوى دى او ځينو وئيل چې د پخوانو پېغمبرانو نه يو راژوندې شوى دى. (٩) هيروديس وئيل چې، ”د يحيى سر ما په خپله پرې کړې دى خو دا لا څوک دى چې دا دومره زور شور يې دى؟“ نو هغه د عيسى سره د ملاوېدو په کوشش کښې وو.

پينځه زره سږو او ورسره بشځو او ماشومانو له روتې وركول

١١٠) كله چې رسولان واپس راغلل نو عيسى ته يې خپله كار گزارى بيان كړه نو هغه هغوى سره بيت صيدا نومې ښاريې ته پټ لاړو. ١١١) خو خلق خبر شول او ورپسې لاړل. هغه خلقو ته هركلې ووئيلو او هغوى ته يې د خدائى پاك د بادشاهۍ په حقله خبرې وكړې او چا ته چې د علاج ضرورت وو، هغوى له يې شفا وركړه. ١١٢) كله چې ماښام شو نو هغه دولس مريدان هغه له ورغلل او ورته يې ووئيل، ”دا خلق رخصت كړه چې خوا او شا كلو او بانډو ته لاړ شى او ځان له د شپې تېرولو او د خوراك بندوبست وكړى ځكه چې مونږ دلته په خوشى بيابان كښې يو.“ ١١٣) خو عيسى جواب وركړو چې، ”تاسو د ځانه دوى ته د خوراك څه وركړئ چې وې خورى.“ نو هغوى ووئيل چې، ”مونږ سره خو پينځه روتې او دوه كبان دى، نور هيڅ نشته، ترڅو چې مونږ په خپله لاړ نه شو او د دوى دپاره د خوراك څښاك بندوبست ونه كړو.“ ١١٤) دا خوا او شا پينځه زره سږى وو. هغه خپلو مريدانو ته وفرمائيل چې، ”د دوى نه د پنځوسو پنځوسو كسانو پېنډې جوړې كړئ.“ ١١٥) هغوى هم داسې وكړل او ټول يې كښېنول. ١١٦) بيا عيسى هغه پينځه روتې او دوه كبان واخستل او آسمان ته يې پاس وكتل، برکت يې وركړو، ماتې يې كړې او مريدانو له يې وركړې چې په خلقو يې تقسيم كړى. ١١٧) هغوى ټولو ښه په مړه گېډه خوراك وكړو او كومې پاتې ټوكړې چې راټولې كړې شوې نو دولس ټوكړې ترې ډكې شوې.

د حضرت عيسى په حقله د پطروس اقرار

١١٨) يوه ورځ چې عيسى يواځې دعا كوله او د هغه مريدان هم حاضر وو نو هغه د هغوى نه تپوس وكړو چې، ”خلق څه وائى چې زه څوك يم؟“ ١١٩) هغوى جواب وركړو، ”ځينې وائى چې بېتسمه وركوونكې يحيى دى، نور دې الياس گنى، او ځينې وائى چې د پخوانو نبیانو نه يو بيا راژوندې شوى دى.“ ١٢٠) نو هغه ورته وفرمائيل چې، ”تاسو څه وايئ

چې زه څوک يم؟“ پطروس جواب ورکړو، ”ته د خدای پاک مسیح یې.“

د حضرت عیسی د خپل مرگ او بیا ژوندی کېدلو په حقله پېشکوئی

٢١) بیا هغه هغوی په سختی سره منع کړل او حکم یې ورکړو چې، ”هیچا ته مه وایئ.“
٢٢) او هغه وفرمائیل چې، ”ابن آدم به خامخا پیرې سختی وزغمی او مشران، مشران امامان او د شرعی عالمان به یې رد کړی، او هغه به ووژلې شی، او په درېمه ورځ به راژوندی شی.“ ٢٣) بیا هغه هغوی ټولو ته وفرمائیل، ”که څوک زما مریدان جوړېدل غواړی، هغه دې د خپل ځان نه منکر شی، او هره ورځ دې خپله سولی راواخلي او ما پسې دې راځی. ٢٤) څوک چې خپل ځان ساتل غواړی هغه به یې بائیلی، خو څوک چې زما د خاطره خپل ژوند بائیلی، نو هغه به یې بچ کړی. ٢٥) که څوک د خپل ابدی ژوند په بدله کبني ټوله دنیا ومومی نو هغه ځان له څه فائده ورکړه؟ ٢٦) څوک چې په ما او زما په کلام شرمیږی نو ابن آدم به د هغوی نه وشرمیږی، کله چې هغه په خپل جلال او د پلار او د پاکو فرېستو جلال سره راشی. ٢٧) خو زه تاسو ته رېستیا وایم چې دلته ځینې داسې کسان ولاړ دی چې هغوی به تر هغې نه مری ترڅو چې د خدای پاک بادشاهی ونه وینی.“

د حضرت عیسی شکل بدلېدل

٢٨) د دې خبرو نه اته ورځې پس هغه پطروس، یوحنا او یعقوب د ځان سره کړل او د دعا دپاره غره ته لاړل. ٢٩) هر کله چې هغه دعا کوله نو د هغه شکل بدل شو او د هغه جامې برېښېدونکې سپینې شوې. ٣٠) نو ناگهان هغوی دوه سپرې ولیدل چې موسی او الیاس و، چې د هغه سره یې خبرې کولې. ٣١) هغوی په جلال کبني ښکاره شول او د هغه د مرگ په حقله یې خبرې وکړې چې په یروشلم کبني پوره کېدونکې وې. ٣٢) په دې وخت کبني پطروس او د هغه ملگری په ښه خوب ورغلی و، خو هر کله چې هغوی

بېدار شول نو هغوى د دۀ جلال وليدو او هغه دوه سپرى يې هم ورسره ولاړ وليدل. (۳۳)
 او كله چې هغوى د عيسى نه رخصتېدل نو پطروس عيسى ته ووييل چې، ”مالكه، زمونږ
 دپاره دلته پاتې كېدل بڼۀ دى. مونږ پرېږده چې درې جونگرې جوړې كړو، يوه ستا
 دپاره، يوه د موسى دپاره او يوه د الياس دپاره.“ خو هغه نه پوهېدو چې خۀ يې وئيل. (۳۴)
 هغۀ لا دا خبرې كولې چې يوه وريخ راخوره شوه او په هغوى يې سورې وکړو. هغوى
 وپرېدل څنگه چې په وريخ كښې ننوتل. (۳۵) بيا د وريخې نه يو آواز راغلو چې وې
 فرمائيل، ”دا زما زوى دے، زما غوره كړے. د دۀ خبرې واورئ.“ (۳۶) هر كله چې آواز
 ختم شو نو عيسى يې يواځې وليدلو. نو مريدان غلى پاتې شول او هر خۀ چې يې ليدلى
 ؤو، په هغه وخت يې هيچا ته هم حال ونۀ وې.

پيريانو نيولې هلك روغول

(۳۷) بله ورځ چې هغوى د غرۀ نه راكوز شول نو ډېره لويه گڼه ورته راټوله شوې وه. (۳۸)
 بيا د گڼې نه يو سپرى چغه كړه، ”استاذه، زارى درته كوم چې زما په يك يو زوى نظر
 وكړه. (۳۹) هر وخت يې پيرے نيسى، چغې ترې وباسى، تاو راتاو يې كړى او را وى
 غورزوى او په خوله يې ځگونه رامات شى او چې ډېر بد يې زخمى كړى نو هله ترې لاړ
 شى. (۴۰) ما ستا مريدانو ته خواست وكړو چې دا ترې نه وباسئ خو هغوى پاتې
 راغلل.“ (۴۱) عيسى جواب وركړو، ”اے بې ايمانه او بدكاره پيرى، زۀ به ترڅو تاسو سره
 يم او تاسو به زغم؟ خپل زوى دلته راوله.“ (۴۲) خو د راوستو نه مخكښې پيريانو هغه
 ماشوم راوپرزولو او تاو راتاو يې كړو، خو عيسى پيرے ورتلو، هلك يې روغ كړو او
 پلار ته يې واپس حواله كړو. (۴۳) او هغوى ټول د خدائى پاك د لويئ او د هغۀ د شان او
 شوكت يرې واخستل.

د حضرت عیسیٰ د خپل مرگ په حقله بیا پېشگوئی

ټول خلق د ده په دې ټولو کارونو هېران شول او عیسیٰ په دې وخت کېنې خپلو مریدانو ته وفرمائیل، ﴿٤٤﴾ ”پرېږدئ او دا خبرې په کولانو غوږونو واورئ. ابن آدم به د دشمنانو لاسونو ته حواله کړې شی.“ ﴿٤٥﴾ خو هغوی د هغه په دې وینا پوهه نه شول ځکه چې د دې مطلب د هغوی نه پټ وو د دې دپاره چې هغوی په دې ونه رسی او هغوی په دې حقله د هغه نه د تپوس کولو نه هم یرېدل.

د ټولو نه لوی څوک دے؟

﴿٤٦﴾ د هغوی په مینځ کېنې دا بحث شروع شو چې په مونږ کېنې د ټولو نه لوی څوک دے. ﴿٤٧﴾ عیسیٰ په دې پوهه وو چې د دوی په زړونو کېنې څه تېرېږي نو هغه یو ماشوم د لاسه ونيولو او په خپله خوا کېنې یې ودرولو ﴿٤٨﴾ او هغوی ته یې وفرمائیل، ”څوک چې زما په نوم داسې ماشوم قبول کړی هغه ما قبلوی، او څوک چې ما قبلوی هغه، هغه څوک قبلوی چې زه یې رالېږلے یم. ځکه چې په تاسو ټولو کېنې ورکوئ په تاسو ټولو کېنې لوی دے.“

هغه څوک چې ستا مخالف نه دے، ستا ملگر دے

﴿٤٩﴾ یوحنا ووئیل، ”مالکه، مونږ یو سرے ولیدو چې ستا په نوم پیریان شړی، او مونږ د هغه د منع کولو کوشش وکړو ځکه هغه زمونږ نه نه وو.“ ﴿٥٠﴾ خو عیسیٰ هغه ته وفرمائیل، ”هغه مه منع کوئ ځکه چې څوک ستاسو مخالف نه دے، هغه ستاسو ملگر دے.“

په سامريه کښې د حضرت عيسى نه انکار

٥١ هر کله چې هغه وخت رانزدې شو چې عيسى پاس آسمان ته وخېژولې شى نو هغه يروشلم ته د تلو پوخ نيت وکړو. ٥٢ او هغه د ځان نه وړاندې پېغام وړونکى ولېږل. هغوى لارل او د سامريه يو کلى ته ورغلل چې د هغه دپاره د ځائ تيارى وکړى. ٥٣ خو د کلى خلقو هغه قبول نه کړو ځکه چې هغه مخه د يروشلم په لور تړلې وه. ٥٤ هر کله چې د هغه مريدانو يعقوب او يوحنا دا حال وليدلو نو وې وئيل، ”مالکه، مونږ د آسمان نه د دې کلى د سوزولو دپاره اور وغواړو څه؟“ ٥٥ خو هغه ورته مخ ورواړوو او وې رټل. ٥٦ نو بيا هغوى بل کلى ته لارل.

د حضرت عيسى د مريد کېدو شرطونه

٥٧ کله چې هغوى په لاره روان وو نو يو سړى هغه ته ووئيل، ”هر چرته چې ته ځي، زه به هم درپسې ځم.“ ٥٨ عيسى ورته وفرمائيل چې، ”د لومېرو خپل غارونه وى او د مارغانو جالې، خو ابن آدم دومره ځائ قدرې هم نه لرى چې سر په کښې ولگوى.“ ٥٩ بل چا ته هغه وفرمائيل چې، ”په ما پسې راځه.“ خو سړى جواب ورکړو، ”مالکه، اول ما ته اجازت راکړه چې خپل پلار بنځ کړم.“ ٦٠ خو عيسى ورته وفرمائيل، ”مړى پرېږدئ چې مړى بنځوى خو ته خامخا لار شه او د ځدائ پاک د بادشاهى زيرى ورکوه.“ ٦١ او بيا يو بل ووئيل، ”مالکه، زه به درپسې يم خو دومره اجازت راکړه چې د خپل کور د خلقو نه رخصت واخلم.“ ٦٢ عيسى هغه ته وفرمائيل، ”کوم سړى چې قُلبه کول شروع کړى بيا شاته گورى هغه د ځدائ پاک د بادشاهى لائق نه دى.“

دوه اويا مريدان لېږل

١٠ د دې نه پس بيا مالک نور دوه اويا کسان مقرر کړل او هغوى يې دوه دوه

کسان هر ښار او کلي ته د ځان نه وړاندې ولېږل، کومو ته چې د هغه د ورتلو اراده وه. (۲) هغه هغوی ته وفرمائیل، ”فصل پېر دے خو مزدوران لږ دی. د دې دپاره تاسو د فصل مالک ته خواست وکړئ چې د خپل فصل دپاره مزدوران راولېږي. (۳) په خپله لاره ځي او گوري، زه تاسو لکه د گډو په شان د شرمخانو مينځ ته لېږم. (۴) د ځان سره بټوه مه اخلئ، نه تيلي او نه پېزار. او په لاره د چا سره په دُعا سلام پېر وخت مه ضائع کوئ. (۵) هر کله چې تاسو يو کور ته ننوځئ نو اول دا ووايي، په دې کور کښې دې خیر او سلامتی وی. (۶) که چرې هلته يو کس خیر خواه وی نو ستاسو سلامتی به د هغه دپاره وی، او که نه وی نو هغه به تاسو ته راواپس شی. (۷) هم هغه کور کښې پاتې شی او د هغوی سره خوړل څښل وکړئ او ست مه غواړئ ځکه چې مزدور د مزدوری حقدار وی. کور په کور مه گرځئ. (۸) هر کله چې تاسو يوې ښاريې ته ورننوځئ او هغوی تاسو ته هرکلی ووايي نو کوم خوراک چې تاسو ته درکړی، هغه وخورئ. (۹) هلته بيماران روغ کړئ او هغوی ته ووايي چې د خدای پاک بادشاهی ستاسو مينځ ته راغلي ده. (۱۰) خو چې تاسو يو ښار ته ننوځئ او هغوی تاسو قبول نه کړي نو د دې کوڅو ته بهر ووځئ او ووايي، (۱۱) ستاسو د ښاريې دا کومه دوړه چې زمونږ په پښو پورې اښتې ده، مونږ يې ستاسو خلاف ځنډو. خو دا خبره ياده لري چې د خدای پاک بادشاهی ستاسو مينځ ته راغلي ده. (۱۲) زه تاسو ته دا وایم چې د قیامت په ورځ به د سدوم حال د دغه ښار نه زیات د زغملو وی.

په ناتوبه گار ښار باندې افسوس

(۱۳) افسوس دې وی په تا اے خورازینه، افسوس دې وی په تا بیت صیدا، ځکه کومې معجزې چې په تا کښې وشوې که چرې دا په صور او صیدا کښې شوې وې نو دوی به پېر پخوا د ځان نه د ټاټ جامې تاو کړې وې او په ایرو کښې به ناست وُو او توبه به یې ویستې وه. (۱۴) خو د قیامت په ورځ به د صور او صیدا حالت ستاسو نه پېر غوره وی. (۱۵) او اے کفرنحومه، ولې ته دا گڼې چې ستا مقام به تر آسمانه پورته کړی شی څه؟

نه، ته به تاترين ته وغورزولې شي. (۱۶) هر څوك چې ستاسو خبرې ته غوږ نيسي، هغه ما ته غوږ نيسي او هر څوك چې ستاسو خبره رد كوي، هغه ما رد كوي او څوك چې ما رد كوي، هغه هم هغه رد كوي چې زه يې رالېږلې يم.

د دوو اوياءو مريدانو واپس راتلل

(۱۷) بيا هغه دوه اوياءو كسان خوشحاله واپس راغلل او وې وئيل چې، ”اې مالِكه، ستا په نوم پيريان هم زمونږ تابعداري كوي.“ (۱۸) هغه جواب وركړو، ”ما دا وليدل چې شيطان لكه د بربېشنا په شان د آسمان نه راكوز شو. (۱۹) گورئ، ما تاسو له اختيار دركړو چې ماران او لړمان د پښو لاندې كړئ او د دشمن طاقت هم ختموئ او هيڅ څيز به هم تاسو ته نقصان نه شي دركولې. (۲۰) خو په دې مه خوشحاليږئ چې پيريان ستاسو تابعداري كوي بلکې په دې خوشحاله شئ چې ستاسو نومونه په آسمان كښې وليكلې شول.“

د حضرت عيسى خوشحاليږد

(۲۱) هم په دغه وخت عيسى په روح القدس كښې لويه خوشحالي وكړه او عيسى وفرمائيل، ”اې پلاره، د آسمان او د زمكې مالِكه، زه ستا ثنا او صفت كوم ځكه چې تا دا خبرې د پوهانو او هونسيارو نه پتې كړې او وړو ماشومانو ته دې څرگندې كړې. او، پلاره، دا ستا رضا وه. (۲۲) هر څه ما ته زما پلار سپارلي دي، او هيڅوك بې د پلاره زوئ نه پېژني، او نه څوك پلار پېژني بې له زويه او بې له هغوى نه چې زوئ يې ورته په گوته كوي.“ (۲۳) بيا هغه خپلو مريدانو ته راوگرځېدو او ځان له يې ورته وفرمائيل، ”هغه سترگې بختورې دي چې هغه څه وينى چې تاسو يې وينئ. (۲۴) زه تاسو ته وايم چې د ډېرو نبیانو او بادشاهانو دا ارمان وُو چې هغه څه وينى چې تاسو وينئ خو هغوى ونه ليدل او هغه څه واورى چې تاسو يې اوس اورئ خو هغوى وانه وربدل.“

د نېک سامری مثال

٢٥ په يوه موقع يو د شرعي عالم راغلو او په عيسی يې د آزمېښت دپاره دا سوال وکړو،
 ”اُستازده، زه داسې څه وکړم چې د ابدی ژوندون وارث شم؟“ ٢٦ عيسی ورته وفرمائيل،
 ”په شريعت کښې يې څه ليکلی دی؟ ته يې څنگه لولې؟“ ٢٧ هغه ورته جواب ورکړو، ”د
 مالک خپل خدای پاک سره په پوره زړه او په پوره ځان او په پوره طاقت او په پوره
 عقل سره مينه ساتی، او، د خپل گاونډی سره د خپل ځان په شان مينه ساتی.“ ٢٨
 عيسی ورته وفرمائيل چې، ”هم دغه صحيح جواب دی. دغه شان کوه نو ژوندی به
 اوسې.“ ٢٩ خو هغه خپل ځان د صحيح ثابتولو دپاره د عيسی نه تپوس وکړو چې،
 ”زما گاونډی څوک دی؟“ ٣٠ عيسی ورته جواب ورکړو چې، ”يو سرې د يروشلم نه
 يريحو ته روان وو چې په لاره پاکوانو گېر کړو، جامې يې ترې وويستلې، وې وهلو او
 مرگی حال يې پرېښودلو او تربنه لارل. ٣١ اتفاقی يو امام په دغه لار تېرېدو، چې هغه
 يې وليدو نو د لارې بل طرف ته واوړېدو او ترې نه لارو. ٣٢ هم دغه شان يو ليوی هغه
 ځای ته راغلو او چې هغه يې وليدلو نو بل طرف ته ترې نه واوړېدو او دې هم په مخه
 ترې لارو. ٣٣ خو يو سامری مسافر چې هغه له نزدې راغلو او چې هغه يې وليدو نو
 زړه يې پرې وسوزېدو. ٣٤ هغه ورغلو او د هغه زخمونه يې په تېلو او ميو ووينځل او
 پټی يې پرې ولگوله او بيا يې په خپل څاروی سور کړو او يو سرائی ته يې د ځان سره
 بوتلو او هلته يې د هغه خدمت وکړو. ٣٥ بله ورځ هغه دوه ديناره د خپل جيب نه
 راوويستل او د سرائی مالک له يې ورکړل او ورته يې ووييل چې د ده خدمت کوه او که
 نوره خرچه دې پرې راغله نو په واپسې کښې به يې درکړم. ٣٦ ستاسو څه خيال دی
 چې په دې درېو واړو کښې د هغه سړی رښتینې گاونډی څوک دی کوم چې غلو وهلې
 وو؟“ ٣٧ هغه جواب ورکړو، ”هغه څوک چا چې په هغه رحم وکړو.“ عيسی ورته
 وفرمائيل، ”لار شه او هم دغسې کوه لکه چې هغه وکړل.“

حضرت عیسیٰ دپاره د مرتا او مریم مېلمستیا

۳۸ هر کله چې هغوی په لاره تلل نو عیسیٰ یو کلی ته راغلو چرته چې مرتا نومې یوې
بښې په خپل کور کښې مېلمه کړو. ۳۹ د هغې یوه خور وه چې نوم یې مریم وو. هغه د
مالک په پښو کښې کښېناستله او د هغه کلام یې اورېدلو. ۴۰ خو چې مرتا د پېر کار په
وجه پرېشانه وه نو هغه ته ورغله او ورته یې وویل، ”مالکه، ته دا خیال نه کوي چې زما
خور زه خدمت ته یواځې پرېښې يم؟ هغې ته ووايه چې راشی او زما مدد وکړی.“ ۴۱
مالک په جواب کښې ورته وفرمائیل، ”مرتتا، مرتتا، ته د پېرو څیزونو په سوچونو کښې
ډوبه شوې یې. ۴۲ خو د دې نه یوه خبره ضروری ده او مریمې چې کومه خوښه کړې
ده هغه بهتره ده او دا به د هغې نه هیڅکله وانه خستلې شی.“

د دُعا په حقله تعلیم

۱۱ یوه ورځ داسې وشول چې عیسیٰ په یو ځای کښې دُعا کوله. هغه چې دُعا
خلاصه کړه نو د هغه یو مرید ورته وویل، ”مالکه، مونږ ته د دُعا کولو طریقه وښایه لکه
څنگه چې یحییٰ خپلو مریدانو ته ښودلې وه.“ ۱۲ عیسیٰ جواب ورکړو، ”هر کله چې
تاسو دُعا کوئ نو داسې وایئ، اے پلاره، ستا نوم دې پاک وی او ستا بادشاهی دې
راشی. ۱۳ مونږ له خپل روزمره رزق راکړه. ۱۴ او زمونږ گناهونه معاف کړه، څنگه
چې مونږ خپل قصوروار معاف کوو. او مونږ په آزمېښت کښې مه اچوه.“ ۱۵ بیا
عیسیٰ هغوی ته وفرمائیل، ”فرض کړئ که په تاسو کښې یو کس په نیمه شپه د خپل
ملگری کور ته ورشی او ورته ووايي زما ملگریه، ما له لږه روتی راکړه. ۱۶ ځکه چې
زما یو ملگری د سفر نه راغلی دی او ما کړه د خوړلو دپاره هیڅ هم نشته چې هغه ته
کېږدم. ۱۷ او هغه ورته په جواب کښې ووايي چې ما مه تنگوه. په دې نیمه شپه خو
ورونه بند دی، زه او زما بچی په کت کښې اوده یو، په دې وخت اوس زه تا له څه نه شم

درکولے. (۸) خو زه تاسو ته وایم، که چرې د دوستۍ په وجه درله خه درنه کړی خو ستا د زیات منت کولو په وجه به هغه راپاڅی او تا له به هر خه درکړی. (۹) او دغه شان زه تاسو ته وایم چې وغواړئ نو تاسو ته به درکړې شی، ولټوی نو تاسو به یې ومومئ، ور وټکوی نو درته به کولاو کړې شی. (۱۰) ځکه هر څوک یې چې غواړی، هغه ته ملاوېږی، او څوک یې چې لټون کوی، هغه یې مومی، او څوک چې ور ټکوی، هغه ته کولاوېږی. (۱۱) که چرې ستاسو ماشومان تاسو نه کب وغواړی نو ولې تاسو به ورله مار ورکړئ خه؟ په تاسو کبې به کوم پلار داسې وکړی؟ (۱۲) او یا چې ماشوم ترې هگی وغواړی نو ولې تاسو به ورله لږم ورکړئ خه؟ (۱۳) نو که بیا تاسو چې دومره گناهکاران یئ، په دې پوهېږئ چې خپل اولاد له ښه څیزونه ورکړئ نو ستاسو آسمانی پلار به څومره زیات روح القدس هغه چا له ورکړی چې څوک یې ترې غواړی.

حضرت عیسیٰ او بعزبول

(۱۴) یوه ورځ عیسیٰ د یو سړی نه گونگې پیرې وشړلو چا چې خبرې نه شوې کولې نو کله چې پیری پرېښودو نو دې سړی خبرې شروع کړې، او خلق په دې کار حق حبران شول. (۱۵) خو ځینو په کبې ووئیل چې، ”دے خو د پیریانو د سردار بعزبول په مدد پیریان شری.“ (۱۶) او نورو د آزمېښت په توگه ورنه خه آسمانی ښه وغوښته. (۱۷) خو هغه د هغوی په زړونو پوهه شو او ورته یې وفرمائیل چې، ”هره بادشاهی چې په خپلو کبې بې اتفاقه شی نو هغه تباه کیږی، او په بې اتفاقی سره بادشاهی وړانېږی. (۱۸) هم دغه شان که چرې ابلیس د خپل ځان خلاف شی نو څنگه به یې بادشاهی پاتې شی؟ لکه څنگه چې ستاسو گمان دے چې زه د بعزبول په مدد پیریان وباسم، (۱۹) نو که چرې زه پیریان د بعزبول په مدد شرم نو ستاسو مریدان یې د چا په وسیله شری؟ نو په هم دې وجه به هغوی تاسو ملامته کړی. (۲۰) خو که چرې زه د خدای پاک په قدرت پیریان شرم نو بیا پوهه شی چې د خدای پاک بادشاهی ستاسو په مینځ کبې ده. (۲۱) هرکله

چي يو زورور وسله وال سپرے د خپل کور ساتنه کوي نو د هغه مال حال به محفوظ وي. (٢٢) خو هرکله چي د هغه نه زيات زورور سپرے په هغه ورپېښ شي او دے قابو کړي نو هغه وسله ترې واخلې چي په کومه د دة باور وي او د هغه لوت شوے مال حال په خپلو کښي تقسيم کړي. (٢٣) څوک چي ما سره نه دے، هغه زما خلاف دے. څوک يې چي ما سره يو ځای نه راټولوي نو هغه يې نولي.

د يو پيري واپس راتلل

(٢٤) کله چي د يو کس نه پيرے بهر شي نو هغه په صحراگانو سر شي چي آرام ومومي، خو چي وې نه مومي نو هغه بيا د خپل ځان سره داسې ووائې چي زه به واپس هغه ځای ته لاړ شم د کوم نه چي راوتلے يم. (٢٥) نو هغه چي واپس راشي نو هغه ځای صفا او جارو کړے او د اوسېدو جوگه بيا مومي. (٢٦) بيا هغه لاړ شي او نور اووه پيريان د ځان سره راولي چي د دة نه هم زيات خراب وي او هغوي ټول راشي او په پيري نيولي کس دېره شي او د هغه انجام د پخوا نه هم لا خراب شي. (٢٧) کله چي عيسی دا خبره کوله په گڼه کښي يوې ښځې چغې کړې، ”بختوره ده هغه مور چي ته يې زيږولے يې او تا له يې پي درکړي دي.“ (٢٨) نو هغه جواب ورکړو، ”نه، بختور هغه دی څوک چي د ځدای پاک کلام اوري او عمل پرې کوي.“

ښه غوښتل

(٢٩) کله چي عيسی ته د خلقو گڼه زياتېدله نو هغه داسي وفرمائيل، ”دا يوه گناهگاره پيري ده. دوي ښي غواړي خو د يونس نبی د ښي نه سېوا يوه ښه به هم دوي له ورنه کړے شي. (٣٠) لکه څنگه چي يونس د نينو د خلقو دپاره ښه وگرځېدو، دغه شان به ابن آدم هم د دې پيري دپاره ښه وگرځي. (٣١) د شيبا ملکه به د قيامت په ورځ د دې پيري د خلقو خلاف په عدالت کښي ودريري او دوي به مجرمان ثابت کړي، ځکه چي

هغه د دُنیا د بل سر نه د سلیمان د حکمت خبرو اورېدو له راغلي وه، او څوک چې دلته دے هغه د سلیمان نه هم لوی دے. (۳۲) د نینوه خلق به هم د دې زمانې د خلقو په خلاف د قیامت په ورغ ودرېږي او دا پېړۍ به مجرمه ثابته کړي ځکه چې هغوی د یونس په بیان توبه گار شوی و، او اوس څوک چې دلته دے، هغه د یونس نه لوی دے.

د وجود رڼا

(۳۳) هیڅوک بله شوې پیوه په پټ ځای کېږي او یا د لوبښي لاندې نه ږدی بلکې د پیوت د پاسه یې ږدی چې کور ته راتلونکی خلق یې رڼا ووينی. (۳۴) ستا سترگې ستا د بدن دپاره پیوې دی. که ستا سترگې روغې وی، نو ستا ټول بدن به د رڼا نه ډک وی. خو که ستا سترگې خرابې وی، نو ستا په ټول بدن کېږي به تورتم وی. (۳۵) نو بیا پام کوه چې کومه رڼا په تا کېږي ده چې هغه تورتم نه وی. (۳۶) که چېرې ستا ټول بدن د رڼا نه ډک وی، او یو اندام دې هم په تورتم کېږي نه وی، نو ستا ټول ژوندون به روښانه وی، داسې لکه چې یوه پیوه په تا ځلېږي.

د فریسی او د شرعي عالم ملامتول

(۳۷) کله چې عیسیٰ خبرې ختمې کړې نو یو فریسی هغه ته د روتې دعوت ورکړو. هغه دننه ورغلو او ورسره کېښناستو. (۳۸) فریسی په دې لیدو حېران شو چې هغه د روتې خوړلو نه مخکېږي لاسونه ونه وینځل. (۳۹) خو مالک هغه ته وفرمائیل، ”تاسو فریسیان خو د کنډول او رکبې بهر مخ وینځئ خو دننه تاسو د حرص او بدکاری نه ډک کړي وی. (۴۰) اے کم عقلو، چا چې بهرنی حصه جوړه کړې ده، ولې هغه دننه حصه نه ده جوړه کړې څه؟ (۴۱) خو څه چې ستاسو په لوبښو کېږي دی هغه خپراتی ورکړئ. نو بیا به تاسو دننه او بهر مکمل پاک شئ. (۴۲) اے فریسیانو، په تاسو دې افسوس وی. تاسو د باغ د پودینې او سپېلنو او د هر قسم سبزی لسمه حصه خو ورکوئ خو د انصاف او د

خُدائِ پاک سره د مینې نه انکار کوئ. په کار خو دا وو چې تاسو په دې هم عمل کولې او هغه مو هم نه پرېښودلې. (۴۳) اے فریسیانو، په تاسو دې افسوس وی. تاسو په عبادتخانو کښې د مشرې کُرسې خوښوئ او په بازارونو کښې په سلامونو ډېر خوشحالیږئ. (۴۴) افسوس چې تاسو د هغه قبرونو په شان یئ چې نښه یې نه معلومېږي او خلق پرې په بې خیالی سره دپاسه گرځي. (۴۵) د دې په جواب کښې یو د شرعې عالم وویل، ”اُستاده، کله چې تاسو داسې خبرې کوئ نو دا زمونږه سپکاوے کوئ.“ (۴۶) عیسی ورته وفرمائیل، ”اے د شرعې عالمانو په تاسو دې هم افسوس وی. ځکه چې تاسو په خلقو بې اندازې بوج وراچوئ ولې په خپله د دې د اوچتولو دپاره یوه ګوته قدرې هم نه وروړئ. (۴۷) په تاسو دې افسوس وی چې تاسو د هغه نبیانو زیارتونه جوړوئ کوم نبیان چې ستاسو پلار نیکونو وژلی ؤو. (۴۸) او تاسو په خپله په دې کار د خپل پلار نیکه په جرمونو کښې شریک شوئ، هغوی پېغمبران ووژل او تاسو پرې زیارتونه جوړ کړل. (۴۹) ځکه خو خُدائِ پاک په خپل حکمت کښې وئیلی دی چې زه به تاسو ته نبیان او رسولان درولېږم او په دوی کښې به ځینې ووژلې شی او ځینې به وزورولې شی. (۵۰) نو دغه شان به د دُنیا د شروع نه تر اوسه پورې د دې موجوده پېړۍ نه د ټولو نبیانو د تویو شوو وینو تپوس وکړې شی، (۵۱) د هابیل د وینې نه د زکریاه تر وینې پورې، څوک چې د خُدائِ د کور او قربان ګاه په مینځ کښې وژلې شوے وو. زه تاسو ته دا وایم، چې دې پېړۍ ته به د دې ټولو د وینو تویولو سزا ملاوېږي. (۵۲) اے د شرعې عالمانو، په تاسو دې افسوس وی. ځکه چې تاسو د علم کُنجیانې قبضه کړې دی، تاسو په خپله هم په کښې داخل نه شوئ او څوک چې داخلېدل هغوی مو هم پرې نه ښودل.“ (۵۳) کله چې عیسی د کوره بهر شو نو فریسیانو او د شرعې عالمانو دا کوشش وکړو چې د هغه سخت مخالفت شروع کړي او د ده نه بې واره بې واره تپوسونه وکړي، (۵۴) او په دې انتظار ؤو چې هغه په خپلو خبرو کښې راګېر کړي.

په دې دوران کښې د زرگونو خلقو گڼه جوړه شوې وه او داسې تیل جوړ شوی وو چې خلقو یو بل د پښو لاندې کول. نو عیسیٰ اول خپلو مریدانو ته خبرې شروع کړې چې، ”د فریسیانو د خمبیرې نه ځان ساتئ. زما مطلب د هغوی د منافقت نه دی. (۱) داسې یو پټ څیز نشته چې هغه به ښکاره نه شی او نه داسې پټ راز شته چې هغه به ښکاره نه شی. (۲) نو هر هغه څه چې تاسو په تیاره کښې وایئ، هغه به په رڼا ورځ واورېدلې شی او هغه څه چې تاسو په بندو کمرو کښې یو بل ته په غوږ کښې وئیلی دی، هغه به د چت نه په چغه واورولې شی.

د چا نه یرېدل

اے دوستانو، زه تاسو ته دا وایم، د هغه چا نه مه یرېږئ څوک چې ستاسو بدن وژنی خو د مرگ نه پس نور تاسو سره هیڅ نه شی کولې. (۳) خو زه به تاسو خبردار کړم چې د چا نه یره په کار ده. د هغه چا نه یرېږئ څوک چې د وژلو نه پس دوزخ ته د اچولو طاقت هم لری. او، زه تاسو ته وایم چې د هم هغه نه یره کوئ. (۴) ولې پینځه چنچنې په دوو پېسو نه خرڅیږی څه؟ او خدای پاک بیا هم په دوی کښې یوه هم نه هېروی. (۵) خو ستاسو د سر ټول وپښته هم شمېرلې شوی دی. نو بیا مه یرېږئ، تاسو د بی شمېره چنچنو نه زیات قیمتی یئ.

د خلقو په وړاندې د حضرت عیسیٰ اقرار

زه تاسو ته رښتیا وایم چې هر هغه څوک چې د خلقو په وړاندې زما اقرار وکړی نو ابن آدم به هم د خدای پاک د فرښتو په وړاندې د هغه اقرار وکړی. (۶) خو څوک چې د خلقو په وړاندې زما نه انکار کوی نو د خدای پاک د فرښتو په وړاندې به د هغه نه انکار

وشی. (۱۰) هر هغه څوک چې د ابن آدم په خلاف څه خبره وکړي نو هغه به وبخښلې شي، خو څوک چې د روح القدس په خلاف کفر ووايي نو هغه به معاف نه کړې شي. (۱۱) کله چې تاسو د عبادتخانو او د حاکمانو او د اختيار د خاوندانو په وړاندې د عدالت دپاره ودرولې شئ نو په دې وخت کېنې اندېښنه مه کوئ چې تاسو به د دوی په وړاندې په خپله صفائي کېنې څه وايئ. (۱۲) ځکه چې روح القدس به هغه ساعت تاسو ته وېشائي چې څه وئيل په کار دی.

د نادانه مالدار مثال

(۱۳) په گڼه کېنې يو سړی عيسی ته وئيل، ”استاده، زما ورور ته ووايه چې زما سره د ميراث تقسيم وکړي.“ (۱۴) هغه جواب ورکړو چې، ”وروره، زه چا ستاسو منصف او ثالث مقرر کړې يم؟“ (۱۵) بيا هغه خلقو ته وفرمائيل، ”خبردار شئ. د هر قسم حرص نه ځان ساتئ ځکه چې د بنی آدم ژوند په ډېر مال دولت پورې تړلې نه دی.“ (۱۶) او بيا ورته عيسی دا مثال پېش کړو چې، ”يو مالداره سړی وو چې په زمکه کېنې يې ښه فصل وشو. (۱۷) هغه د ځان سره وئيل، ما ته څه کول پکار دی؟ ما سره خو دومره ځای هم نشته چې دا غله په کېنې انبار کړم. (۱۸) بيا هغه وئيل چې زه به داسې وکړم چې خپلې خمبې به ونروم او لوئې به يې جوړې کړم او په هغې کېنې به خپله ټوله غله او نور مال دولت سمبال کړم. (۱۹) او بيا به خپل ځان ته ووايم، سړيه، ډېر څيزونه دې جمع کړل چې د ډېرو کالونو پورې ستا دپاره کافي دی، اوس په آرام ژوند کوه، خوره څښه او خوشحاله گرځه. (۲۰) خو خدای پاک هغه ته وفرمائيل، اے کم عقله. هم په دې شپه به دې ساه وڅېږي. او تا چې کوم مال دولت راجمع کړو، دا به اوس د چا شي؟ (۲۱) دا د هغه چا مثال دی چې د خپل ځان دپاره مال دولت راجمع کړو، خو دی د خدای پاک په نزد مالداره نه دی.“

اندېښنې مۀ کوئ

٢٢) بيا هغه خپلو مريدانو ته وفرمائيل، ”خكه زۀ تاسو ته دا وايم چې د خپل ژوندون دپاره دا اندېښنې مۀ کوئ چې، خۀ به خورو يا خۀ به اغوندو. (٢٣) خكه چې ژوندون د روتې او بدن د جامو نه بهتر دے. (٢٤) كارغانو ته وگورئ، دوي نۀ خو گري او نۀ ربي، نۀ خو د دوي ذخيرې شته، نۀ خمبې، خو بيا هم خدائ پاك هغوي له رزق وركوي. نو بيا تاسو هغه ته د مارغانو په نسبت ډېر اهم يئ. (٢٥) په تاسو كښې داسې څوك شته چې هغه په اندېښنو خپل ژوند يو ساعت قدرې زيات كړي؟ (٢٦) كه چرې تاسو دا معمولي كار قدرې هم نۀ شئ كولے نو بيا نورو اندېښنو ولې اخستي يئ؟ (٢٧) ځنگلي گلونو ته خو لږ خيال وكړئ، نۀ خو هغوي خوارى كوي او نۀ ځان دپاره جامې جوړوي خو زۀ تاسو ته دا وايم چې سليمان چرې هم سره د خپل ټول شان او شوكت د دې گلونو په شان بنائسته جامې اچولې نۀ وې. (٢٨) خو كه چرې خدائ پاك د پتو واښو ته داسې جامې وركوي، كوم چې نن شته او سبا په تنور كښې غورزولے شي، نو ولې هغه به بيا تاسو له ښكلي جامې درنۀ كړي خۀ؟ اے د كم ايمان خاوندانو. (٢٩) نو خكه تاسو د خوراك څښاك پسې منډې مۀ وهئ، تاسو د دې څيزونو اندېښنه مۀ كوئ. (٣٠) خكه چې د دُنيا نور قومونه په دې څيزونو پسې په منډه دى خو ستاسو پلار د مخكښې نه ستاسو د حاجتونو نه ښۀ خبر دے. (٣١) خو تاسو د هر خۀ نه اول د هغه د بادشاهي په لټون كښې شئ نو بيا به هغه ستاسو ټول حاجتونه پوره كړي. (٣٢) اے وړې قبيلې. مۀ ږېړئ. خكه چې ستاسو د پلار دا خوبه ده چې تاسو له بادشاهي دركړي. (٣٣) خپل مال حال خرڅ كړئ او حاجتمندو ته يې وركړئ او د ځان دپاره داسې بټوې تيارې كړئ چې هيڅكله نۀ زړېږي او خپل ځان له په آسمان كښې داسې خزانې جوړې كړئ چې هيڅكله نۀ ختميرى، چرته چې نۀ غل شته او نۀ وينۀ. (٣٤) خكه چې چرته ستا خزانه وى هلته به ستا زړۀ هم وى.

هر وخت بېداره نوکران

۳۵ د خدمت دپاره تيار اوسئ او خپلې پيوې بلي ساتئ. ۳۶ د هغو سړو په شان شئ
څوک چې د خپل مالک د واده د روتې نه د واپس راتلو په انتظار وي نو چې هغه څه
وخت راشي، او ور وټکوي نو چې سمدستي هغوى ورته ور کولاو کړي. ۳۷ هغه
خادمان بختور دي چې مالک يې د خپل راتلو په وخت بېدار وويني. زه تاسو ته رښتيا
وايم چې مالک به په خپله د کار جامې واچوي او دوى به خوراک ته کښېنوي او په خپله
به د دوى خدمت کوي. ۳۸ بختور دي هغه خادمان کله چې د هغوى مالک په نيمه شپه
او يا سحر سبا راشي او هغه دوى بېدار وويني. ۳۹ خو ياد ساتئ، که د کور مالک خبر
وې چې غل به د شپې په کوم وخت کښې راځي نو هغه به بېدار وې او خپل کور به يې
کنډر کېدو ته پرېښه نه وو. ۴۰ نو بيا تاسو هم تيار اوسئ ځکه چې ابن آدم به په داسې
وخت کښې راځي چې ستاسو به په خيال خاطر کښې هم نه وي. ۴۱ پطروس وويل
چې، ”مالکه، ته دا مثال يواځې مونږ ته وائې او که ټولو ته؟“ ۴۲ مالک ورته وفرمائيل
چې، ”نو بيا وفادار او خيال ساتونکې نوکر څوک دې؟ هغه څوک چا ته چې مالک د
کور اختيار ورکړې وي چې د کور د نورو نوکرانو خيال ساتي او هغوى له مناسب
خوراک ورکوي. ۴۳ بختور دې هغه نوکر چې د مالک د راتلو په وخت په خپل کار
آخته وي. ۴۴ زه تاسو ته رښتيا وايم چې مالک به ده ته د خپل ټول مال واک اختيار
ورکړي. ۴۵ خو که هغه نوکر د خپل ځان سره داسې ووائې چې بويه چې زما مالک
راځي او بيا د نورو نوکرانو په وهلو لاس پورې کړي او په خوړلو او څښلو آخته وي او
په نشه کښې وي، ۴۶ نو مالک به يې په داسې ورغ راشي چې د ده په خيال خاطر کښې
به نه وي او په داسې وخت به راشي چې هغه به خبر هم نه وي، نو هغه به يې په وهلو تک
شين کړي او په بې ايمانانو کښې به يې وشميري. ۴۷ خو هغه نوکر چې د خپل مالک په
طبيعت پوهيږي خو بيا هم د هغه په مرضي عمل ونه کړي، هغه به سخت وهل وخوري.
۴۸ خو څوک چې د خپل مالک په مرضي نه پوهيږي او غلط کارونه کوي نو د هغه

سزا به لږه وی. کوم سړی ته چې زیات ورکړې شوې وی د هغه نه به زیات تپوس کولې شی او څومره زیات چې چا ته څه سپارلې شوی وی، هومره زیات به د هغه نه غوښتلې شی.

د حضرت عیسیٰ په وجه بیلتون

٤٩ زه دې له راغلي يم چې په زمکه اور پورې کړم او زما دا څومره خواهش وو چې دا د مخکښې نه بل وی. ٥٠ زه به د یوې سختې بپتسمې نه تېرېږم او د هغې د پوره کېدو پورې به په ما دروند بار وی. ٥١ ولې تاسو دا سوچ کوئ چې زه دُنیا ته د امن راوستو دپاره راغلي يم؟ خو زه د دې دپاره راغلي يم چې خلق په خپلو کښې جدا کړم. ٥٢ د دې نه پس به په یو کور کښې پینځه تنه خپلو کښې بې اتفاقه شی، درې به د دوو خلاف او دوه به د درېو خلاف شی، ٥٣ دوی به په خپلو کښې مخالفت شروع کړی، پلار به د زوی او زوی به د پلار خلاف، مور به د لور او لور به د مور خلاف، خواښې به د اښور او اښور به د خواښې خلاف شی.

وخت او زمانه پېژندل

٥٤ عیسیٰ خلقو ته دا هم وفرمائیل، ”هر کله چې تاسو نمرپرېواته طرف ته وریځې په راختو وویښ نو تاسو بیا زر دا وایئ چې باران کېدونکې دے نو بیا هم داسې باران وشي. ٥٥ او هر کله چې باد د جنوب د طرفه وی نو تاسو وایئ چې د گرمۍ چپه راتلونکی ده او هم داسې وشي. ٥٦ اے منافقانو. تاسو د زمکې او د آسمان حالت معلومولې شی نو بیا تاسو څنگه د اوسني زمانې په حالت نه پوهېږئ؟

د خپل مخالف سره روغه کول

٥٧ نو تاسو بيا په خپله سمې فېصلې ولې نه شئ کولې؟ ٥٨ کله چې تاسو د خپل مخالف سره عدالت ته په لار روان یئ نو دا کوشش کوئ چې په لاره کېنې د هغه سره روغه جوړه وکړئ. گنې هغه به تاسو قاضی ته پېش کړی او قاضی به تاسو سپاهی ته حواله کړی او سپاهی به مو جیل کېنې واچوی. ٥٩ زه تاسو ته دا وایم چې تاسو به تر هغې آزاد نه شئ ترڅو چې مو خپله جرمانه پېسه پېسه ادا کړې نه وی.

توبه یا مرگ

١٣ هم په دغه وخت کېنې ځینې کسانو عیسی د هغه گلیلیانو په حقله خبر کړو چې پیلطوس هغوی د خدای په کور کېنې ووژل کله چې هغوی قربانی کوله. ١٢ عیسی هغوی ته وفرمائیل چې، ”ستاسو څه خیال دے چې په کومو گلیلیانو چې دا زیاتے وشو، هغوی د نورو گلیلیانو نه زیات گناه گار وُو څه؟ ١٣ بلکل نه، زه تاسو ته وایم چې، خو که تاسو هم توبه گار نه شئ نو ټول به هم هغه شان تباہ شئ. ١٤ یا هغه اتلس کسان چې په سیلوم کېنې پرې برج راوړېدو او دوی ترې لاندې مړه شول، ستاسو دا خیال دے چې هغوی په یروشلم کېنې د اوسېدونکو ټولو خلقو نه زیات گناه گار وُو؟ ١٥ بلکل نه، زه تاسو ته دا وایم چې که تاسو توبه گار نه شوئ نو ټول به هم هغه شان تباہ شئ.“

د شنې اینځر مثال

١٦ بیا عیسی دا مثال وفرمائیلو چې، ”د یو سړی په باغ کېنې د اینځر ونه ولاړه وه. نو هغه مېوې لټولو له ورغلو خو هیڅ یې په کېنې پیدا نه کړل. ١٧ نو هغه باغوان ته ووئیل، گوره، د تېرو درېو کالو راسې زه په دې اینځر کېنې د مېوې لټولو په طمع راځم خو هیڅ مېوه په کېنې نه وی. نو بس دا د بېخه وباسه. دې هسې ځای نیولے دے؟ ١٨ خو باغوان جواب ورکړو، صاحبه، سړ کال یې پرېږده، مه یې وباسه چې زه ورته ځای جوړ

کرم او سره ورله ورکړم. (۹) که په راتلونکی موسم کبني يې مپوه ونيوله نو ډېر بڼه، گني بيا يې د بېخه وباسه.

د سبت په ورځ د يوې کوبې ښځې جوړول

(۱۰) د سبت په ورځ عيسی په يوه عبادتخانه کبني تعليم ورکولو. (۱۱) نو يوه ښځه وه چې د اتلسو کالو راسې پيريانو نيولې وه او بې حاله کړې يې وه او ملا يې ورله داسې کړه کړې وه چې هيڅکله نېغه نه شوه ودرېدلې. (۱۲) کله چې عيسی هغه وليده نو راوې بلله او ورته يې وفرمائيل، "اے مورې، ته د خپل تکليف نه آزاده شوې." (۱۳) او بيا يې خپل لاسونه په هغې کبښودل، نو بيا سمدستي هغه نېغه ودرېده او د خدای پاک ثنا يې ووئيله. (۱۴) خو د عبادتخاني مشر د سبت په ورځ د عيسی د روغولو په عمل ډېر خفه شو او موجودو خلقو ته يې ووئيل چې، "د کار دپاره شپږ ورځې مقرر شوې دي. په هغو ورځو کبني د شفا حاصلولو دپاره راځئ خو د سبت په ورځ مه راځئ." (۱۵) خو مالک هغه ته جواب ورکړو او وې فرمائيل، "اے منافقانو، په تاسو کبني يو کس هم داسې شته څوک چې د سبت په ورځ خپل غوائی يا خر د اخور نه نه پرانيزی او اوبو له يې نه بوځی. (۱۶) او دلته دا مور د ابراهيم لور ده چې د اتلسو کالو راسې شېطان قېد کړې وه ولې دا بڼه خبره نه ده چې د سبت په ورځ هغه د دې قېد نه آزاده شی؟" (۱۷) د هغه په دې وينا د هغه ټول مخالفين شرمنده شول او خلقو د ده په دې عجيبه کارونو کولو ډېره خوشحالی وکړه.

د شرشمو د تخم مثال

(۱۸) بيا عيسی وفرمائيل چې، "د خدای پاک بادشاهی په څه شان ده؟ زه د خدای بادشاهی د څه سره بيان کړم؟ (۱۹) دا د شرشمو د هغه تخم په شان ده چې يو سړی راواخستو او په خپل باغ کبني يې وکړلو او چې شرشم راوتوکېدل نو لکه د ونې په رنگ

لوی شول نو مارغان راتل او په خانگو کبني به يې جالي جوړولې.“

د خمبيري مثال

٢٠ هغه بيا دا وفرمائيل، ”زه د خدای پاک بادشاهی د خه سره بيان کړم؟“ (٢١) دا د خمبيري په شان ده چې يوې بنخي راواخسته او په درېو قلیو اوږو کبني يې گډه کړه نو بيا هغه درې واړه خمبیره شول.“

تنگه دروازه

٢٢ کله چې عیسیٰ یروشلم ته تلو نو په کلو او بناړیو تېرېدو او په تلو تلو کبني يې خلقو ته خای په خای تعلیم ورکولو. (٢٣) یو کس ترېنه تپوس وکړو، ”مالکه، ولې صرف یو خو تنه به بیج شی؟“ نو هغه ورته په جواب کبني وفرمائيل، (٢٤) ”کوشش وکړئ چې په تنگه دروازه وړداخل شی، ځکه چې زه درته دا وایم چې ډېر به د داخلېدو کوشش کوی خو داخلېدلی به نه شی. (٢٥) خو چې کله د کور مالک راپاخی او د خپل کور دروازه بنده کړی که تاسو بهر ولاړ یئ او دروازه ټکوی او منت کوی چې مالکه، مونږ ته دروازه کولو کړه. خو هغه به جواب درکړی چې زه خو تاسو نه پېژنم چې تاسو څوک یئ. (٢٦) نو بیا به تاسو داسې وایئ چې، مونږ خو تا سره یو خای خوړل څښل کړی دی او تا زمونږ په کوڅو کبني تعلیم ورکولو. (٢٧) خو هغه به بیا درته داسې ووائی چې، زه خو تاسو د سره نه پېژنم چې د کوم خای نه راغلی یئ. تاسو ټول بدکاران زما نه ورک شی. (٢٨) بیا به هلته تاسو وینئ چې ابراهیم، اسحاق او یعقوب او نور ټول پېغمبران د خدای پاک په بادشاهی کبني دی خو تاسو به هغه خای ته غورزولې شی چرته چې ژړا ویر او د غابونو چیچل وی، (٢٩) د دنیا د هر گوټ نه به خلق د خدای پاک د بادشاهی مېلمستیا ته راخی. (٣٠) بې شکه یو څو کسان چې په کبني آخر دی، هغوی به د ټولو نه اول شی او یو څو کسان چې اول دی هغوی به د ټولو نه آخر شی.“

د یروشلم په باب کښې ویر

٣١ په هم دغه وخت یو څو فریسیان راغلل او عیسی ته یې وویل چې، ”تۀ د دې ځایه ووځه او لاړ شه ځکه چې هیرودیس ستا د وژلو نیت کړې دے.“ ٣٢ خو هغه جواب ورکړو، ”لاړ شئ او هغه گیدر ته ووايئ چې واوره. نن او سبا به زۀ پیریان وباسم او د شفا ورکولو کار به جاری ساتم او په درېمه ورځ به خپل کار سر ته ورسوم. ٣٣ بیا هم ما ته پکار دی چې زۀ نن او سبا په خپله لاره تلل وکړم او په بله ورځ هم، ځکه چې د نبی دپاره دا ناممکنه ده چې هغه دې د یروشلم نه بغېر په بل ځای کښې مړ شی. ٣٤ اے یروشلمه، اے د یروشلم ښارې چې تۀ نبیان وژنې او رسولان سنگساروې کوم چې تا ته رالېږلې شوی دی. ما څو ځله دا ارمان وکړو چې ستا بچی راغونډ کړم، داسې لکه چې چرگه خپل بچی د وزرو لاندې راغونډوی، خو تا دا نه غوښتل. ٣٥ وگوره، ستا کور تا ته وران ویکار پاتې کیږي او زۀ تا ته دا وایم چې تۀ به ما تر هغې په سترگو ونۀ ویني ترڅو چې تۀ دا ونۀ وایې چې، بختور دے هغه څوک چې د مالک خدای په نوم راځي.“

د پرسوب بیماری روغول

١٤ ١ د سبت په ورځ عیسی د یو مشر فریسی په کور کښې روغی خوړلو له ورغلو او د خلقو په هغه نظر وو. ٢ هلته یو سرې وو چې ورته د پرسوب بیماری لگېدلې وه. ٣ عیسی د شرعې د عالمانو او فریسیانو نه تپوس وکړو چې، ”د سبت په ورځ خلقو له شفا ورکول روا دی او که نه؟“ ٤ هغوی لاجوابه پاتې شو نو عیسی هغه سرې د لاسه ونيولو او شفا یې ورکړه او رخصت یې کړو. ٥ بیا هغه هغوی ته وفرمائیل، ”که چرې د سبت په ورځ ستاسو زوی یا څاروې په کوهی کښې پرېوځي، ولې تاسو به هغه سمدستی راونه باسي؟“ ٦ نو د هغوی سره د دې خبرې هیڅ جواب نه وو.

د کوربه او مېلمنو دپاره نصیحت

٧) کله چې عیسیٰ دا وکتل چې مېلمنو څنگه د عزت ځایونه کتل نو هغه هغوی ته دا مثال تیر کړو، ٨) ”کله چې تاسو څوک د واده روتی ته وغواړی نو د عزت په ځای مه کېښئ. کېدای شي چې ستاسو نه څوک زیات عزتمند رابللی شوې وی. ٩) نو کوربه به راشی او تاسو ته به ووائی چې دې سړی ته خپل ځای پرېږده او بیا به ته په هغه وخت ډېر کچه شې کله چې ته د ټولو نه وروستو کېښئ. ١٠) کله چې تا ته بلنه درکړې شي نو لاړ شه او د ټولو نه وروستو کېښنه ځکه چې کله چې کوربه راشی نو هغه به درته ووائی، زما آشنا، وړاندې راشه. نو ستا ټول ملگری مېلمانۀ به ستا د هغه عزت تماشه وکړی، کوم چې تا ته درکړې شو. ١١) ځکه چې هر هغه څوک چې ځان اوچتوی، هغه به عاجز کړې شي او هر هغه څوک چې ځان عاجز کړی، هغه به اوچت شي.“ ١٢) بیا عیسیٰ خپل کوربه ته وفرمائیل، ”هر کله چې ته د غرمې یا ماښام د روتی دپاره څوک راغواړې نو خپلو دوستانو، وروڼو، عزیزانو او امیرانو گاونډیانو ته بلنه مه ورکوه ځکه چې هغوی به هم تا ته بلنه درکړی او بدل به دې خلاص کړی. ١٣) خو هر کله چې ته دعوت کوې نو غریبانان، شل گوډ او رانده راوبله، ١٤) او دغه شان به تاسو برکت ومومئ ځکه چې هغوی تاسو ته د بدل درکولو جوگه نه دی، خو د قیامت په ورځ به خدای پاک تاسو له د صادقانو سره اجر درکړی.“

د لویې مېلمستیا مثال

١٥) په دې خلقو کېښې یو کس چې د عیسیٰ سره روتی ته ناست وو نو په دې خبرې اورېدو سره یې هغه ته وویل، ”بختور دی هغه څوک چې د خدای پاک د بادشاهی په مېلمستیا کېښې گډون وکړی.“ ١٦) عیسیٰ جواب ورکړو، ”یو سړی د یوې لویې مېلمستیا بندوبست کړې وو او گڼ خلق یې رابلی وو. ١٧) د روتی په وخت هغه خپل نوکر رابللی شوو مېلمنو پسې ولېږلو او ورته یې وویل چې مهربانی وکړئ، روتی تیاره ده

راشيء. (١٨) خو هغوى ٿولو ڇڻ نه ڇڻ بهانه وکړه. وپرومبى ووئيل، ما يوه ټوټه زمکه
 اخستې ده، زه ځم چې هغه وگورم. نو مهربانى وکړه زما عذر قبول کړه. (١٩) دوهم
 ووئيل چې، ما پينځه قلبې غويان اخستې دى، زه ځم چې هغوى جوت کړم. نو مهربانى
 وکړه، زما عذر قبول کړه. (٢٠) بل ووئيل، ما اوس اوس واده کړې دى، په دې وجه
 درتلې نه شم. (٢١) کله چې نوکر واپس شو نو دا هر څه يې خپل مالک ته ووئيل. د کور
 مالک په غصه شو او نوکر ته يې ووئيل چې زر د ښار کوڅو او بازارونو ته لاړ شه
 خواران، شل گود او رانده راټول کړه او دلته يې راوله. (٢٢) نوکر ووئيل، صاحبه، ستا
 حکم په ځاى کړې شو خو بيا هم ځاى شته. (٢٣) نو مالک ورته ووئيل چې لاړ شه او
 لويو لارو کوڅو ته ووځه او خلق په منت سره راوله چې زما کور د دوى نه پک شى.
 (٢٤) خو دا درته وایم څوک چې اول رابللې شوى و او په هغوى کښې به يو تن هم دا
 روتې ونه څکي.

د حضرت عيسى د مريدی قيمت

(٢٥) اوس چې يوه لويه گڼه د عيسى سره جوړه شوې وه، هغه هغوى ته مخ راواړولو او
 ورته يې وفرمائيل، (٢٦) ”هغه څوک چې زما مريد جوړېدل غواړي نو که هغه د خپل
 مور، پلار، ښځې، بچو، وروڼو، خوښو او د خپل ځان نه زړه صبر نه کړي نو هغه زما
 مريد جوړېدې نه شى. (٢٧) او کوم سرې چې خپله سولې په خپله نه پورته کوي او په
 ما پسې نه راځي، هغه زما مريد جوړېدې نه شى. (٢٨) ولې په تاسو کښې داسې څوک
 شته چې هغه يو برج جوړول غواړي او د مخکښې نه به د خرچې اندازه ونه لگوي چې په
 هغې يې سر ته رسولې شى او که نه؟ (٢٩) گڼې که چېرې هغه د دې بنيادونه اېښي وى او
 بيا يې سر ته نه شى رسولې نو ټول ليدونکي به ورپورې خدا گانې کوي. (٣٠) هغوى به
 وائې چې ده ته گورئ چې کار يې شروع کړو او سر ته يې ونه رسولو. (٣١) يا کوم
 بادشاه به داسې وى چې هغه به د بل بادشاه سره د جنگېدو نه وړاندې دا اندازه نه لگوي
 چې د لسو زرو کسانو سره زه د هغه بادشاه مقابلې کولې شم څوک چې د شلو زرو

کسانو سره په ما حمله کوی؟ (۳۲) او که هغه نه شی کولای نو د حملې کولو نه وړاندې به هغه خپله جرگه هغه ته وروپېری او د صلح د شرطونو به ورنه خواست وکړی. (۳۳) هم دغه شان تاسو کښې یو کس هم تر هغې زما مرید کېدای نه شی ترڅو چې هغه خپل ټول مال دولت ته شا کړې نه وی.

بې خونده مالګه

(۳۴) مالګه ښه څیز دی، خو که مالګه بې خونده شی، نو بیا به څنگه مالګینه شی؟ (۳۵) بیا دا نه په زمکه او نه په پیران پکارېږی، دا بس د عبث غورزولو ده. که څوک د اورېدو غوږونه لری نو هغوی دې واورى.

د ورکې شوې گډې مثال

۱۵ (۱) ټول محصولات او نور بدکاره خلق راغونډ وئو چې د عیسی خبرې واورى. (۲) خو فریسیانو او د شرعې عالمانو په خپلو کښې غورېدل شروع کړل او داسې لگیا وئو، ”گورئ دا سره خو گناهګارانو ته هرکلی وائی او ورسره خوراک هم کوی.“ (۳) نو عیسی ورته دا مثال تیر کړو، (۴) ”که چېرې په تاسو کښې د یو تن سل گډې وی او یوه تربنه ورکه شی نو ولې هغه به دغه نورې یو کم سل تر هغې په تش مېدان پرې نه ږدی ترڅو چې یې هغه ورکه شوې موندلې نه وی؟“ (۵) کله چې یې ومومی نو هغه به دا اوبو ته پورته کړی او خوشحالی به وکړی، (۶) او کله چې هغه کور ته واپس شی نو خپلو دوستانو او ګاونډیانو له به دعوت ورکړی او ورته به ووائی، ما سره زما په خوشحالی کښې شریک شئ. ځکه چې ما خپله ورکه شوې گډه بیا وموندله. (۷) دغه شان زه تاسو ته وایم چې په آسمان کښې هم دا رنگ د یو گناه ګار په توبه ګار کېدو بې حساب خوشحالی کېږی، په نسبت د هغه یو کم سلو صادقانو چې د توبې حاجت نه لری.

د ورکې شوې سیکې مثال

۱۸) یا دا چې که د یوې بڼې سره لس د سپینو زرو سیکې وی او یوه ترېنه ورکه شی. ولې هغه به پيوه نه بلوی، کور به نه جارو کوی او د کور گوټ گوټ به تر هغې نه لټوی ترڅو چې یې هغه موندلې نه وی؟ ۱۹) نو کله چې یې ومومی نو هغه به خپلې ملگرې او گاونډیانې راوېلی او ورته به ووائی چې ما سره خوشحالی وکړئ ځکه چې ما خپله ورکه شوې سیکه بیا وموندله. ۲۰) زه تاسو ته وایم چې د یو گناه گار په توبه کولو د خدای پاک په فرېستو کېنې هم دغه شان خوشحالی کېږي.

د ورک شوی زوی مثال

۲۱) عیسی بیا وفرمائیل چې، ”د یو سړی دوه زامن وو. ۲۲) نو کشر خپل پلار ته وویل، پلاره، زما برخه جائیداد ما له راکړه. نو پلار خپل جائیداد په هغوی تقسیم کړو. ۲۳) لږه موده پس هغه کشر زوی خپل ټول جائیداد خرڅ کړو، پېسې یې پرې نغدې کړې او چرته لرې ملک ته لاړو او هلته یې خپل مال په بدچلنی ډوږه کړو، ۲۴) کله چې هغه هر څه خرڅ کړل نو په هغه ملک کېنې سخت قحط راغلو او هغه ضرورتمند شو، ۲۵) نو بیا هغه په هم هغه ملک کېنې د یو زمیندار سره نوکر شو نو زمیندار هغه خپلو پټو ته ولېږلو چې خنزیرانو له د خوراک بندویست وکړی. ۲۶) د هغه پېر زړه کېدو چې د هغه پوستکو نه گېډه پکه کړی کوم چې به خنزیرانو خوړل خو ده ته د دې اجازت نه وو. ۲۷) خو کله چې د هغه عقل سر ته راغلو نو وې وئیل، زما د پلار ټولو نوکرانو سره د خپل ضرورت نه زیات خوراک شته او زه دلته د لوږې مرم. ۲۸) زه به لاړ شم خپل پلار ته به ووايم چې، پلاره، ما د خدای پاک او ستا خلاف گناه کړې ده. ۲۹) نور زه د دې قابل نه یم چې زه ستا زوی وگنلې شم، نو ما خپل ځان سره نوکر کړه. ۳۰) نو په دې نیت هغه پاڅېدو او د خپل پلار کور طرف ته روان شو. خو هغه لا پېر لرې وو چې د پلار پرې نظر شو نو زړه یې پرې درد وکړو او ورمڼه یې کړه او ورتراږه وتو او بشکل

یې کړو. (۲۱) خو زوی وویل، پلاره، ما د خدای پاک او ستا خلاف گناه کړې ده. د دې نه پس زه ستا د زوی وئیلو قابل نه یم. (۲۲) خو پلار یې خپلو نوکرانو ته وویل، زر شی. زما د ټولو نه بڼه چوغه راوړئ او ده ته یې ورواغوندئ او گوته ورپه لاس کړئ او خپلی ورپه پښو کړئ. (۲۳) زمونږ هغه ښکلې او څورب سخې راوړئ او حلال یې کړئ او راځئ چې په شریکه خوشحالی وکړو. (۲۴) ځکه چې زما دا مړ زوی بیا راژوندې شو، دے خو ورک شوے وو او بیا وموندے شو. او دغه شان هغوی خوشحالی شروع کړه. (۲۵) نو په هم دې وخت کښې مشر زوی یې په پټو کښې کار کولو کله چې کور ته واپس راوان شو نو په لار کښې د ساز او گڼا آوازونه د هغه تر غوږه شو. (۲۶) هغه د خپل یو نوکر نه تپوس وکړو چې دا څه مېله ده؟ (۲۷) نوکر ورته وویل، ستا ورور خپل کور ته راواپس شوے دے او ستا پلار هغه ته ښکلې سخې حلال کړو ځکه چې هغه یې روغ رمت بیا موندلو. (۲۸) خو مشر زوی یې غصه شو او کور ته د ننوتو نه یې انکار وکړو. د هغه پلار بهر راغلو او ورته یې منت زاری وکړه چې دننه راځه. (۲۹) خو هغه ورته په جواب کښې وویل، دا دومره کالونه ما ستا لکه د غلام په شان تابعداری کړې ده او کله مې هم ستا د حکم نه مخ نه دے اړولے او تا ما له یو چپلے هم نه دے راکړے چې ما پرې خپلو دوستانو ته مېلمستیا کړے وے. (۳۰) خو چې اوس ستا دا زوی راغلو چې ستا مال یې په کنجرو والوځولو نو تا هغه ته ښکلې سخې حلال کړو. (۳۱) نو پلار یې په جواب کښې ورته وویل، زما زوی، ته خو مدام ما سره یې او څه چې زما دی هغه ټول ستا دی. (۳۲) نو مونږ ته ځکه خوشحالی او جشن کول په کار دی چې ستا دا مړ ورور اوس بیا راژوندې شو، دے خو ورک وو او مونږ بیا وموندلو.“

د بې ایمانه ناظر مثال

۱۶ (۱) بیا عیسی خپلو مریدانو ته وفرمائیل چې، ”یو دولتمند سړی ته د هغه د ناظر په سر چا شکایت وکړو چې هغه ستا مال الوځوی. (۲) نو هغه هغه راوبللو او ورته یې

وئیل، دا ستا په حقله زه څه خبرې اورم؟ خپل حساب کتاب راوړه ځکه چې د دې نه پس به ته زما ناظر نه یې. (۳) ناظر د ځان سره وئیل، زما دا نېک چې مې د نوکری نه وباسی نو اوس به زه څه کوم؟ زه خو دومره تکړه نه يم چې ختې لوټې وکړم او په خیر غوښتلو هم شرمېږم. (۴) نو بیا اوس زه په دې پوهېږم چې څه وکړم. چې کله مې دے د نوکری نه وباسی نو زما پېر دوستان به زما مدد ته تیار وی. (۵) هغه د خپل مالک قرضداري ځان ځان له راوېلل او اول کس ته یې وئیل چې زما د مالک په تا څومره قرض دے؟ (۶) هغه جواب ورکړو، د زیتونو تېل تقریباً درې زره لیټره. هغه ورته وئیل چې خپل بل دې واخله او زر کښېنه او څلور سوه یې ولیکه. (۷) بیا یې بل ته وئیل، او په تا څومره قرض پاتې دے؟ هغه ورته وئیل، سل بوری غنم. هغه ورته وئیل، خپل بل دې واخله او اتیا بوری ولیکه. (۸) او مالک د خپل بې ایمانه ناظر د دې هوښیارتیا ستاینه وکړه، ځکه چې د دې پېړۍ خلق په خپلو کښې په لېن دېن کولو کښې د ایماندارانو نه زیات هوښیار دی. (۹) نو ځکه زه تاسو ته وایم چې د دُنیا په مال دولت خپل ځان له دوستان جوړ کړئ نو چې کله مال دولت درنه لاړ شی نو دا خلق به تاسو په ابدی کور کښې قبول کړی. (۱۰) کوم سرے چې په لږ کار کښې دیانتداره وی، هغه به په غټ کار کښې هم دیانتداره وی او کوم سرے چې په لږ کښې بددیانته وی، هغه به په پېرو کښې هم بددیانته وی. (۱۱) نو که چرې تاسو ځان د دې دُنیا په دولت کښې دیانتداره ثابت نه کړو نو په حقیقی دولت کښې به په تاسو باندې څوک اعتبار وکړی؟ (۱۲) او که چرې تاسو په پردی مال دولت کښې ځان بددیانته ثابت کړے وی نو بیا به داسې څوک وی چې تاسو له به خپل مال دولت درکړی؟ (۱۳) یو غلام هم د دوو مالکانو خدمت نه شی کولے، ځکه چې یا خو به هغه د یو نه نفرت کوی او د بل سره مینه، او یا به هغه د یو وفادار وی او د بل نه به کرکه کوی. تاسو د خدای پاک او د مال دولت دواړو یو ځای خدمت نه شی کولے.

شریعت او د خدای بادشاهت

۱۴) او فریسیان څوک چې په مال مئین وُو هغوی چې دا خبرې واورېدلې نو په عیسی پورې یې خندا وکړه. ۱۵) عیسی ورته وفرمائیل، ”هم تاسو خلق خپل اولس په دې دوکه کوئ چې گنې تاسو صادقان یئ خو خدای پاک ستاسو زړونه پېژنی. ځکه چې کوم څیزونه چې د خلقو په نظر کبښې د صفت وی، هغه د خدای پاک په نظر کبښې پلټ وی. ۱۶) د یحیی تر وخته د شریعت او نبیانو سلسله جاری وه. د دې نه پس د خدای پاک د بادشاهی د زیری بیان اورولې شو نو د هر چا زړه وو چې په هغې کبښې داخل شی. ۱۷) د زمکې او آسمان ختمېدل د شریعت نه د یو حرف یا زبر قدرې وړانولو په نسبت آسان کار دے. ۱۸) کوم سرې چې خپله بنځه طلاقه کړی او د بلې سره واده وکړی نو هغه زنا کوی او هغه سرې څوک چې د طلاقې شوې بنځې سره واده وکړی نو هغه هم زنا کوی.

مالداره سرې او لعزر

۱۹) یو مالداره سرې وو چې کاسنی او د نرم کتان جامې یې اچولې او هره ورځ به یې ډېر په شان شوکت خلقو له دعوتونه ورکول. ۲۰) او یو عاجز سرې چې نوم یې لعزر وو او په وجود یې ډیرې دانې راختلې وې، د هغه په دروازه کبښې پروت وو. ۲۱) او هغه به د هغه ټوکړو خوړلو په طمع وو کومې به چې د دې مالداره سرې دسترخوان نه پاتې شوې وې، بلکې سپی به هم راتلل او د هغه زخمونه به یې څټل. ۲۲) آخر یوه ورځ هغه عاجز سرې مړ شو او فرېستو یورو او د ابراهیم په غېږ کبښې یې واچولو. هغه مالداره سرې هم مړ شو او بنځ کړې شو، ۲۳) او په عالم ارواح کبښې چرته چې هغه په عذاب وو، هغه چې پورته وکتل نو لرې یې لعزر د ابراهیم په غېږ کبښې ولیدلو. ۲۴) هغه چغې کړې، اے پلاره، ابراهیمه. په ما رحم وکړه. دا لعزر راولېږه چې خپل د گوتې سر په اوبو کبښې لوند کړی چې زما ژبه پرې یخه کړی ځکه چې زه په دې اور کبښې ډېر په عذاب

۲۵. ڄو ابراهيم ورته وفرمائيل چي، هغه وخت ياد ڪرڻ زويه. په دنيا ڪنبي ٿول نعمتونه ستا په نصيب ٿو او ٿولي بدبختي د لعزر په نصيب وي. اوس هغه دلته په آرام دے او ته په عذاب ڪنبي پي. ۲۶. ڄو بله خبره دا ده چي زمونڊر او ستا تر مينڻه يوه لويه ڪنده ده چي د هغي نه نه ڄوڪ پوري وتلے شي او نه ترينه ڄوڪ دپخوا راتلے شي. ۲۷. مالداره سري جواب ورڪرو چي بيا نو پلاره، زه درته زاري منت ڪوم چي ته دے زمونڊر ڪور ته ولڀره ۲۸. چرته چي زما پينڻه ورويه دي چي هغوي خبرداره ڪري، هسي نه چي هغوي هم په دې عذاب ڪنبي گهر شي. ۲۹. ڄو ابراهيم ورته وفرمائيل چي د هغوي سره موسي او نور نبیان شته، په ڪار دي چي دوي هغوي ته غور ونيسي. ۳۰. ڄو هغه جواب ورڪرو چي، نه، پلاره ابراهيمه. ڪه د مرو نه ڄوڪ هغوي ته لار شي نو هغوي به هله توبه ڪار شي. ۳۱. ابراهيم جواب ورڪرو، ڪه چري هغوي د موسي او د نورو نبیانو خبرو ته غور نه ردي نو ڪه ڄوڪ د قبر نه وريپاخي هم نو هغوي به پري باور ونه ڪري.

د حضرت عيسيٰ يو ڄو خبري

۱۷. ۱. عيسيٰ خپلو مريدانو ته وفرمائيل، ”تيندڪونه به خامخا راڄي ڄو چي د چا د لاسه دا راڄي، د هغوي په حال افسوس دے. ۲. د هغه ڊپاره به دا بنه وي چي د هغه په غاڙه ڪنبي د ژرندي پل واچولے شي او په درياب ڪنبي وغورزولے شي، په ڄائي د دې چي په دې ورو ڪنبي يو له هم تيندڪ ورڪري. ۳. خبردار اوسي. ڪه چري ستاسو ورور ڄه گناه وڪري نو وي رتي او ڪه هغه پنبمانه شي نو وي بخبي. ۴. او ڪه چري هم هغه په ورڄ ڪنبي اووه ڄله ستا خلاف گناه وڪري او بيا اووه ڄله درله راشي او داسي ووائي چي زه توبه ڪوم نو ته بي معاف ڪره.“ ۵. مريدانو مالڪ ته ووييل چي، ”زمونڊر ايمان قوي ڪره.“ ۶. نو مالڪ ورته جواب ورڪرو، ”ڪه چري ستاسو ايمان د شرمو د دانې هومره هم وي نو ڪه تاسو د ٿوت دې ونې ته ووايي چي د بېخه ووڄه او

په سمندر کښې لاهو شه، نو دا به ستاسو حکم ومنی. (۷) که چرې د یو کس نوکر د یوې او گڼو څرولو نه راوایس شی، نو ولې د هغه نېک به ورته دا وائی چې زر راشه او ما سره روټی ته کښېنه؟ (۸) نه، هغه به ورته دا وائی چې زما روټی تیاره کړه، ملا ترلې ودرېره او زما خدمت کوه. او تۀ به زما نه وروستو روټی وخورې. (۹) ولې هغه به د هغه نوکر شکر گزارى ونۀ کړی چې د دۀ حکم یې منلې وو؟ (۱۰) دغه شان کله چې تاسو هغه هر څۀ چې تاسو ته یې حکم شوې دے پوره کړئ نو بیا تاسو ته داسې وئیل په کار دی چې مونږ د تعریف قابل نوکران نۀ یو خو مونږ صرف خپل فرض پوره کړو.

د لسو جذامیانو روغول

(۱۱) کله چې عیسیٰ یروشلم ته روان وو نو هغه د سامریه او د گلیل تر مینځه تېرېدل. (۱۲) کله چې هغه یو کلی ته ورسېدو نو لس جذامیان یې هلته ولیدل. هغوی په څۀ فاصله کښې ولاړ وو، (۱۳) او عیسیٰ ته یې نعرې کړې، ”اے مالک، په مونږ رحم وکړه.“ (۱۴) هر کله چې هغه هغوی ولیدل نو ورته یې وفرمائیل، ”لاړ شی او خپل ځانونه امامانو ته وښایئ.“ او کله چې هغوی لا په لاره روان وو نو هغوی پاک کړې شول. (۱۵) نو په هغوی کښې چې یو تن خپل ځان روغ ولیدلو نو وایس شو او په چغو چغو یې د خدای پاک ثناء وویل. (۱۶) هغه د عیسیٰ په پښو کښې پرېوتو او د هغه شکر په ادا کړه. او هغه یو سامری وو. (۱۷) بیا عیسیٰ وفرمائیل چې، ”ولې لس واړه پاک نۀ کړې شوي؟ نو هغه نور نهۀ څۀ شول؟“ (۱۸) بې له دې یو مسافر نه بل یو هم داسې نۀ وو چې وایس راغلې وې او د خدای پاک ثناء یې وئیلې وې؟“ (۱۹) او عیسیٰ هغه سپری ته وفرمائیل، ”پاڅه او لاړ شه، خپل ایمان تۀ جوړ کړې.“

د خدای پاک د بادشاهی راتلل

(۲۰) فریسیانو د عیسیٰ نه تپوس وکړو چې، ”د خدای پاک بادشاهی به کله راځی؟“ هغه

وفرمائيل چې، ”تاسو د نښو په ليدلو دا نه شئ وئيلے چې د خدائ پاک بادشاهي به كله راځي. (٢١) نه څوك داسې وئيلے شي چې گورئ هغه دلته ده. يا هلته ده. ځكه چې په حقيقت كښي د خدائ پاک بادشاهي ستاسو په مينځ كښي ده.“ (٢٢) بيا عيسی مريدانو ته وفرمائيل چې، ”داسې وخت به راشي چې تاسو به د ابن آدم د راتلو په طمع يئ خو تاسو به يې ليدلے نه شئ. (٢٣) خلق به تاسو ته وائي چې گورئ هغه هلته دے يا دلته دے، خو هلته مة ځئ او مة هغوى پسې منډې وهئ. (٢٤) لکه څنگه چې برېښنا د آسمان د يو سر نه تر بله سره پورې رسي، دغه شان به د ابن آدم راتل وي. (٢٥) خو اول به هغه خامخا ډېر مصيبت وزغمي او دا پيړۍ به يې رد كړي (٢٦) لکه څنگه چې د نوح په زمانه كښي شوي ؤو، هم هغه شان به د ابن آدم د راتلو په ورځو كښي وشي. (٢٧) هغوى تر هغې ورځې پورې خوړل څښل او ودونه يې كول ترڅو چې نوح خپلې كشتۍ ته ننوتو او سېلاب راغلو او هغوى ټول يې غرق كړل. (٢٨) او لکه څنگه چې د لوط په زمانه كښي شوي ؤو هغوى هم خوړل څښل او سوداگري يې كوله او بوتې يې كړل او ودانۍ يې كولې. (٢٩) خو په كومه ورځ چې لوط د سدوم نه ووتلو نو د آسمان نه اور او گوگر وړېدل شروع شول او دوى يې ټول تباه كړل. (٣٠) دغه شان به د ابن آدم د راتلو په ورځ هم وي. (٣١) په هغه ورځ هر څوك چې د چت د پاسه وي او سامان يې ښكته وي نو هغه دې د سامان اوچتولو دپاره هيڅكله هم ښكته نه راکوزيږي او هم دغه شان څوك چې په پتي كښي وي هغه دې كور ته نه واپس كيږي. (٣٢) د لوط ښځه راياده كړئ. (٣٣) څوك چې خپل ځان ساتل غواړي هغه به يې بائيلي، خو څوك چې ځان بائيلي، هغه به يې وساتي. (٣٤) زه تاسو ته وایم چې په هغه شپه به په يو كټ كښي دوه كسان وي، يو به واخستلے شي او بل به پرېښودلے شي. (٣٥) او دوه ښځې به يو ځائ مېچن كوي، يوه به واخستلے شي او بله به پرېښودلے شي. (٣٦) دوه سپرې به په پتي كښي وي، يو به واخستلے شي او بل به پرېښودلے شي.“ (٣٧) هغوى چې دا واورېدل نو تپوس يې وكړو، ”دا به چرته وي مالک؟“ عيسی ورته وفرمائيل، ”چرته چې مرداره وي هلته به تپوسان راتوليږي.“

۱) بیا عیسیٰ مریدانو ته یو مثال ووئیلو، او ورته یې دا وښودل چې هغوی دې ضرور بار بار دُعا غواړی او زړه دې نه بایلی. ۲) نو هغه وفرمائیل چې، ”په یو ښار کښې یو قاضی وو چې نه ورسره د خدای پاک یره وه او نه یې د خلقو پرواه کوله. ۳) او هم په دغه ښار کښې یوه کونډه وه چې هغه به بیا بیا هغه له راتله او ورته به یې وئیل چې زما د مخالفینو او زما تر مینځه انصاف وکړه. ۴) ډېره موده هغه انکار کولو خو آخر یې په زړه کښې ووئیل، حقه خو دا ده چې زه نه خو د خدای پاک نه یرېرم او نه د خلقو پرواه کوم، ۵) خو اوس دا کونډه زما دپاره داسې بلا جوړه شوې ده او زه به د دې حق دې له ورکړم، هسې نه چې په بار بار راتلو ما تر پوزې راوولی.“ ۶) بیا مالک عیسیٰ وفرمائیل، ”تاسو دې بې انصافه قاضی ته غوږ شئ چې ده خه ووئیل. ۷) نو ولې خدای پاک به د خپلو غوره شوو دُعا نه اوری څوک چې ورته شپه او ورځ زاری او منت کوی؟ ولې هغه به د دوی په مدد کولو کښې ډېر وخت ولگوی؟ ۸) زه تاسو ته وایم، هغه به ډېر زر د هغوی سره انصاف وکړی. خو کله چې ابن آدم دوباره راشی، نو ولې هغه به څوک ایماندار په زمکه پیدا کړی؟“

د فریسی او یو محصولچی مثال

۹) عیسیٰ هغه خلقو ته هم چې په خپل ځان یې باور کولو چې مونږ صادقان یو او نور یې سپک گڼل، دا مثال ووئیلو، ۱۰) ”دوه سړی د دُعا دپاره د خدای کور ته لاړل، یو فریسی وو او بل محصولچی. ۱۱) فریسی ودرېدو او داسې دُعا یې شروع کړه، اے خدایه پاکه، ستا شکر دے چې زه د نورو خلقو په شان نه خو دوکه مار، نه بې ایمانه، نه زناکار او نه لکه د هغه محصولچی په شان یم. ۱۲) زه په هفته کښې دوه روژې نیسم او خه چې گټم خدای پاک ته د هغې نه لسمه ورکوم. ۱۳) خو محصولچی لرې ولاړ وو او پاس آسمان ته یې نه کتل او خپله سینه یې وهله او وئیل یې، اے خدایه پاکه، په ما رحم

وکره، زه ستا گناه گار يم. (۱۴) زه تاسو ته وایم چې هم دا سرے د هغه اولنی سرے نه زیات صادق کور ته واپس لارو، ځکه هر څوک چې ځان اوچتوی، هغه به عاجز کرے شی او څوک چې ځان عاجز کرے، هغه به اوچت کرے شی.

ماشومانو له برکت ورکول

(۱۵) خلقو عیسی له خپل ماشومان راوستل چې د برکت دپاره لاس پرې کېږدی. کله چې مریدانو دوی ولیدل نو وې رتل. (۱۶) خو عیسی هغه ماشومان راوبلل او وې فرمائیل، ”ماشومان ما ته راپرېږدئ، دوی مۀ منع کوئ ځکه چې د خدای پاک بادشاهی هم د داسې خلقو ده. (۱۷) زه تاسو ته رښتیا وایم، هر څوک چې د خدای پاک بادشاهی لکه د ماشوم قبوله نه کړی، هغوی به هیڅکله په دې کښې داخل نه شی.“

یو مالدار حاکم

(۱۸) یو حاکم د عیسی نه دا تپوس وکړو، ”اے نېکه اُستازده. داسې څه وکړم چې د تل ژوندون وارث شم؟“ (۱۹) عیسی هغه ته وفرمائیل، ”ته ما ته نېک ولې وائی؟ د خدای پاک نه بغېر بل هیڅوک نېک نشته. (۲۰) تا ته د شریعت حکمونه خو معلوم دی، زنا مۀ کوه، قتل مۀ کوه، غلامۀ کوه، د دروغو گواهی مۀ کوه او د خپل مور پلار عزت کوه.“ (۲۱) حاکم جواب ورکړو چې، ”ما د ځوانۍ نه په دې هر څه عمل کرے دے.“ (۲۲) د دې په اورېدو عیسی ورته وفرمائیل چې، ”په تا کښې اوس هم د یو څیز کمے دے. لار شه، خپل ټول مال حال خرڅ کړه او خوارانو له یې ورکړه، نو بیا به ته د آسمان خزانې ومومي. بیا راځه، او ما پسې شه.“ (۲۳) په دې خبرو د حاکم زړه په ډوبېدو شو ځکه چې هغه پېر مالداره سرے وو. (۲۴) عیسی چې د هغه حالات ولیدل نو وې فرمائیل، ”د مالداره دپاره د خدای پاک په بادشاهی کښې داخلېدل څومره گران کار دے. (۲۵) د یو مالداره سرے په نسبت د خدای پاک په بادشاهی کښې داخلېدل د یو اوبن دپاره د ستني

په سوری کښې تېرېدل آسان دی. (۲۶) چا چې دا واورېدل نو تپوس یې وکړو، ”نو څوک به بیا خلاصون ومومی؟“ (۲۷) عیسیٰ جواب ورکړو، ”څه چې د بنی آدم دپاره ناممکنه وی هغه خدای پاک ته ممکن وی.“ (۲۸) پطروس وویل، ”وگوره مونږ خپل کورونه پرېښی دی چې په تاسو پسې روان شو.“ (۲۹) عیسیٰ وفرمائیل، ”زه تاسو ته دا وایم چې چا چې د خدای پاک د بادشاهی دپاره خپل کور، خپله ښځه، خپل وروڼه، خپل مور پلار او خپل بچی پرېښی دی (۳۰) نو هغه به په دې دنیا کښې په څو چنده ومومی او په آخر کښې به د تل ژوندون بیا مومی.“

په درېم ځل د حضرت عیسیٰ د خپل مرگ او د بیا ژوندی کېدلو په حقله پېشگوټي

(۳۱) عیسیٰ دولس مریدان ځان له کړل او ورته یې وفرمائیل، ”مونږ اوس یروشلم ته ځو او د ابن آدم په حق کښې هر څه چې د نبیانو په وسیله لیکلې شوی دی، هغه به پوره شی. (۳۲) هغه به غېر یهودیانو ته حواله کړې شی، هغوی به په هغه پورې ټوقې وکړی او بد سلوکی به ورسره وکړی او توکانې به پرې وتوکی. (۳۳) هغوی به یې په کوږو ووهی او مړ به یې کړی او په درېمه ورځ به هغه بیا ژوندی راپاخی.“ (۳۴) خو هغوی په دې هیڅ ونه رسېدل او څه چې وئیلې شوی ؤو، مطلب یې د هغوی نه پټ وو ځکه چې هغوی یې په مطلب نه پوهېدل.

په یریحو کښې د یو ږوند سپری بیا کول

(۳۵) کله چې عیسیٰ یریحو ته نژدې شو نو یو ږوند سپرې د لارې په غاړه ناست وو او خیر یې غوښتو. (۳۶) هغه چې د گڼو خلقو د تېرېدو آوازونه واورېدل نو تپوس یې وکړو چې، ”دا څه چل دے؟“ (۳۷) هغوی خبر کړو چې، ”عیسیٰ ناصری په دې لاره تېرېږی.“ (۳۸) نو هغه چغې کړې، ”اے عیسیٰ د داؤد زوی، په ما رحم وکړه.“ (۳۹) مخکښې چې

کوم خلق روان ؤو، هغوی ورته په سخته ووئیل چې، ”چپ شه.“ خو هغه چغې لا نورې هم زیاتې کړې چې، ”اے د داؤد زویه. په ما رحم وکړه.“ (۴۰) عیسیٰ ودرېدلو او خلقو له یې حُکم ورکړو چې، ”دے ما له راوئی.“ کله چې هغه نزدې راغے نو تپوس یې ترې وکړو، (۴۱) ”تہ خہ غواړې چې زه یې ستا دپاره وکړم؟“ هغه ووئیل، ”مالکه، زه خپل نظر غواړم.“ (۴۲) عیسیٰ هغه ته وفرمائیل چې، ”بینا شه، تہ خپل ایمان بچ کړې.“ (۴۳) نو سمدستی هغه بینا شو او په هغه پسې روان شو. او د خدای پاک ثنا یې وئیله. او ټولو خلقو چې دا ننداره ولیده نو د خدای پاک ثنا یې وئیله.

حضرت عیسیٰ او زکای

۱۹

(۱) بیا عیسیٰ یریحو ته ننوتو او د بشار په مینخ کښې تېرېدو. (۲) هلته زکای نومی یو سرے وو. دے د محصولچیانو سردار او پېر مالداره وو. (۳) د هغه دا تلوسه وه چې عیسیٰ به څنگه سرے وی، خو په قد مندرے وو او د گڼو خلقو له وجې یې هغه لیدلے نه شو. (۴) نو هغه د خلقو نه وړاندې منډه کړه او یوې ټیټې ونې ته وختلو چې هغه وویښی، ځکه چې عیسیٰ هم په دغه طرف روان وو. (۵) او کله چې عیسیٰ هغه خای ته راوړسېدو نو پورته یې وکتل او وې فرمائیل چې، ”اے زکایه، زر راکوز شه. زه ضرور نن ستا کور کښې مېلمه کېرم.“ (۶) نو هغه زر راکوز شو او پېر په خوشحالی یې ورته هرکلے ووئیلو. (۷) نو خلقو چې دا ولیدل نو ټول ځان سره وغورېدل او وې وئیل، ”هغه د یو گناه گار سرې کور ته ورغلو چې ورسره مېلمه شی.“ (۸) خو زکای ودرېدو او مالک ته یې ووئیل، ”مالکه، زه خپل نیم مال خوارانو له ورکوم او که ما له چا نه په دوکه باندې خه اخستی وی نو هغه له به یو په څلور واپس ورکړم.“ (۹) عیسیٰ هغه ته وفرمائیل چې، ”هم نن دې کور ته نجات راغلی دے ځکه چې دے هم د ابراهیم زوی دے.“ (۱۰) ځکه چې ابن آدم دې له راغلی دے چې ورک شوی ولټوی او بچ یې کړی.“

د لسو سیکو مثال

۱۱) د هغوی لا دې ته غوړ وو چې عیسیٰ ورته یو مثال ووئیلو ځکه چې هغه اوس یروشلم ته رانزدې وو او د هغوی دا گمان وو چې د خدای پاک بادشاهی اوس زر په ښکاره کېدو ده. ۱۲) هغه وفرمائیل، ”د یو لوی خاندان یو سر په اوږد سفر یو بل ملک ته لاړو د دې دپاره چې هغه بادشاهت حاصل کړی او بیا واپس راشی. ۱۳) خو اول هغه خپل لس نوکران راوبلل او هر یو ته یې په دې وینا د سرو زرو یوه یوه سیکه ورکړه چې دوی پرې سوداگری کوی ترڅو چې زه راواپس نه شم. ۱۴) خو د خپل ملک خلقو ورسره کینه کوله او په هغه پسې یې یوه جرگه ولېرله چې، مونږ دا سر په خپل بادشاه کېدل نه غواړو. ۱۵) خو بیا هم هغه د بادشاه په حیثیت واپس راغلو او کومو نوکرانو ته چې یې پېسې ورکړې وې هغوی ته یې سوال جواب ولېرلو چې دا معلومه کړی چې په دوی کېنې هر یو څومره گټه کړې ده. ۱۶) وپرومبې راغې او وې وئیل، صاحبه، ستا د سرو زرو سیکې لس نورې گټلې دی. ۱۷) هغه جواب ورکړو، شاباش، ته ډېر ښه نوکر یې. ځکه چې تا په لږو کېنې خپل ځان ایمانداره ثابت کړو، ته د لسو ښارونو حاکم شوې. ۱۸) بیا دوهم راغلو او وې وئیل چې، مالکه، ستا د سرو زرو سیکو پینځه نورې گټلې دی. ۱۹) او هغه ته یې ووئیل چې، ته هم د پینځو ښارونو حاکم شوې. ۲۰) بیا بل نوکر راغلو او وې وئیل، مالکه، دا ستا د سرو زرو سیکه ده. ما دا په رومال کېنې انغېستې وه او سمباله کړې مې وه. ۲۱) زه ستا نه یرېدم ځکه چې ته یو ظالم سر په یې. هغه څه اخلی څه چې ستا نه وی او هغه څه رېبی کوم چې تا کړلی نه وی. ۲۲) هغه جواب ورکړو، اے بد تمیزه. زه به هم ستا په خوله تا سره انصاف وکړم. تا ته دا معلومه وه چې زه یو سخت سر په یم او هغه څه حاصلوم چې کوم ما نه وی ورکړی او هغه څه رېبم چې کوم ما نه وی کړلی؟ ۲۳) نو بیا تا ولې زما د سرو زرو سیکه د صرافانو سره نه ده اېښې چې بیا ما په واپسې کېنې سره د گټې اخستې وې. ۲۴) هغه حاضرینو ته مخ راواړولو او وې وئیل چې، دغه د سرو زرو سیکه د ده نه واخلې او هغه

له ٻي ورڪڙي ڇي د ڇا سره ڇي لس دي. (۲۵) هغوي جواب ورڪڙو ڇي مالڪه، د هغه سره خود اول نه لس دي. (۲۶) هغه هغوي ته وفرمائيل، زه تاسو ته دا وليم ڇي د ڇا سره ڇي ڇه وي هغه ته به نور هم ورڪڙي شي تر دي ڇي ورسره لا نور زيات شي، خود ڇا سره ڇي ڇه نه وي د هغه نه به هغه ڇه هم واخستلے شي کوم ڇي ورسره وي. (۲۷) خود زما هغه دشمنانو ڇي زه بادشاهه ڪپدل نه غوڻستم، هغوي راولي او زما په وڙاندي ٻي قتل ڪري.

په يروشلم ڪڻي د عيسيٰ ڪاميابه استقبال

(۲۸) د دي خبرو ڪولو نه پس عيسيٰ خپلو مريدانو نه مخڪڻي يروشلم ته روان وو. (۲۹) هر ڪله ڇي هغه بيت فگي او بيت عنياه ته ورنزدي شو کوم ڇي د زيتونو په غره ودان دي نو هغه دوه مريدان د دي هداياتو سره ولڀڙل ڇي، (۳۰) ”دي مخامخ ڪلي ته ورشي نو ڇي څنگه ورننوځي نو تاسو به يو کوچانيه ترلي ومومي ڇي تر اوسه پرې هيجا لا سورلي نه ده ڪري. هغه پرائيزي او دلته ٻي راولي. (۳۱) او ڪه څوڪ درنه دا تپوس وڪري ڇي تاسو دا کوچانيه ولي پرائيزي نو ورته ووايي ڇي زمونڊ د مالڪ په ڪار دے.“ (۳۲) دواڙه په مخه لاڀڙل او هم هغه شان ٻي وموندل لکه ڇي عيسيٰ ورته فرمايلي و. (۳۳) او ڪله ڇي هغوي کوچانيه پرائستو نو د دي مالڪانو ترينه تپوس وڪڙو ڇي، ”تاسو دا کوچانيه ولي پرائيزي؟“ (۳۴) هغوي جواب ورڪڙو ڇي، ”دا زمونڊ د مالڪ په ڪار دے.“ (۳۵) او هغوي کوچانيه عيسيٰ له راوستو، بيا هغوي په کوچانيه باندي خپلي جامي واچولي او عيسيٰ ورباندي سورلي وڪڙه. (۳۶) ڪله ڇي هغه په لاره تڙبدو نو خلقو ورته په لار ڪڻي خپلي جامي غوڙولي. (۳۷) اوس ڇه وخت ڇي هغه د زيتونو د غره نه مخ په کوزبدو وو نو ٽولو ملگرو او مريدانو ٻي په هغه ٽولو عجيبه معجزو ڇي هغوي ليدلي وڀي د خدائي پاڪ ثنا ووئيله. (۳۸) ”مبارڪ دے هغه راتلونڪي بادشاهه ڇي د مالڪ خدائي په نامه راځي. سلامتي دي وي په آسمان ڪڻي او جلال دي وي په اوچت آسمان ڪڻي.“ (۳۹) ڇينو فرسيانو په دي گڻه ڪڻي عيسيٰ ته ووئيل، ”اُستاده، خپلو مريدانو ته ووايه ڇي غلي

شى. (۴۰) عيسى جواب وركړو، ”زه تاسو ته وايم كه چېرې هغوى غلى پاتې شى نو كاني بوتې به په چغو سر شى.“

د حضرت عيسى د يروشلم په حال ژړل

(۴۱) هر كله چې هغه نزدې راغلو، ښار يې وليدلو نو هغه په دې باندې وژړل، (۴۲) او وې فرمائيل، ”كه چېرې نن ورځ تا ته دا معلومه وې چې كومه د خير لاره ده، خو نه، دا ستا د نظر نه پټه ده. (۴۳) يو وخت به په تا داسې راشي چې ستا دشمنان به ستا محاصره وكړي، هغوى به ستا نه چاپير شى او د هرې خوا نه به دې راگېر كړي. (۴۴) نو تاسو به سره د خپلو بچو يو ځاى په زمكه راگزار كړي او ستا يو كاني به هم د بل كاني د پاسه پرې نه ږدى ځكه چې تاسو د ځدائ د خلاصون هغه مقرر وخت ونه پېژندلو.“

د ځدائ پاك كور پاكول

(۴۵) عيسى بيا د ځدائ كور ته ورننوتو او هغه هغه ټول خلق چې د ځدائ په كور كښې يې سوداگرى كوله، وشړل (۴۶) او ورته يې وفرمائيل، ”صحيفې فرمائى چې، ”زما كور به د دعا كور بللې شى،“ خو تاسو ترېنه د پاكوانو اړه جوړه كړې ده.“ (۴۷) د ځدائ په كور كښې به هره ورځ عيسى تعليم وركولو. او مشران امان او د شرعي عالمان د ده د وژلو په تلاش كښې وو چې د اولسي مشرانو مرسته هم ورسره وه. (۴۸) خو هغوى په دې كښې بې وسه وو، ځكه چې د خلقو د عيسى په خبرو يقين وو.

د حضرت عيسى د اختيار په حقله تپوس

۲۰ (۱) يوه ورځ چې عيسى د ځدائ په كور كښې خلقو له تعليم وركولو او ورته يې زيرې اورولو نو مشران امان، د شرعي عالمان او د قوم مشران ورله راغلل. (۲) او

هغوی ورته وئیل، ”مونږ ته ووايه چې ته دا کارونه په کوم اختيار کوې؟ او دا اختيار تا له چا درکړې دے؟“ (٣) عیسی هغوی له جواب ورکړو، ”زه هم ستاسو نه يو تپوس کوم، تاسو يې جواب راکړئ (٤) چې د يحيى بپتسمه د آسمان د طرف نه وه او که د انسان؟“ (٥) په دې هغوی د يو بل سره په بحث شول چې، ”که چرې مونږ ووايو چې د آسمان نه، نو هغه به راته ووائی چې بيا تاسو په هغه ايمان ولې رانه وړو؟“ (٦) خو که چرې مونږ ووايو چې د انسانانو د طرف نه وه، نو ټول خلق به مونږ سنگسار کړی ځکه چې هغوی دا منی چې يحيى نبی وو.“ (٧) نو هغوی جواب ورکړو چې، ”مونږ خبر نه یو.“ (٨) نو عیسی ورته وفرمائیل، ”بيا به زه هم دا درته ونه وایم چې زه په کوم اختيار دا کارونه کوم.“

د انگورو باغ او د باغوانانو مثال

(٩) نو بيا عیسی خلقو ته دا مثال تیر کړو چې، ”يو زميندار وو چې د انگورو باغ يې ولگولو، او زميندارانو له يې په اجاره ورکړو او يو بل ملک ته د ډيرې مودې دپاره لاړو. (١٠) کله چې موسم راغلو نو هغه يو نوکر اجاره دارو له ورولبړلو چې د هغوی نه د هغه د انگورو د پيداوار برخه وصول کړی خو زميندارو هغه بنه ووهلو او خالی لاس يې واپس ولېږلو. (١١) هغه بيا بل نوکر ورولبړلو خو هغوی هغه هم ووهلو او بې عزته يې کړو، او تش لاس يې واپس ولېږلو. (١٢) هغه بيا درېم سرې ورولبړلو خو هغه يې هم زخمی کړو، او بهر يې وغورزولو. (١٣) بيا د انگورو د باغ مالک وئیل چې اوس ما له څه کول په کار دی؟ زه به خپل خوږ زوی ورولبړم. شايد چې د ده خاطر وکړی. (١٤) خو هر کله چې اجاره دارو هغه وليدو نو يو بل ته يې وئیل، دا د باغ وارث دے، راځئ چې مړ يې کړو او ميراث به يې مونږ ته پاتې شی. (١٥) نو اجاره دارو هغه د انگورو د باغ نه بهر وغورزولو او مړ يې کړو. نو بيا تاسو دا ووايئ چې د انگورو د باغ مالک به د هغوی سره څه وکړی؟ (١٦) هغه به راشی او دا ټول اجاره دار به مړه کړی او د انگورو باغ به بل چا له ورکړی.“ هر کله چې هغوی دا واورېدل نو وې وئیل، ”خدای مۀ کړه.“

١٧) خو عیسیٰ ورته نبغ نبغ وکتل او وې فرمائیل، ”نو بیا د صحیفو د دې عبارت څه مطلب دے، ”کوم کانیې چې ګلکارانو رد کړې وو هم هغه د ګوټ سر کانیې شو؟“ ١٨) هر څوک چې د دې کانی سره تیندک وخورى هغه به ټوټې ټوټې شی، او که په هر چا دا راپرېوځی نو هغه به ریز مریز کړی.“ ١٩) د شرعی عالمانو او مشرانو امامانو غوښتل چې هغه ته هم په هغه وخت لاس ورواچوی ځکه چې هغوی ته دا پته ولګېدله چې دا مثال د هغوی په خلاف دے خو هغوی ورسره څه ونه کړل ځکه چې هغوی د خلقو نه یرېدل.

قیصر له محصول ورکول

٢٠) نو هغوی په دې لټون کېنې وې چې څنگه به یې راګېر کړو. نو جاسوسان یې پټ د صادقانو په جامه کېنې وروپېرل چې په هغه کېنې څه داسې خبرې راپېدا کړی چې د هغې په بهانه هغه راګېر کړی او ګورنر ته یې حواله کړی. ٢١) هغوی د هغه نه تپوس وکړو، ”أستاذ، مونږ په دې خبر یو چې ته څه وائې او کوم تعلیم چې ورکوي هغه ټیک دے او د هیچا طرفدارے نه کوي خو په رښتیا سره د خدای پاک د لارې تعلیم ورکوي. ٢٢) نو بیا مونږ ته دا ووايه چې د روم قیصر له محصول ورکول روا دی او که نه؟“ ٢٣) عیسیٰ د هغوی په چل پوهه شو نو ورته یې وفرمائیل، ٢٤) ”ما ته د سپینو زرو یوه سیکه وښایئ. په دې د چا تصویر دے او د چا نوم؟“ هغوی جواب ورکړو چې، ”د قیصر.“ ٢٥) عیسیٰ ورته وفرمائیل چې، ”ښه ده، قیصر ته خپل حق ورکړئ او خدای پاک له خپل.“ ٢٦) دغه شان د خلقو په وړاندې د دوی دا کوشش چې هغه په خبرو کېنې راګېر کړی کامیاب نه شو، او د هغه په جواب هغوی حق حېران او غلی پاتې شول.

د بیا ژوندی کېدلو په باب کېنې تپوس

٢٧) بیا ځینې صدوقیان څوک چې د قیامت نه منکر دی هغه له راغلل. ٢٨) او د هغه نه

یې داسې تپوس وکړو چې، ”اُستازده، موسیٰ مونږ ته دا بنودلی دی چې که د چا ورور مړ شی او بنځه یې پاتې شی او بچی یې نه وی نو بل ورور دې هغه کونډه واده کړی او د هغه نسل دې پیدا کړی. (۲۹) نو اوس اووه وروڼه وو. ورومبی واده وکړو او بې اولاده مړ شو. (۳۰) بیا دویم هغې بنځې سره واده وکړو، (۳۱) بیا درېم هغې سره واده وکړو هم دغه شان اووه واړه مړه شول خو د یو هم اولاد ونه شو. (۳۲) آخر هغه بنځه هم مړه شوه. (۳۳) د قیامت په ورځ به دغه بنځه د چا وی ځکه چې اووه واړو وروڼو ورسره واده کړی وو؟“ (۳۴) عیسیٰ هغوی ته وفرمائیل، ”د دې دُنیا سپری او بنځې واده کوی، (۳۵) خو هغه څوک چې د بلې دُنیا لائق گڼلې شوی دی، هغوی به نه واده کوی نه به واده کیږی. (۳۶) ځکه چې د هغې نه پس به هغوی نه مری، هغوی به د فرستو په شان وی. ځکه چې هغوی د مرگ نه پس بیا راژوندی شوی دی نو ځکه د خدای پاک بچی گڼلې کیږی. (۳۷) او دا چې مړی به راژوندی کولې شی، دا خو موسیٰ په خپله هم د جاړو د سوزولو په واقعه کښې بیان کړی دی چرته چې د مالک خدای په حقله فرمائی، ”د ابراهیم خدای پاک، د اسحاق خدای پاک او د یعقوب خدای پاک.“ (۳۸) نو هغه د مړو خدای پاک نه دی، بلکې د ژوندو خدای پاک دی. د هغه په نزد ټول ژوندی دی.“ (۳۹) په دې د شرعی ځینو عالمانو ووئیل، ”اُستازده، پېر ښه دې ووئیل.“ (۴۰) او د دې نه پس په چا کښې دا جرأت نه وو چې د هغه نه بل سوال وکړی. (۴۱) بیا عیسیٰ هغوی ته وفرمائیل، ”هغوی بیا دا څنگه وائی چې مسیح د داؤد زوی دی؟“ (۴۲) ځکه چې داؤد په خپله په زبور کښې فرمائی چې، ”مالک زما مالک ته وفرمائیل، زما ښی لاس ته کښېنه، (۴۳) ترڅو چې زه ستا دشمنان ستا د پښو لاندې نه کړم.“ (۴۴) داؤد خو په خپله هغه ته مالک وائی، نو بیا هغه د داؤد زوی څنگه کېدی شی؟“

د شرعی عالمان ملامته کول

(۴۵) د ټولو خلقو په وړاندې عیسیٰ خپلو مریدانو ته وفرمائیل، (۴۶) ”د شرعی د عالمانو نه ځان ساتئ څوک چې په لویو لویو چوغو کښې گرځی او په بازارونو کښې د عزت په

سلامونو ډېر خوشحاليږي او په عبادتخانو او په مېلمستياو کښې د مشرۍ په ځای کښېناستل غواړي. (٤٧) هم دا هغه خلق دی چې د کونډو مالونه خوري او د ریا اوږدې اوږدې دُعاگانې کوي، دوی به د ټولو نه سخته سزا مومي.“

د کونډې ښې شکرانه

٢١ (١) عیسیٰ چې پاس وکتل نو وې لیدل چې مالداره خلق د خدای د کور په خزانه کښې خپلې شکرانې اچوي. (٢) او هغه یوه غریبه کونډه ولیدله چې دوه د تانې سیکې یې ورواچولې. (٣) هغه وفرمائیل، ”زه تاسو ته رښتیا وایم چې دې غریبې کونډې د دې نورو ټولو نه زیاتې واچولې. (٤) ځکه چې دې نورو چې په شکرانې کښې څه هم واچول هغوی د مال د زیاتوالی په سبب واچول خو د هغې سره چې د خپلې گزارې نه هم کم ؤو، هغه ټولې یې واچولې“

د خدای پاک د کور د بریادېدو په حقله پېشکوئي

(٥) ځینې خلقو د خدای د کور او د هغې د ښکلو کانیو او په ورکړې شوو نذرانو چې ښائسته کړې شوي ؤو، د هغه په حقله خبرې کولې. عیسیٰ ورته وفرمائیل چې، (٦) ”دا څیزونه چې تاسو وینئ، داسې وخت راتلونکې دے چې په دې کښې به یو کانی هم د بل د پاسه پاتې نه شی او ټول به ونړولے شی.“

د تکلیفونو او کړاونو نښې

(٧) هغوی عیسیٰ نه تپوس وکړو چې، ”اُستازه، دا هر څه به کله پېښیږي؟ او د دې د رانزدې کېدو نښې به څه وی؟“ (٨) عیسیٰ هغوی ته وفرمائیل، ”خیال کوئ چې څوک مو بې لارې نه کړی ځکه چې ډېر به زما په نوم راشی او دعویٰ به کوی او وائی به چې زه

عيسى یم، او وخت نزدې راغلي دے خو هغه پسي مۀ ځئ. ﴿٩﴾ او کله چې تاسو د جنگونو او الې گولې خبر واورئ نو مۀ وار خطا کېږئ ځکه چې دا څيزونه به ضرور اول کيږي خو لا به آخر وخت نۀ وى. ﴿١٠﴾ بيا هغه دا وفرمائيل، ”قومونه به د قومونو په خلاف وى، بادشاهى به د بادشاهى مخالفت کوى. ﴿١١﴾ لوئې لوئې زلزلي او قحطونه، وباگانې به ځائ په ځائ راځي او په آسمان کېږي به هيبتناکې او لوئې نښې ښکاره کيږي. ﴿١٢﴾ خو د دې هر څۀ کېدو نه مخکښې به هغوى تاسو ونيسى او تاسو به وزوروى. تاسو به عبادتخانو ته حواله کېږئ او بندي خانو ته به اچولې کېږئ. تاسو به د بادشاهانو او حاکمانو په وړاندې زما د نوم په سبب راوستلې شئ. ﴿١٣﴾ نو دا به ستاسو د پاره د گواهي موقع وگرځي. ﴿١٤﴾ خو ياد ساتئ چې د مخکښې نه د خپلې صفائې په حقله د جواب ورکولو فکر مۀ کوئ، ﴿١٥﴾ ځکه چې زۀ به په خپله تاسو ته د وينا داسې طاقت او حکمت درکړم چې ستاسو يو مخالف به هم د دې جوگه نۀ وى چې ستاسو د خبرو مقابله وکړي يا يې دروغ ثابت کړي. ﴿١٦﴾ تر دې چې ستاسو مور پلار، وروڼه، ستاسو خاندان او دوستان به هم تاسو حواله کړي، په تاسو کېږي به ځينې مړۀ کړې شئ، ﴿١٧﴾ او زما د نوم په وجه به ټول ستاسو نه نفرت کوى. ﴿١٨﴾ خو ستاسو د سر يو وېښتۀ قدرې به هم ضائع نۀ شئ، ﴿١٩﴾ د خپل صبر په وجه به تاسو ژوندون وگتئ.

د يروشلم د بربادېدو په حقله پېشگوئې

﴿٢٠﴾ خو کله چې تاسو دا ووينئ چې د يروشلم نه فوجونه راچاپېر شوى دى نو تاسو پوهه شئ چې د هغې بربادې رانزدې شوې ده. ﴿٢١﴾ نو بيا هغه څوک چې په يهوديه کېږي دى، غرونو ته دې وتبتي. او څوک چې په ښار کېږي وى، هغوى دې د ښار نه بهر وځي او څوک چې د ښار نه بهر په کلو کېږي وى هغوى دې ښار ته نۀ ځي. ﴿٢٢﴾ ځکه چې په هم دې وخت کېږي به خدائ پاک خپل بدل اخلي او څۀ چې ليکلې شوى دى، هغه ټول به پوره شئ. ﴿٢٣﴾ افسوس دے په هغه ښځو چې په دغه وخت کېږي اميدوارې وى او په

هغوی چې بچو له سينه وركوي. ځكه چې په زمكه به ډېر لوی مصيبت شروع وي او په دې خلقو به لوی غضب نازل وي. ﴿٢٤﴾ هغوی به په توره هلاک كړي شي او ټولو ملكونو ته به لكه د قېديانو بوتلې شي او تر هغه وخت پورې به يروشلېم د غېريهوديانو تر پښو لاندې وي ترڅو چې د غېرو قومونو زمانه پوره شوې نه وي.

د ابن آدم راتلل

﴿٢٥﴾ په نمر، سپوږمۍ او په ستورو كېنې به خاص نښې ښكاره شي. د سمندر د شور او چپو نه به په زمكه ټول قومونه پرېشانه وي. ﴿٢٦﴾ په خلقو كېنې به په زمكه د پېښېدونكو واقعاتو د يرې له كبله ساه پاتې نه وي ځكه چې آسماني طاقتونه به لړزولې شوي وي. ﴿٢٧﴾ بيا به هغوی دا وويني چې ابن آدم به په وريځو كېنې په ډېر شان او شوكت سره راروان وي. ﴿٢٨﴾ كله چې دا هر څه پېښېدل شروع شي نو پاڅي او بره وگورئ ځكه چې ستاسو خلاصون نژدې دے.

د اينځر د ونې سبق

﴿٢٩﴾ بيا عيسی هغوی ته دا مثال تير كړو چې، ”د اينځر ونې ته وگورئ يا ټولو ونو ته. ﴿٣٠﴾ كله چې دا غوتۍ وسپري نو تاسو به په خپله وينئ او پوهه به شئ چې اوږې رانژدې شوې دے. ﴿٣١﴾ هم دغه شان چې تاسو دا هر څه په كېدو ووينئ نو پوهه شئ چې د خدای پاك بادشاهي نژدې ده. ﴿٣٢﴾ زه تاسو ته رښتيا وايم چې دا موجوده پيرۍ به تر هغې ختمه نه شي ترڅو چې دا ټولې خبرې ونه شي. ﴿٣٣﴾ زمكه او آسمان به فنا شي خو زما كلام به هيچرې فنا نه شي.

د بيدار اوسېدلو تاكيد

﴿٣٤﴾ خيال ساتئ او پام كوئ. خپل زړونه په بد مستي، نشو او په دنياوي غمونو مه آخته

کوی، حُکھه چي هغه ورغ ناگهانہ تاسو لکه د لت راگبر نه کړی. (۳۵) حُکھه چي هغه ورغ په هر چا راتلونکی ده خوک چي په دې دُنیا کښي اوسېږي. (۳۶) خو هر وخت بېدار اوسئ او دا دُعا غواړئ چي تاسو د دې پېښو په وخت کښي دومره تکره یئ چي خپل حُان بچ کولئ شئ او چي د این آدم په وړاندې د ودرېدو جوگه شئ. (۳۷) عیسی دا ورخې د خدای په کور کښي په تعلیم ورکولو تېرولې او بیا به هغه د شپي تېرولو دپاره د زیټونو غره ته تلو. (۳۸) او سحر وختی به ټول خلق د خدای کور ته راټولېدل چي د هغه خبرې واورئ.

د حضرت عیسی د قتل سازش

۲۲ (۱) خو اوس د پتیرې روتی د اختر ورغ رانزدې شوې وه کومې ته چي د فسح اختر وئیلئ شئ. (۲) نو په دې موقع مشرانو امامانو او د شرعي عالمانو دا کوشش کولو چي خه داسې بهانه ولټوی چي عیسی قتل کړی، حُکھه چي هغوی د خلقو نه یرېدل. (۳) خو بیا شېطان په یهوداه اسکریوتی کښي ورننوتو چي په هغه دولسو مریدانو کښي یو وو. (۴) او یهوداه د مشرانو امامانو او د خدای د کور د آفسرانو سره مشورې له لارو چي داسې خه بهانه پیدا کړی چي عیسی به خنگه هغوی ته حواله کړی. (۵) هغوی ډېر خوشحاله شول او د هغه سره یې د پېسو وعده وکړه. (۶) نو هغه په دې کار رضا شو او بیا د داسې موقعې په تلاش کښي شو چي کله هغه سره نور خلق نه وی نو هغوی ته به یې حواله کړی.

د فسح د اختر تیارې

(۷) بیا د پتیرې روتی ورغ راغله په کومه ورغ چي د فسح گډورئ قربانی کېدونکې وو. (۸) نو عیسی بیا پطروس او یوحنا د دې هدایاتو سره ولېږل چي، ”لار شئ او زمونږ دپاره د فسح خوراک تیار کړئ چي وې خورو.“ (۹) هغوی ټپوس وکړو چي، ”ستا کوم

خائِ خوبن دے چي مونږ په کبني تا له د فسح خوراک تيار کړو؟“ (١٠) هغه جواب ورکړو چې، ”څنگه چې تاسو بناړ ته ننوځئ نو تاسو به يو سرې ووينئ چې د اوبو منگې به وړي. هغه چې کوم کور ته ورننوځي نو هم هغه کور ته ورننوځي. (١١) او د کور خاوند ته دا پېغام ورکړئ، اُستاز وائي چې هغه د مېلمنو کمره کومه يوه ده چرته چې به زه د مريدانو سره د فسح خوراک کوم؟ (١٢) نو هغه به تاسو ته يوه لويه تياره کړې شوې بالاخانه وبنائئ، زمونږ دپاره هلته د فسح تياری وکړئ.“ (١٣) هغوی لاپل او هلته يې هر څيز د هغه د وينا په مطابق وليدلو. هغوی د فسح دپاره تياره وکړو.

د عشاء ريانی مقررول

(١٤) کله چې هغه وخت راوړسېدو نو عیسی سره د خپلو رسولانو روتی ته کښېناستو. (١٥) هغه هغوی ته وفرمائیل چې، ”زما دا پېر ارمان وو چې د مصیبت زغملو نه وړاندې زه تاسو سره د فسح خوراک وکړم. (١٦) ځکه چې زه تاسو ته دا وایم چې د دې نه پس به زه تر هغې بیا دا روتی هیچرې ونه خورم ترڅو چې د خدای پاک په بادشاهی کښې د دې مقصد پوره نه شی.“ (١٧) بیا عیسی یوه پیاله راواخسته او د شکر کولو نه پس یې وفرمائیل، ”دا واخلي او په خپلو کښې یې تقسیم کړئ. (١٨) ځکه چې زه تاسو ته دا وایم چې د دې نه پس به زه د انګورو رس بیا تر هغې ونه څښم ترڅو چې د خدای پاک بادشاهی رانه شی.“ (١٩) بیا هغه روتی راواخسته، شکر یې پرې وکړو او ماته یې کړه او هغوی له یې ورکړه او وې فرمائیل، ”دا زما بدن دے چې ستاسو دپاره ورکړے کيږي. زما په یاد کښې دغه شان کوی.“ (٢٠) او هم دغه شان یې د روتی نه پس پیالی واخسته او وې فرمائیل چې، ”دا پیالی زما په هغه وینه کښې کومه چې ستاسو دپاره توپيږي، د خدای پاک او انسانانو تر مینځه نوے لوظ دے. (٢١) خو گورئ، زما د مُخبر لاس هم ما سره په دسترخوان باندې دے. (٢٢) ځکه چې ابن آدم څنگه چې مقرر شوے دے، هغه شان به مرگ ته ورځي، خو افسوس په هغه سړی دے چې په ابن آدم مُخبری کوی.“ (٢٣) په دې خبره هغوی په خپلو کښې په بحث شو چې په مونږ کښې به دا کار څوک

د لویوالی په حقله بحث کول

٢٤) بیا د هغوی په مینځ کښې دا بحث شروع شو چې په دوی کښې به د ټولو نه لوی څوک وی. ٢٥) خو عیسیٰ وفرمائیل چې، ”د قومونو بادشاهان په خپلو خلقو حکومت کوی او څوک چې پرې اختیار لری هغوی ته د خلقو خیر خواه وئیلے کیری. ٢٦) خو په تاسو کښې دې داسې نه وی. په تاسو کښې دې د ټولو نه مشر ځان د ټولو نه کشر گنی او ستاسو مشر دې لکه ستاسو د خادم په شان وی. ٢٧) نو په دوی کښې څوک لوی دے؟ هغه څوک چې روتی ته ناست وی او که هغه څوک چې خدمت کوی؟ یقیناً هغه څوک چې روتی ته ناست وی. خو زه دلته ستاسو په مینځ کښې د خدمتگار په شان یم. ٢٨) تاسو هغه خلق یئ چې زما په آزمېښتونو کښې ما سره ولاړ وی. ٢٩) او اوس زه هغه بادشاهی تاسو له درکوم کومه چې زما پلار ما له راکړې ده. ٣٠) نو تاسو به زما په بادشاهی کښې زما په دسترخوان خوړل څښل کوی، او په تختونو به د بنی اسرائیلو د دولسو قبیلو د فېصلو دپاره کښېښی.

د حضرت عیسیٰ د پطروس د انکار پېشگوئی کول

٣١) شمعون، اے شمعون، وگوره، خبردار شه. شېطان غواړی چې هغه تاسو لکه د غنمو د دانو وڅنډی. ٣٢) خو ما ستا دپاره دا دُعا کړې ده چې ستا ایمان لاړ نه شی او کله چې ته ما ته راوگرځي نو ته خپل وروڼه مضبوط کړه. ٣٣) پطروس جواب ورکړو چې، ”مالکه، زه تا سره جیل او مرگ ته هم تیار یم.“ ٣٤) عیسیٰ هغه ته وفرمائیل، ”پطروسه، زه تا ته وایم چې نن شپه به چرگ تر هغې بانگ ونه وائی ترڅو چې ته زما د پېژندگلو نه درې ځله انکاری نه شی.“

په خدائ پاک باندې توکل کول

٣٥ عیسیٰ خپلو مریدانو ته وفرمائیل، ”کله چې ما تاسو بې پېسو، بې بتوې او بې پیزاره تش لاس لېرلی وی، ولې تاسو د خه خیز حاجتمند شوی؟“ هغوی جواب ورکړو چې، ”نه.“ ٣٦ عیسیٰ وفرمائیل چې، ”اوس د چا سره چې بتوې وی، هغه دې د ځان سره واخلی او خپلې کڅوړې دې هم ورسره وی، او که توره ورسره نه وی، نو هغه دې خپله جوغه خرڅه کړی خو توره دې واخلی.“ ٣٧ ځکه چې صحیفې فرمائی چې، ”هغه په باغیانو کښې حساب کړی شو،“ او دا الفاظ به ضرور زما په حقله پوره کيږی، بې شکه هر خه چې زما په حقله لیکلې شوی دی، هغه به پوره کيږی.“ ٣٨ هغوی وویل، ”وگوره مالکه، مونږ سره دا دوه توري دي.“ هغه وفرمائیل، ”دا کافی دی.“

د زیتونو په غر د حضرت عیسیٰ دعا

٣٩ بیا عیسیٰ بهر ووتو او د خپل دستور په مطابق د زیتونو غر ته لاړو او مریدان هم ورسره وو. ٤٠ هر کله چې هغه هغه ځای ته ورسېدو نو هغوی ته یې وفرمائیل، ”دعا وکړی چې د آزمېښت په وخت ناکامه نه شی.“ ٤١ هغه په خپله د هغوی نه یو څو قدمه وړاندې لاړو، په گوپو شو او دعا یې شروع کړه، ٤٢ ”ای پلاره، که دا چرې ستا رضا وی نو دا پیاله زما نه اخوا کړه. زما مرضی نه بلکې ستا مرضی دې پوره شی.“ ٤٣ بیا یوه فرېسته د آسمان نه راغله چې هغه مضبوط کړی. ٤٤ او په سخته پرېشانی کښې یې لا نوره هم په جوش سره دعا وکړه او د هغه خوله لکه د وینو د څاڅکو په شان په زمکه څڅېدله. ٤٥ کله چې عیسیٰ د دعا نه پاڅېدو او خپلو مریدانو له راغلو نو هغوی یې غم زپلی اوده وموندل. ٤٦ هغوی ته یې وفرمائیل، ”دا تاسو ولې اوده یې؟ پاڅی او دعا وکړی چې د آزمېښت په وخت ناکامه نه شی.“

د حضرت عیسیٰ مُخبری کول او د هغه گرفتارول

٤٧) خو چې عیسیٰ لا دا خبرې کولې نو پهر خلق راغلل، او یهوداه نومی سرې څوک چې د دولسو مریدانو نه یو وو، د هغوی نه مخکېني وو. هغه عیسیٰ له راغلو چې بڼکل یې کړی. ٤٨) خو عیسیٰ ورته وفرمائیل، ”یهوداه، ته د ابن آدم مُخبری په بڼکلولو کوې څه؟“ ٤٩) کله چې د عیسیٰ ملگرو دا ولیدل چې څه کیري نو هغوی ووئیل، ”مالکه، مونږ د خپلو تورو نه کار واخلو څه؟“ ٥٠) او په هغوی کښې یو د مشر امام په نوکر گزار وکړو او د هغه بڼه غوږ یې پرې کړو. ٥١) خو عیسیٰ جواب ورکړو، ”بس مه کوئ.“ بیا هغه د هغه سرې په غوږ لاس کښودو او روغ یې کړو. ٥٢) بیا عیسیٰ مشرانو امامانو او د خدای د کور حفاظت کوونکو آفسرانو او مشرانو ته کوم چې د هغه نیولو له راغلی وُو وفرمائیل، ”ولې تاسو ما پاکو گڼئ چې تورو او کوتکو سره زما نیولو له راغلی یئ؟“ ٥٣) زه هره ورځ تاسو سره د خدای په کور کښې وم نو تاسو ما ته لاس وانه چولو خو اوس دا ستاسو دپاره موقع ده او د تورې تیارې اختیار.“

د حضرت عیسیٰ نه د پطروس انکار

٥٤) بیا یې عیسیٰ گرفتار کړو او د مشر امام کور ته یې بوتلو او پطروس ورپسې په څه فاصله کښې وروستو روان وو. ٥٥) کله چې هغوی د صحن په مینځ کښې اور بل کړو او گهرچاپیره ترې کښېناستل نو پطروس هم د هغوی په مینځ کښې کښېناستو. ٥٦) نو بیا یوې وینځې چې د اور په رڼا کښې هغه ولیدو نو ورته یې نېغ وکتل او وې وئیل، ”دا سرې خو هم ورسره وو.“ ٥٧) خو پطروس د دې نه انکار وکړو. هغه ووئیل، ”اے بڼځې، زه یې څه پېژنم؟“ ٥٨) لږه شېبه وروستو بل چا ولیدو او وې وئیل چې، ”ته خو هم په هغوی کښې یو یې.“ خو پطروس ووئیل چې، ”نه، زه هغه نه یم.“ ٥٩) یوه گینته به تیره وه چې یو بل تن نور هم په کلکه ووئیل چې، ”بې شکه، دا سرې هم ورسره وو ځکه چې دے هم گلیلی دے.“ ٦٠) خو پطروس ووئیل، ”سړیه، زه خبر نه یم چې دا ته لا څه

وائې. “ په هغه ساعت چې هغه لا خبرې کولې نو چرگ بانگ ووتلو. ﴿٦١﴾ بيا مالک پطروس ته وکتل او پطروس ته د مالک خبرې رايادې شوې چې ورته يې فرمائيلې و، ”ن هم په دې شپه د چرگ د بانگ وئيلو نه مخکښې به تۀ درې ځله زما نه انکاري شې. “ ﴿٦٢﴾ نو هغه بهر ووتو او په چغو چغو يې وژړل.

د حضرت عيسی سپکاوے او وهل

﴿٦٣﴾ کومو خلقو چې د عيسی څوکيداری کوله، هغوی ورپورې ټوقې وکړلې او وې وهلو. ﴿٦٤﴾ سترگې يې ورله وتړلې او د هغه نه يې بار بار دا تپوسونه کول، ”که تۀ نبی يې نو مونږ ته دا ووايه چې تۀ چا وهلې. “ ﴿٦٥﴾ او دغه شان هغوی د هغه نور ډېر سپکاوے هم کولو.

حضرت عيسی د جرگې په وړاندې

﴿٦٦﴾ چې ورځ شوه نو اولسی مشران، مشران امامان او د شرعې عالمان راټول شول او عيسی يې د خپلې جرگې وړاندې پېش کړو. ﴿٦٧﴾ هغوی ووئيل، ”مونږ ته ووايه چې تۀ په رښتيا مسيح يې؟“ هغه جواب ورکړو، ”که زۀ درته وایم نو تاسو به په ما يقين ونۀ کړئ. “ ﴿٦٨﴾ او که زۀ درنه تپوس وکړم نو تاسو به جواب رانۀ کړئ. ﴿٦٩﴾ خو د دې نه پس به ابن آدم د خدای پاک بنی لاس ته ناست وی. “ ﴿٧٠﴾ هغوی ټولو ووئيل، ”نو بيا تۀ د خدای پاک زوی يې څۀ؟“ هغه جواب ورکړو، ”دا تاسو وایئ چې زۀ یم. “ ﴿٧١﴾ بيا هغوی ووئيل، ”ولې د دې نه پس مونږ ته د نورې گواهی حاجت شته څۀ؟ مونږ د دۀ د خپلې خولې نه په خپله دا خبره واورېده.“

د حضرت عيسی د پيلاطوس په وړاندې پېشی

۱) د دې سره ټوله غونډه پاڅېدله او عیسیٰ یې پیلاطوس له بوتلو. ۲) او په دې وینا یې د هغه خلاف دعویٰ شروع کړه، ”مونږ دا سرې ولیدلو چې زمونږ د قوم خلق بې لارې کوی او قیصر ته د محسُول ورکولو نه خلق منع کوی او وائی چې زه مسیح بادشاه یم.“ ۳) بیا پیلاطوس د هغه نه تپوس وکړو، ”ولې ته د یهودیانو بادشاه یې څه؟“ هغه وفرمائیل چې، ”دا ستا وینا ده.“ ۴) نو بیا پیلاطوس مشرانو امامانو او حاضرانو خلقو ته ووئیل چې، ”زه په دې سرې کبني هیڅ جرم نه وینم.“ ۵) خو هغوی اصرار وکړو چې، ”د هغه تعلیمات په ټوله یهودیه کبني خلق بلوه کوی. چې د گلیل نه راشروع شو او تر دې ښاره راوړسېدو.“

د حضرت عیسیٰ د هیروډیس په وړاندې پېښی

۶) کله چې پیلاطوس دا واورېدل نو تپوس یې وکړو چې، ”ولې دا سرې گلیلی دې څه؟“ ۷) او چې د دې نه خبر شو چې عیسیٰ د هیروډیس د حکومت اختیار لاندې دې نو هغه دا مقدمه هیروډیس له ولېرله څوک چې په خپله په هغه ورځو کبني د یروشلم په دوره وو. ۸) کله چې هیروډیس عیسیٰ ولیدو نو ډېر خوشحاله شو ځکه چې د هغه په حقله یې اورېدلی ؤو او د ډېر وخت نه یې دا خواهش وو چې هغه وویښی او په دې طمع وو چې د هغه د لاس نه څه معجزه وویښی. ۹) هیروډیس د عیسیٰ نه ډېر تپوسونه وکړل خو هغه هیڅ جواب ورنه کړو. ۱۰) خو مشران امامان او د شرعی عالمان راوړاندې شول او د عیسیٰ خلاف یې سخت الزامونه شروع کړل. ۱۱) بیا هیروډیس او د هغه سپاهیانو د هغه سپکاوې وکړو او بې عزته یې کړو او په ځلېدونکو جامو کبني یې پیلاطوس له واپس ولېرلو. ۱۲) هم په هغه ورځ هیروډیس او پیلاطوس دوستان شول، د دې نه وړاندې دوی په خپلو کبني دشمنان ؤو.

په حضرت عيسى د مرگ فتوى

١٣ پيلاطوس بيا مشران امامان، مشران او څه نور خلق راوبلل، ١٤ او ورته يې

وويل، ”تاسو دا سرې ما ته د خلقو د بې لارې کولو په الزام کښې راوستې دې خو لکه

چې تاسو گورئ ما په خپله ستاسو په وړاندې د هغه نه معلومات وکړو او په هغه کښې

مې هغه جرم ونه موندلو چې تاسو پرې د کوم دعوي کړې ده. ١٥ او نه هيروديس په

کښې څه وموندل ځکه چې هغه هغه واپس ما له راوېرلو. دې نه دا پته لگي چې ده داسې

څه جرم نه دې کړې چې د مرگ لائق وي. ١٦ نو زما په خيال د يو څو کورو سزا

تېرولو نه وروستو به يې پرېږدم.“ ١٧ د اختر په موقع به هغه ته دا اجازت وو چې د

هغوي په وينا يو قېدې آزاد کړي. ١٨ خو هغوي ټولو په جمع شور جوړ کړو، ”دا سرې

ختم کړه. مونږ ته برابا آزاد کړه.“ ١٩ برابا هغه څوک وو چې په ښار کښې د بغاوت او

قتل په الزام کښې قېد کړې شوي وو. ٢٠ پيلاطوس هغوي ته بيا مخاطب شو او دا يې

غوښتل چې عيسى آزاد کړي. ٢١ خو هغوي چغې وهلې، ”دې په سولي راځوړند کړئ.

دې په سولي راځوړند کړئ.“ ٢٢ پيلاطوس په درېم ځل بيا هغوي ته وويل، ”ولې؟ ده

څه گناه کړې ده؟ ما هغه کښې داسې څه جرم ونه ليدو چې د مرگ سزا ورکړم، ځکه

زه به د کورو سزا ورکړم او بيا به يې آزاد کړم.“ ٢٣ خو هغوي په ټينگه او په چغو

وويل چې، ”دې په سولي کړې شي.“ او د هغوي چغې ومنلې شوې. ٢٤ نو

پيلاطوس دا فېصله وکړه چې د هغوي د خوښې کار دې وشي. ٢٥ هغه هغه سرې آزاد

کړو چې هغوي غوښتو څوک چې د بغاوت او قتل په جرم کښې قېد شوي وو، او

عيسى يې د هغوي مرضي ته وسپارلو.

د حضرت عيسى په سولي کول

٢٦ چې هغوي عيسى په سولي کولو له بوتلو نو شمعون کريني نومي سرې يې راوښول

چې د کلي نه راتلو، سولي يې هغه ته په اوږه کړه او هغه يې عيسى پسې روان کړو. ٢٧

دېر خلق ورپسې ۈو چې په کښې گڼې ښځې هم وې، چې ځانونه يې وهل او په هغه يې ویر کولو. (۲۸) عیسی هغوی ته مخ راواړولو او ورته يې وفرمائیل، ”اے د یروشلم لونیو. ما پسې ژړا مه کوئ خو په خپل ځان او د خپل اولاد دپاره ویر وکړئ. (۲۹) ځکه چې هغه ورځې راتلونکې دی چې هغوی به وائی چې شنډې بختورې دی، چې کله يې هم بچي نه دی راوړی او کله يې هم سینه نه ده ورکړې. (۳۰) بیا به هغوی غرونو ته وائی چې په مونږ راورغړئ. او غونډو ته به وائی چې مونږ پټ کړئ. (۳۱) ځکه چې د شني ونې دا حال وی نو د وچې به څه حال وی؟“ (۳۲) د عیسی نه بغير دوه نور مجرمان هم ۈو چې هغه سره په سولی کولو له بوتلې شول. (۳۳) کله چې هغوی کوپړۍ نومي ځای ته ورسېدل نو هلته يې هغه د دوو مجرمانو سره په سولی کړو. یو يې د هغه ښی او بل يې ورسره گس لاس ته راځوړند کړې وو. (۳۴) عیسی وفرمائیل، ”پلاره، دوی معاف کړه. ځکه چې هغوی نه پوهیږی چې څه کوی.“ سپاهیانو د هغه په جامو خښې واچولو او په خپلو کښې يې وویشلې. (۳۵) او خلق يې تماشي ته ولاړ ۈو او د هغوی حاکمانو په هغه پورې ټوقې کولې، ”هغه خو نور خلق بچ کول، اوس دې خپل ځان بچ کړی که چرې دے په رښتیا د ځدای پاک غوره شوے مسیح وی.“ (۳۶) سپاهیانو هم په هغه پورې ټوقې وکړې او هغه له يې سرکه ورکړه. (۳۷) او ورته يې وئیل چې، ”که چرې ته د یهودیانو بادشاه يې نو خپل ځان بچ کړه.“ (۳۸) د هغه د سر دپاسه يې یوه تختی لگولې وه چې پرې داسې لیکل ۈو چې، ”دا د یهودیانو بادشاه دے.“ (۳۹) په هغه مجرمانو کښې یو چې ورسره په څنگ کښې راځوړند وو عیسی ته پېغور ورکړو، ”ولې ته مسیح نه يې څه؟ نو بیا خپل ځان او مونږ هم بچ کړه.“ (۴۰) خو دوېم مجرم په دې هغه ورتلو او ورته يې وئیل چې، ”ته د ځدای پاک نه نه یرېږې څه؟ تا ته هم د دے په شان سزا درکولې کیري. (۴۱) مونږ سره خو انصاف شوے دے. مونږ ته خو د خپل عمل سزا ملاو شوه، ولې دے خو هیڅ بد کار نه دے کړے.“ (۴۲) او هغه ورته وئیل، ”اے عیسی، کله چې ته خپلې بادشاهی ته ورسیري نو ما هم یاد ساته.“ (۴۳) عیسی جواب ورکړو، ”زه تا ته دا وایم چې ته به نن ما سره په جنت فردوس کښې یو ځای يې.“

د حضرت عیسیٰ وفات کېدل

٤٤ د غرمې وخت وو او په ټوله زمکه تیاره راخوره شوه او د ماسپښین تر درېو بجو پورې وه. ٤٥ نمر پټ شو او د خدای د کور پرده په مینځ دوه شوه. ٤٦ نو بیا عیسیٰ یوه تېزه کریکه وویسته او وې فرمائیل، ”اے پلاره، زه خپل روح ستا لاسونو ته سپارم.“ او دې وئیلو سره یې ساه ورکړه. ٤٧ نو دې هر څه په لیدلو صوبه دار د خدای پاک ثنا وویله او وې وئیل چې، ”بې شکه چې دا سرې بې گناه وو.“ ٤٨ خو هغه ټول خلق چې دې تماشې ته راجمع شوی وو کله چې هغوی دا واقعه ولیدله نو ماتم یې وکړو او کورونو ته واپس لاړل. ٤٩ د عیسیٰ ټول دوستان هلته لرې ولاړ وو او کومې ښځې چې د گلیل نه ورپسې راغلې وې، هغوی هم ورسره ولاړې وې او دا هر څه هغوی په خپله ولیدل.

د حضرت عیسیٰ ښخول

٥٠ نو بیا هلته یوسف نومی یو سرې وو چې د جرگې ممبر او ښک او صادق سرې وو. ٥١ د هغه د هغوی په دې فېصلې او صلاح کېښې ورسره راضی نه وو. چې د یهودیانو د ارمیتیه ښاریې سره یې تعلق وو او د خدای پاک د بادشاهی په انتظار وو. ٥٢ نو هغه بیا پیلاطوس له لارو او د عیسیٰ لاش یې ترې وغوښتو. ٥٣ بیا هغه لاش د سولې نه راکوز کړو او د کتان کفن یې ورکړو او په غار کېښې یې په کنستلې شوی قبر کېښې کېښودو چې د دې نه وړاندې په کېښې څوک اېښودې شوی نه وو. ٥٤ دا د تیاری کولو ورځ وه او د سبت ورځ شروع کېدونکې وه. ٥٥ کومې ښځې چې ورسره د گلیل نه راغلې وې هغوی یوسف پسې وې او هغوی قبر په ښه کړو او دا یې کتل چې د عیسیٰ لاش یې چرته ښخ کړو. ٥٦ بیا هغوی کور ته لاړې او عود او لویان یې تیار کړل خو د شریعت په مطابق یې د سبت په ورځ آرام وکړو.

د حضرت عیسیٰ بیا ژوندی کېدل

۲۴

خو د اتوار په ورځ سحر وختی هم هغه بنځې قبر له راغلي او هغه تیارې کړې خوشبویي يې د ځان سره راوړې. (۱) خو هغوی د غار نه کاپې رغړېدلې ولیدو. (۲) خو کله چې هغوی دننه ورغلي هغوی د مالک عیسیٰ لاش هلته ونه موندلو. (۳) دوی لا په دې واقعه حېراني ولاړې وې چې ناگهانه دوه سړي په برېښناکو جامو کښې هغوی سره ودرېدل. (۴) هغوی یرېدلې او خپل سرونه يې زمکې ته ټیټ کړل خو سړو ورته وفرمائيل چې، ”تاسو ژوندی په مړو کښې ولې لټوئ؟“ (۵) هغه دلته نشته، هغه بیا ژوندی شوی دے. تاسو هغه خبرې رایادې کړئ څه وخت چې هغه لا په گلیل کښې وو او درته يې کړې وې (۶) چې، ابن آدم به ضرور د گناهگارو سړو لاسونو ته حواله شی او په سولې به کړې شی او په درېمه ورځ به بیا ژوندی پاڅی. (۷) بیا هغوی ته د عیسیٰ خبرې وریادې شوې، (۸) او د قبر نه په واپسې هغوی دا ټولې خبرې هغه یوولسو مریدانو او نورو ټولو خلقو ته واورولې. (۹) دا مریم مگدالینې، یوانه او د یعقوب مور مریم وه او دوی سره نورې بنځې وې چا چې رسولانو ته دا خبرې وکړې. (۱۰) خو دا خبرې هغوی ته بې کاره ښکاره شوې او په هغوی يې باور ونه کړو. (۱۱) خو پطروس پاڅېدلو او قبر له په منډه لاړو او چې غار ته ورټیټ شو او دننه يې وکتل نو هغه صرف د کتان کفن ولیدو، بیا هغه په دې شوې واقعه کور ته په سوچونو کښې پوب لاړو.

إماوس ته تلل

(۱۲) هم په هغه ورځ إماوس نومې کلی ته د دوی نه دوه کسان روان وو چې د یروشلم نه تقریباً اووه میله لرې دے. (۱۳) هغوی په خپلو کښې یو بل سره په دې واقعاتو خبرې کولې. (۱۴) کله چې هغوی یو بل سره په دې بحث کښې لگیا وو نو عیسیٰ په خپله راغلو او د هغوی سره یو ځای روان شو. (۱۵) خو د هغوی په سترگو پرده اچولې شوې وه د دې دپاره چې هغه ونه پېژنی. (۱۶) هغه د هغوی نه تپوس وکړو چې، ”دا تاسو په تلو تلو

کښې د يو بل سره په څه خبره بحث کولو؟“ هغوى غم زپلى ودرېدل. (١٨) نو په هغوى کښې يو کس چې نوم يې کليوپاس وو ورته جواب ورکړو، ”ولې ته په يروشلم کښې واحد مسافر يې چې د دې واقعي نه ناخبره يې چې په تېرو څو ورځو کښې هلته څه شوى دى؟“ (١٩) هغه ورته وفرمائيل چې، ”څه شوى دى؟“ هغوى جواب ورکړو چې، ”د عيسى ناصري په حقله چې د خدائ پاک او ټولو خلقو په نظر کښې په کلام او عمل دواړو کښې يو زورور نبى وو. (٢٠) او زمونږ مشرانو امامانو او حاکمانو هغه حواله کړو چې د مرگ حکم پرې وشى او په سولۍ يې کړى. (٢١) خو زمونږ دا طمع وه چې هم دې به بنى اسرائيلو له خلاصون ورکوى. خو نن درېمه ورځ ده چې دا واقعه شوې ده. (٢٢) خو د دې هر څه نه علاوه زمونږ د قبيلې يو څو بنځو مونږ په دې خبره حق حېران کړو. هغوى سحر وختى د هغه قبر له تلې وې. (٢٣) خو چې هغوى د هغه لاش ونه موندو او د دې خبر سره واپس راغلې چې هغوى ته فرېستې بنکاره شوې او ورته يې وفرمائيل چې عيسى ژوندې دى. (٢٤) نو زمونږ يو څو ملگرى قبر له لارل او څه چې هغه بنځو وئيلې، ”وورېستيا هم هغه شان ؤو خو هغوى هغه هلته ونه ليدو.“ (٢٥) عيسى جواب ورکړو چې، ”اې نادانو خلقو تاسو څومره ساده گان يئ چې د نبیانو په کلام مو باور نه دى کړى.“ (٢٦) ولې د مسيح دپاره دا مقرر نه ؤو چې هغه به دا زحمتونه وزغمى او په خپل جلال کښې به داخل شى؟“ (٢٧) بيا عيسى د خپل ځان په حقله هغوى ته د موسى نه راواخله تر ټولو نبیانو پورې هغه خبرې تشرېح کړې کومې چې په صحيفو کښې راغلې وې. (٢٨) کله چې هغوى اماوس کلى ته نژدې شو نو عيسى خپل ځان داسې ظاهر کړو چې گڼې لا نور هم مخکښې روان دى. (٢٩) خو هغوى هغه ته په کلکه ووييل چې، ”مونږ سره پاتې شه اوس ناوخته دى توره شپه راروانه ده.“ نو هغه ورسره لاړو او د هغوى سره پاتې شو. (٣٠) کله چې هغه د هغوى سره خوراک ته کښېناستو نو روتى يې راواخسته، شکر يې پرې وويستو، ټکړې يې کړه او هغوى له يې ورکړه. (٣١) بيا د هغوى سترگې وغړېدلې او هغه يې وپېژندلو خو هغه د هغوى د نظر نه غېب شو. (٣٢) هغوى يو بل ته ووييل، ”زمونږ په زړونو کښې څومره جذبه راغلې وه. کله چې په لاره هغه مونږ سره خبرې

کولې او د صحيفو تشریح يې کوله.“ (۳۲) بيا هغوی هم په هغه وخت يروشلم ته واپس روان شول. هلته هغوی د هغه يوولسو مريدانو او نور ملگرو سره ملاقات وکړو، (۳۳) او وئيل يې، ”دا رښتيا دی چې مالک راژوندې شوې دے او شمعون ته ښکاره شوې دے.“ (۳۵) نو بيا هغوی دواړو ورته د خپلې لارې واقعہ بيان کړه چې هغوی مالک د روتې ماتولو په وخت کښې څنگه وپېژندلو.

د حضرت عيسی خپلو مريدانو ته څرگندېدل

(۳۶) مريدانو لا دا خبرې کولې چې ناڅاپه عيسی په خپله د هغوی په مينځ کښې ودرېدو او ورته يې وفرمائيل، ”السلام عليكم.“ (۳۷) هغوی يرې او هيبت واخستل او په دې سوچ کښې شو چې گنې پيرے يې وليدو. (۳۸) خو هغه ورته وفرمائيل چې، ”تاسو داسې وار خطا ولې يئ او ځان سره ولې وايئ چې دا څوک دے؟“ (۳۹) زما لاسونو او پښو ته خيال وکړئ چې دا زه په خپله يم. ما له لاس راوړئ او وگورئ، د پيری بدن نه وی لکه څنگه چې زما دے.“ (۴۰) کله چې هغه دا خبرې وکړې نو خپل لاسونه او پښې يې هغوی ته وښودل. (۴۱) د هغوی د خوشحالی په وجه اوس لا هم په هغه باور نه راتلو او حېران ؤو، نو هغه هغوی ته وفرمائيل چې، ”تاسو سره د خوراک څه بندويست شته؟“ (۴۲) نو هغوی ورله د ماهی يوه وريته شوې ډکړه ورکړه. (۴۳) او هغه واخستله او د هغوی په وړاندې يې وخورله. (۴۴) عيسی هغوی ته وفرمائيل چې، ”دا زما هغه کلام دے چې کله زه تاسو سره وم نو درته به مې وئيل چې د موسی په شريعت کښې د نبیانو په صحيفو کښې او په زبور کښې چې څه زما په حقله ليکلے شوی دی، هغه به ضرور پوره شی.“ (۴۵) بيا هغه د هغوی زهونونه کولو کړل چې په صحيفو پوهه شی. (۴۶) هغه هغوی ته وفرمائيل چې، ”د پخوا نه دا ليکلے شوی دی چې مسيح به زحمت وزغمی او په درېمه ورځ به د مرو نه بيا ژوندې پاڅی. (۴۷) او د هغه په نامه به ټولو قومونو ته د گناهونو نه د توپې او د معافی وعض کولے شی. چې د يروشلم نه به شروع شی. (۴۸) هم تاسو د دې هر څه

گواهان یئ. (٤٩) گورئ، زه تاسو ته هغه څوک درلېږم د چا چې زما پلار تاسو سره وعده کړې وه، خو په دې ښار کېنې تر هغې پاتې شئ ترڅو چې په تاسو آسمانی قوت نازل شوې نه وی.

د حضرت عیسیٰ آسمان ته ختل

(٥٠) بیا عیسیٰ هغوی بهر د بیتِ عنیا په پورې بوتل او خپل لاسونه یې اوچت کړل او هغوی له یې برکت ورکړو. (٥١) کله چې هغه هغوی له برکت ورکولو نو هغه د هغوی نه جدا شو او آسمان ته پورته کړی شو. (٥٢) نو هغوی د هغه عبادت وکړو او پېر په خوشحالی یروشلم ته واپس راغلل. (٥٣) او هغوی خپل ټول وخت د خدای پاک په کور کېنې د خدای په ثنا وئیلو کېنې تېرولو.